

Part B

ข้อมูลเกี่ยวกับ การคุ้มครอง และการย้ายถิ่นฐาน

3

บทที่ 3: การค้ามนุษย์คืออะไร การย้ายถิ่นฐานคืออะไร

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้าใจคำจำกัดความของการค้ามนุษย์และการย้ายถิ่นฐาน (migration) และสามารถให้คำนิยามสำหรับคำเหล่านี้ด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย

อุปกรณ์ที่ใช้

- กระดาษเปล่าหลายแผ่นสำหรับใช้ทำแบบฝึกหัดผสมคำศัพท์เกี่ยวกับการค้ามนุษย์และการย้ายถิ่นฐาน
- ดินสอสีหรือปากกาสี
- สำเนาเอกสาร แผ่นข้อมูล IS 3a: เหยื่อเสี่ยงโชค จำนวน 1 ชุดและใส่ไว้ในถุงหรือหมวก
- เอกสารอ้างอิง แผ่นข้อมูล IS 3b: การค้ามนุษย์คืออะไร การย้ายถิ่นฐานคืออะไร

เวลาที่ใช้

80 นาที

บทนำ

ต้อนรับ:

กล่าวต้อนรับโดยงานชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละคน

อุ่นเครื่อง:

เลือกกิจกรรมสั้นๆ จากรายการที่เตรียมไว้

ทบทวน:

ถามคำถามต่อไปนีกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม

คุณสังเกตเห็นในชุมชนของคุณมีเป้าหมายหรือไม่

เป้าหมายของตัวเองคืออะไร

คุณควรจำไว้เสมอว่า: ไม่ทำสิ่งใดก็ตามที่เยาวชนที่จำคำตอบไม่ได้รู้สึกอับอาย เป็นเรื่องสำคัญที่คุณต้องทำให้เยาวชนรู้สึกสนุกสนานเมื่อมาที่ชมรมเยาวชนฯ “สมาร์ทเนวิเกเตอร์” (SNYC) เพื่อที่พวกเขาจะกลับมาเข้าร่วมกิจกรรมของชมรมอีกอย่างต่อเนื่อง

คำจำกัดความของการค้ามนุษย์และการย้ายถิ่นฐาน

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนี้ล้อมเป็นวงกลมและหันหน้าเข้าหากัน

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนี้กลุ่มช่วยกันคิดถึงความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโลกในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา แต่หากพบว่ามีคำถามที่ยากเกินไปสำหรับพวกเขา จงเปลี่ยนมาขอให้กลุ่มบรรยายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในชุมชน หมู่บ้าน หรือเขตที่พักอาศัยของพวกเขาที่เปลี่ยนแปลงไปจากเมื่อ 3 ปีที่แล้วแทน จากนั้น คุณจงเล่าให้พวกเขาฟังว่า มีความเปลี่ยนแปลงหนึ่งที่เกิดขึ้นแล้วทั่วโลกคือ คนหนุ่มสาวในยุคนี้นับว่ามีจำนวนมากกำลังเดินทางย้ายถิ่นฐานเพื่อหางานทำคิดเป็นจำนวนมากกว่าคนหนุ่มสาวในยุคสมัยใดๆ ทั้งสิ้นที่ผ่านมาในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ

ถามผู้เข้าร่วมกิจกรรมนี้กลุ่มว่า พวกเขารู้จักใครบ้างหรือไม่ที่ได้เดินทางจากหมู่บ้านเพื่อไปหางานทำ

อธิบายให้พวกเขาฟังว่า คำว่า **การย้ายถิ่นฐาน (migration)** หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อคุณเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อหางานทำ **ผู้ย้ายถิ่นฐาน (migrant)** หมายถึง คนที่ย้ายถิ่นฐาน ถามพวกเขาทั้งกลุ่มว่า พวกเขาคิดถึงอะไรเมื่อได้ยินคำว่า “การย้ายถิ่นฐาน” พยายามกระตุ้นให้พวกเขาคิดหาคำพูดที่เป็นของพวกเขาเอง หรือวาดภาพถึงสิ่งที่พวกเขาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับคำๆ นี้ และนำคำพูดหรือภาพวาดนั้นไปแสดงไว้ในตำแหน่งที่ทุกคนสามารถมองเห็นได้ และอาจเป็นประโยชน์มากขึ้นถ้าคุณเขียนคำจำกัดความที่เป็นทางการของคำๆ นี้และติดไว้ในตำแหน่งที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถมองเห็นได้ระหว่างที่พวกเขาทำแบบฝึกหัดนี้

อธิบายว่าการย้ายถิ่นฐานอาจเป็นเรื่องดี เพราะช่วยให้คนหนุ่มสาวมีงานทำ หรือทำให้พวกเขาได้ไปยังสถานที่ใหม่ๆ หรือได้รับการศึกษา และอาจมีหลายคนในท้องถิ่นที่กำลังคิดถึงการย้ายถิ่นฐานอยู่ก็เป็นได้ แต่ขณะเดียวกัน การย้ายถิ่นฐานก็อาจเป็นอันตรายได้เช่นเดียวกัน เพราะมีคนที่ย้ายถิ่นฐานไปหางานทำหรือหาลูกจ้างคนหนุ่มสาวที่เป็นผู้ย้ายถิ่นฐานเพื่อหาเงินเข้ากระเป๋าของตัวเอง และการหลอกลวงนี้อาจทำให้คนหนุ่มสาวต้องตกอยู่ในภาวะที่ลำบากอย่างร้ายแรงได้

บอกให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทราบว่า บทที่ชมรมจะทำต่อไป 2-3 ครั้งหน้าจะช่วยให้พวกเขาได้ทราบถึงอันตรายที่คนหนุ่มสาวที่เป็นผู้ย้ายถิ่นฐานต้องเผชิญ และเมื่อพวกเขาใช้คู่มือเล่มนี้ต่อไปอีกสักพักหนึ่ง ก็จะได้พบกับบทที่สอนพวกเขาว่า จะย้ายถิ่นฐานอย่างไรให้ฉลาดและปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

บอกให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทราบว่า บางครั้งคนหนุ่มสาวที่เป็นผู้ย้ายถิ่นฐานกลายเป็นเหยื่อผู้ถูกค้ามนุษย์

อธิบายให้พวกเขาเข้าใจว่า**การค้ามนุษย์**คือการใช้กลอุบายโกหกหลอกลวงหรือบังคับคนเข้าทำงานที่มีลักษณะเป็นการเอาตัวเอาเปรียบหรือการแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ โดยผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ไม่สามารถหลบหนีจากสภาพนั้นมาได้โดยง่าย การค้ามนุษย์มักเกี่ยวข้องกับการพาเหยื่อเดินทางจากที่ที่พวกเขาอยู่อาศัยไปยังที่อีกแห่งหนึ่ง โดย **การบังคับหรือหลอกลวง** เพื่อที่จะ **ใช้ประโยชน์** จากคนเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม เป็นไปได้เช่นกันที่การค้ามนุษย์จะเกิดขึ้นโดยไม่ต้องการเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเลย

ถามผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่า พวกเขาคิดถึงอะไรเมื่อได้ยินคำว่า การค้ามนุษย์ พยายามกระตุ้นให้พวกเขาคิดหาคำพูดที่เป็นของพวกเขาเอง หรือวาดภาพถึงสิ่งที่พวกเขาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับคำๆ นี้ และนำคำพูดหรือภาพวาดนั้นไปแสดงไว้ในตำแหน่งที่ทุกคนสามารถมองเห็นได้ และอาจเป็นประโยชน์มากขึ้นถ้าคุณเขียนคำจำกัดความที่เป็นทางการของคำๆ นี้และติดไว้ในตำแหน่งที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถมองเห็นได้ระหว่างที่พวกเขาทำแบบฝึกหัดนี้

การบังคับ: อธิบายว่าเมื่อมีคนคนหนึ่งถูกค้ามนุษย์ พวกเขาอาจเป็นเหยื่อของ **การบังคับ** ที่กระทำได้ในหลายลักษณะด้วยกัน บางคนถูกไปปลดหลอกลวงว่าพวกเขาจะได้งานที่ดีทำเมื่อเดินทางตามนักค้ามนุษย์ไป แต่กลับกลายเป็นว่าเมื่อไปถึงแล้ว พวกเขาถูกบังคับให้ทำงานอีกชนิดหนึ่งแทน บางคนถูกกักขังไว้ในโรงงานหรือบนเรือและไม่สามารถหนีออกมาได้ บางคนถูกข่มขู่ว่านักค้ามนุษย์จะทำการเลวร้ายกับตัวเขาหรือครอบครัวของพวกเขาหากพวกเขาหลบหนี สิ่งเหล่านี้ล้วนจัดเป็นตัวอย่างของการบังคับทั้งสิ้น

การหลอกลวง: อธิบายว่า การหลอกลวง หมายถึงการกระทำที่เป็นการจงใจปิดบังข้อเท็จจริง หรือนำเสนอข้อเท็จจริงอย่างผิดๆ หรือการกระทำอันไม่สุจริตต่างๆ

อธิบายว่า **การแสวงหาประโยชน์** หมายถึงการที่คนๆ หนึ่งใช้คนอื่นคนหนึ่ง เพื่อหวังผลประโยชน์หรือแสวงหาผลกำไรจากการทำเช่นนั้น เมื่อคนๆ หนึ่งตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ พวกเขาอาจถูกแสวงหาประโยชน์โดยการถูกบังคับให้ทำงานที่พวกเขาไม่ยอมทำ

หรือถูกบังคับให้ทำงานโดยได้รับค่าจ้างเล็กน้อยหรือไม่ได้รับเลย หรือถูกบังคับให้ทำงานให้บริการทางเพศแก่ผู้อื่น หรืออาจถูกบังคับ ผ่าตัดเอาอวัยวะภายในไปขาย

ถามผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่าพวกเขามีคำถามสำหรับสิ่งที่ได้อธิบายมาหรือไม่ และบอกแก่พวกเขาว่า พวกเขาจะได้เรียนรู้เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับหัวข้อนี้ในการประชุมครั้งต่อไปของชมรม

นักค้ามนุษย์ คือ บุคคลที่กระทำการค้ามนุษย์ต่อมนุษย์ผู้อื่น

บอกให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทราบว่า มีหลายครั้งที่นักค้ามนุษย์เสนองานที่ไม่มีอยู่จริงให้แก่คนหนุ่มสาวที่เป็นผู้ย้ายถิ่นฐาน และคนหนุ่มสาวเหล่านี้อาจเดินทางตามพวกเขาไปเพื่อไปทำงานดังกล่าว และเมื่อไปถึงแล้วได้พบว่าตนถูกหลอก และงานที่เห็นนั้นไม่ใช่งานชนิดที่ตนอยากทำ พวกเขาจะต้องการกลับบ้าน แต่กลับถูกนักค้ามนุษย์กักตัวไว้ไม่ให้สามารถกลับบ้านได้ บางครั้ง นักค้ามนุษย์ใช้วิธีกักขังผู้ย้ายถิ่นฐานเหล่านี้ไว้ในโรงงาน บางครั้ง นักค้ามนุษย์บอกแก่พวกเขาว่า พวกเขาไม่สามารถกลับบ้านได้เพราะยังเป็นหนี้ค่าเดินทางแก่นักค้ามนุษย์อยู่และต้องชดใช้ให้หมดก่อน หรือบางครั้ง นักค้ามนุษย์ก็ใช้วิธีข่มขู่ผู้ย้ายถิ่นฐานให้หวาดกลัว พวกเขาจะใช้สารพัดวิธีเพื่อบังคับให้คนหนุ่มสาวเหล่านี้ยอมทำงานที่พวกเขาไม่ต้องการนั้น และเมื่อพวกเขายอมทำเช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะต้องทำงานหนักในสภาพแวดล้อมที่เลวร้าย และอาจได้รับค่าจ้างน้อยมากหรือไม่ได้เลย

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟังว่า **การค้ามนุษย์** ต่างจาก **การลักลอบขนย้ายมนุษย์หรือการลักลอบขนคนเข้าเมือง** กรณีหลังเป็นเรื่องของความสมัครใจ คนคนหนึ่งถูกลักลอบขนคนเข้าเมืองเมื่อพวกเขาจ่ายเงินให้คนบางคนพาเขาเดินทางข้ามเขตแดนอย่างผิดกฎหมาย แต่ขณะที่คนที่ลักลอบเข้าเมืองจ่ายเงินเพื่อให้อื่นขนย้ายตน และอาจเป็นหนี้คนผู้นั้นเมื่อไปถึงที่หมายแล้ว แต่พวกเขาก็ยังมีอิสระที่จะเดินทางต่อไปยังที่ต่างๆ ตามความต้องการของตนได้ภายหลังจากที่ไปถึงที่หมาย ซึ่งต่างจากคนที่ถูกค้ามนุษย์ที่จะไม่มีเสรีภาพเช่นที่ว่านี้ การกล่าวเช่นนี้ไม่ได้หมายความว่า การลักลอบขนคนเข้าเมืองเป็นสิ่งที่ปลอดภัย เพราะคนที่ถูกลักลอบขนย้ายจากประเทศหนึ่งเข้าสู่อีกประเทศหนึ่งเป็นการเดินทางข้ามแดนแบบผิดกฎหมายก็เผชิญกับความเสี่ยงอยู่หลายประการเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น พวกเขาอาจถูกทำร้ายโดยนายหน้าที่เป็นผู้ลักลอบขนย้ายมนุษย์ หรือถูกขโมยทรัพย์สินเงินทอง และเมื่อพวกเขาไปถึงประเทศที่หมายแล้ว ก็อาจกลัวจนไม่กล้าไปหาตำรวจเพื่อขอความช่วยเหลือตามกฎหมาย เนื่องจากพวกเขาอาศัยอยู่ในประเทศแห่งนั้นอย่างบุคคลต่างด้าวที่ผิดกฎหมายอยู่

บอกแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่า การค้ามนุษย์สามารถเกิดขึ้นได้กับทั้งเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง ผู้ชายและผู้หญิง

กิจกรรมเหรียญเสี่ยงโชค

ขอให้ทั้งกลุ่มนั่งปรบมือให้เป็นจังหวะ และระหว่างที่ทำเช่นนั้นมือก็ส่งถุงที่ภายในบรรจุเหรียญเสี่ยงโชคเวียนไปเรื่อยๆ กลุ่ม บอกแก่พวกเขาว่า เมื่อใดก็ตามที่คุณยกมือ ทุกคนต้องหยุดปรบมือ และใครก็ตามที่ถือถุงดังกล่าวอยู่ในมือขณะนั้นจะต้องหลับตาลง และล้วงมือเข้าไปในถุงเพื่อหยิบเหรียญเสี่ยงโชคออกมา 1 เหรียญ และโยนเหรียญนั้นลงบนพื้น

เมื่อแจกเหรียญเสี่ยงโชคครบทั้งหมดแล้ว ขอให้ทั้งกลุ่มหยุดปรบมือ และอ่านคำทำนายในเหรียญออกมาด้วยเสียงอันดัง

ขอให้กลุ่มหารือกันว่า เหรียญด้านที่พลิกหงายอยู่นั้นหมายถึงการค้ามนุษย์หรือการย้ายถิ่นฐาน และขอให้พวกเขาให้เหตุผลด้วยว่าเหตุใดจึงคิดเช่นนั้น และเมื่อหารือกันจบแล้ว ขอให้กลุ่มพลิกเหรียญกลับเป็นอีกด้านหนึ่ง และอธิบายว่าเหรียญหน้าที่ 2 นี้แตกต่างจากเหรียญหน้าแรกอย่างไร

ศึกษาคำจำกัดความ

แจกหนังสือเพื่อนำทางปัญญาไวชบบพกพา (Smart Navigator Booklet) ให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม อธิบายว่าหนังสือเพื่อนำทางปัญญาไวชบบพกพานี้บรรจุไปด้วยข้อมูลสำคัญสำหรับผู้เข้าร่วม ผู้เข้าร่วมแต่ละคนควรเขียนชื่อไว้บนคู่มือนี้ อธิบายว่าหนังสือฉบับพกพานี้จะใช้ในส่วนของชุดเครื่องมือสมาร์ตเนวิเกเตอร์ (Smart Navigator Toolkit) ที่ใช้การอบรม และผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรรักษาหนังสือฉบับพกพานี้ไว้ในกล่องพร้อมกับสมุดบันทึกเพื่อป้องกันการทำหาย จากนั้นเมื่อจบบทเรียนจากชุดเครื่องมือสมาร์ตเนวิเกเตอร์ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถนำหนังสือเพื่อนำทางปัญญาไวชบบพกพากลับบ้านได้

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟังว่า กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ **การค้ามนุษย์ในเด็กหรือผู้เยาว์** นั้นแตกต่างจากกฎหมายสำหรับการค้ามนุษย์ในผู้ใหญ่ หากเด็กคนใดถูกแสวงหาประโยชน์เช่นใช้แรงงานเด็ก บริการทางเพศ หรือการผ่าตัดนำอวัยวะไปจำหน่าย การกระทำเหล่านี้จะถือว่าเป็นการค้ามนุษย์ทั้งสิ้น ในกรณีของเด็กเพียงแค่นี้มีหลักฐานว่ามีการกระทำบางอย่างที่กระทำโดยบุคคลบางคนที่ทำให้เด็กตกอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกแสวงหาประโยชน์หรือเอาตัวเขาเปรียบนั้นก็เพียงพอแล้วที่จะตัดสินว่าพวกเขาคือเหยื่อของการค้ามนุษย์ โดยไม่จำเป็นต้องแสดงให้เห็นด้วยว่าพวกเขาตกอยู่ในสภาพนั้นโดยการบังคับหรือถูกควบคุมจากคนหนึ่งคนใด

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟังว่า แม้การค้ามนุษย์มักจะเกี่ยวข้องกับการเดินทางจากที่หนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่ง แต่คนๆ หนึ่งอาจถูกค้ามนุษย์ได้โดยไม่ต้องเดินทางไปไหนเลยก็ได้

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแยกย้ายกันจับคู่ 2 คน และให้เปิดหนังสือเพื่อนำทางปัญญาไวชบบพกพา (Smart Navigator Booklet) หน้า 2 เรื่อง การค้ามนุษย์คืออะไร การย้ายถิ่นฐานคืออะไร ให้แก่ทั้งคู่ และขอให้แต่ละคู่ช่วยกันศึกษาเอกสารนี้ให้ครบทั้งหมด จากนั้นจึงระบุว่ามีคำถามใดบ้างที่พวกเขาจำเป็นต้องมองเห็น เพื่อที่จะสามารถช่วยให้คู่ของตนใช้เอกสารแผ่นนี้ให้เกิดประโยชน์ได้ แต่หากมีคูใดที่ศึกษาเอกสารแล้วแต่ยังไม่เข้าใจว่าคำถามเหล่านั้นอาจได้แก่คำถามใดบ้าง คุณจึงค่อยอนุญาตให้พวกเขาถามคำถามเหล่านั้นจากคุณได้

สมุดบันทึก

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมดเขียนบรรยายหรือวาดภาพลงในสมุดบันทึกของตนเกี่ยวกับผู้คนที่พวกเขารู้จักที่ได้เดินทางออกจากหมู่บ้านเพื่อไปทำงานที่ สถานที่ที่พวกเขาไปทำงาน และประเภทของงานที่พวกเขาทำ ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเขียนด้วยว่า พวกเขาคิดว่าคนเหล่านี้ปลอดภัยดีหรือไม่

เมื่อเวลาผ่านไป 15 นาที ให้คุณเก็บสมุดบันทึกคืนจากทุกคน และนำใส่กล่องสื่อคุณูญแจ ห้าม ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเล่าถึงสิ่งที่พวกเขาเขียนลงในสมุดเล่มนี้

สรุปเนื้อหากิจกรรม

- **การย้ายถิ่นฐาน** หมายถึง การที่คนเดินทางจากที่หนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่งเพื่อหางานทำ **ผู้ย้ายถิ่นฐาน** หมายถึงคนที่ย้ายถิ่นฐาน ย้ายถิ่นทุกคนไม่ใช่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์
- **การค้ามนุษย์** หมายถึง:
 - *การกระทำ* การค้าสัตว์ การขนส่ง การขนย้าย การเก็บหรือการจับบุคคล
 - *วิธีการ* (ไม่จำเป็นหากเป็นเด็กอายุ 18 ปีหรือต่ำกว่านั้น) การคุกคามว่าจะใช้กำลัง หรือการใช้กำลัง การบังคับรูปแบบอื่นๆ การลักพาตัว การคดโกง การหลอกลวง การใช้อำนาจในทางที่ผิด
 - *จุดประสงค์* เพื่อแสวงหาประโยชน์-บังคับใช้แรงงาน/บังคับให้เป็นทาสเพื่อการค้าประเวณี/บริการทางเพศ หรือเพื่อขโมยอวัยวะไปจำหน่าย
- **การค้ามนุษย์ในเด็กหรือผู้เยาว์** หากเด็กหรือผู้เยาว์ถูกแสวงหาประโยชน์เพื่อเป็นแรงงาน บริการทางเพศ หรือเพื่อนำอวัยวะไปใช้ สิ่งนี้จัดว่าเป็นการค้ามนุษย์ทั้งสิ้น การกระทำอันเป็นการแสวงหาประโยชน์จากเด็กจะถือว่าเป็นการค้ามนุษย์ โดยเด็กไม่จำเป็นต้องแสดงให้เห็นด้วยว่าตนถูกบังคับหรือควบคุมโดยผู้ใด
- การค้ามนุษย์ต่างจากการลักลอบขนย้ายมนุษย์หรือขนคนเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย เนื่องจากคนสมัครใจเลือกที่จะให้ตนเองถูกลักลอบขนย้ายมนุษย์อย่างผิดกฎหมาย แต่ไม่ได้สมัครใจเลือกที่จะถูกค้ามนุษย์

ปิดกิจกรรม

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเขียนความเห็น ถามคำถาม และ/หรือให้ความคิดเห็นสะท้อนกลับที่พวกเขามี และส่งให้แก่ผู้ดำเนินกิจกรรมโดยไม่ต้องเปิดเผยชื่อ

อธิบายว่าคุณจะยังคงอยู่ในห้องประชุมต่ออีก 10 นาทีภายหลังจากเลิกกลุ่มแล้ว เพื่อที่หากผู้เข้าร่วมกิจกรรมคนใดมีคำถามหรือปรารถนาจะคุยกับคุณเป็นการส่วนตัวก็สามารถทำได้

กล่าวขอบคุณทุกคนที่มาร่วมกิจกรรมในวันนี้ ยืนยันวันและเวลานัดประชุมครั้งถัดไปของชมรม และบอกแก่ทุกคนว่าพวกเขาเพิ่งได้รับดาวอีกหนึ่งดวงจากการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้

แผ่นข้อมูล IS 3a: เหยียดเสียงโซ่

รูปแบบที่พบในกรณีของ IS 3a: เหยียดเสียงโซ่

กรณีของ IS 3a: เหยียดเสียงโซ่

กรณีของ IS 3a: เหยียดเสียงโซ่

การคำนวณ

เด็กผู้ชายอายุ 19 ปีอาศัยอยู่ในประเทศพม่า บ้าของเธอบอกเธอว่ามีงานดีให้เธอทำที่ประเทศมาเลเซีย เธอตกลงที่จะทำงานนี้ เธอจึงถูกพาตัวไปเมืองย่างกุ้ง และถูกนำไปพักที่บ้านหลังหนึ่งที่มีเด็กสาวอีกหลายคนจากหมู่บ้านแห่งอื่นพักอยู่ด้วย เธอพักอยู่ที่บ้านหลังนั้นนานประมาณ 3 สัปดาห์ โดยมีสตรีผู้หนึ่งเป็นคนคอยเฝ้าดูพวกเธอ และสตรีผู้นี้ยังเป็นคนจัดหาหนังสือเดินทางและเอกสารต่างๆ ให้พวกเธอด้วย พวกเธอมีคนเดียวที่หาอาหารให้รับประทาน แต่ไม่ได้รับอนุญาตให้ออกจากบ้าน พวกเธอถูกลือคบข่มขืนจากตัวคนนอก

ในที่สุด เธอขึ้นเครื่องบินไปประเทศมาเลเซีย เธอถูกพาตัวไปทำงานกับครอบครัวว่าหนึ่ง พวกเขาบอกเธอว่าเป็นหน้าที่พวกเขาสำหรับเงินค่าเครื่องบินที่มีหน้าที่นี้ค่าหนึ่งสี่เดือน และค่าอาหารทั้งหมดที่เธอรับประทานไป และสตรีที่ว่าเธอต้องทำงานให้พวกเขาโดยไม่ได้รับค่าจ้างเป็นเวลาสามถึง 3 ปีเพื่อใช้หนี้ก่อนนี้คืนให้ครอบครัวก่อนแล้วพวกเขาจะปล่อยเธอไป พวกเขาขังเธอไว้ในอพาร์ทเมนท์และห้ามไม่ให้เธอออกจากบ้านหรือโทรศัพท์หาครอบครัวของเธอ

IS 3a: เหยียดเสียงโซ่

กรณีของ IS 3a: เหยียดเสียงโซ่

การคำนวณ

นี่เป็นชายหนุ่มที่อาศัยอยู่ในประเทศลาว เพื่อนหลายคนของเขาได้เดินทางไปทำงานทำในประเทศไทยก่อนหน้านั้นแล้ว และอดีตสามีเขาซึ่งจะแต่งงานไปเขาพบชายผู้หนึ่งซึ่งบอกกับเขาว่าเขาจะไปสมัครทำงานในโรงงานแปรรูปโลกกระป๋องชายผู้นี้มีเงินมากกว่าเขาจะจ่ายเงินเดือนออกแล้ว วิดีโอทางไปรษณีย์ผู้ซึ่งขายแต่เข้าไปจ่ายเงินเขาหลังจากเงินเดือนออกแล้ว วิดีโอทางไปรษณีย์ผู้ซึ่งขายแต่เข้าไปในเขตประเทศไทย แต่เมื่อไปถึงที่ทำงานจริง มันกลับไม่เหมือนที่ชายผู้นั้นให้สัญญาไว้ เขาต้องทำงานวันละหลายชั่วโมง และถ้าเขาทำให้ผู้คุมโรงงานโกรธเขาจะถูกลงโทษโดยเอาแท่งเหล็กแทงเข้าไปในจมูก เขาต้องลาออกจากโรงงานแห่งนี้ แต่เขายังติดหนี้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมายังประเทศไทย และเจ้าของโรงงานกล่าวไว้ว่าเขาจะโทรศัพท์ไปหาเขาและโทรแจ้งให้เขาเดินทางกลับ

IS 3a: เหยียดเสียงโซ่

กรณีของ IS 3a: เหยียดเสียงโซ่

การคำนวณ

นี่เป็นหญิงสาวจากประเทศเวียดนาม แม่ของเธอป่วย เธอจึงเข้ามาเพื่อที่บ้านที่รับเลี้ยงเด็กและขอให้เธอช่วยทำงานนี้ให้ทำ เพื่อนบ้านกล่าวว่าเธอหางานให้เธอได้งานหนึ่งคือ เป็นคนล้างจานที่ภัตตาคารแห่งหนึ่งในเมืองโฮจิมินห์ เธอตกลงที่จะทำงานนี้ แต่เมื่อเธอไปถึงโฮจิมินห์เข้าจริง ๆ กลับพบว่าภัตตาคารที่ว่าแท้จริงแล้วคือสถานค้าประเวณี เมื่อจากเป็นเวลาก็ดีกแล้ว เจ้าของซึ่งบอกเธอว่าเธอถูกพาไปให้เธอมองคนที่ได้เงินหนึ่ง แล้วคอยออกเดินทางในวันรุ่งขึ้น แต่เมื่อถึงรุ่งเช้า เจ้าของซึ่งบอกเธอไว้เพื่อนบ้านผู้รับเลี้ยงของเธอได้ขายเธอให้แก่ช่างแต่งหน้าแล้ว และบอกว่าจากนี้ไป เธอต้องขายบริการทางเพศเพื่อคืนเงินที่เธอจ่ายไปเพื่อซื้อตัวเธอออกมา หรือในที่สุดแล้วเจ้าของซึ่งจะแจ้งตำรวจให้ไปให้ความเดือนร้อนให้แก่แม่ของเธอ เธอจึงตัดสินใจอยู่ที่ขังนั้น และทำงานขายบริการทางเพศให้แก่แขกที่มาเที่ยว

3

แผ่นข้อมูล IS 3b: การค้ามนุษย์คืออะไร การย้ายถิ่นฐานคืออะไร

ตามคำนิยามที่ใช้อย่างเป็นทางการที่ปรากฏในมาตราที่ 3 ย่อหน้า (ก) ของพิธีสารปาเลอริโม การค้ามนุษย์หมายถึง

การสรรหา การขนส่ง การขนย้าย การให้ที่พักหรือการรับซื้อบุคคล; ที่กระทำโดยการขู่ว่าจะใช้กำลัง หรือโดยการ ใช้กำลัง หรือการบังคับรูปแบบอื่นๆ การลักพาตัว การคดโกงหรือหลอกลวง การใช้ประโยชน์จากอำนาจหรือจาก สถานะที่อ่อนไหวเปราะบาง หรือการจ่ายหรือรับเงินค่าจ้างค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์ในรูปแบบใดก็ตามเพื่อให้ได้ มาซึ่งความยินยอมของบุคคลหนึ่งที่มีอำนาจเหนือบุคคลอีกคนหนึ่ง โดยการกระทำนี้เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ใน การแสวงหาประโยชน์และการแสวงหาประโยชน์ในที่นี้รวมถึงการแสวงหาประโยชน์จากบังคับให้ผู้อื่นค้าประเวณี หรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศรูปแบบอื่นๆ การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ การบังคับให้เป็นทาส หรือการ ปฏิบัติอื่นๆ ที่ใกล้เคียงกับการบังคับให้เป็นทาสหรือซ้ารับใช้ หรือการนำอวัยวะไปจำหน่ายนตารางข้างล่างนี้

การค้ามนุษย์มีองค์ประกอบ 3 ประการ ตามที่ปรากฏในตารางข้างล่างนี้²

การค้ามนุษย์ คือ การใช้กลอุบายหลอกลวงหรือบังคับคนให้เข้าทำงานที่มีลักษณะเป็นการเอาัดเอาเปรียบหรือแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ โดยผู้ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ไม่อาจหลบหนีจากมาได้โดยง่าย การค้ามนุษย์มักเกี่ยวข้องกับการพาเหยื่อเดินทางจากที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่ ไปยังอีกที่หนึ่ง โดย **การบังคับหรือหลอกลวง** เพื่อที่จะ **ใช้ประโยชน์** จากคนเหล่านี้

2 ที่มา UNODC, “การค้ามนุษย์” <http://www.unodc.org2/unodc/en/human-trafficking/what-is-human-trafficking.html?ref=menuse>

การบังคับ: เมื่อคนถูกค้ำมนุษย์ พวกเขาอาจเป็นเหยื่อของการบังคับได้ในหลายลักษณะด้วยกัน บางคนถูกหลอกด้วยคำโกหกว่าพวกเขาจะได้งานที่ดีทำเมื่อเดินทางไปถึง แต่กลับถูกบังคับให้ทำงานอีกชนิดหนึ่งแทน บางคนถูกขังไว้ในโรงงานหรือบนเรือและไม่สามารถหลบหนีได้ บางคนถูกข่มขู่ว่านักค้ำมนุษย์จะทำสิ่งเลวร้ายกับตัวเขาหรือครอบครัวของเขาหากพวกเขาหลบหนี สิ่งเหล่านี้จัดเป็นตัวอย่างของการบังคับทั้งสิ้น

การหลอกลวง: หมายถึง การกระทำอันเป็นการจงใจปิดบังข้อเท็จจริง หรือนำเสนอข้อเท็จจริงอย่างผิดๆ หรือการกระทำที่ไม่สุจริตต่างๆ

การแสวงหาประโยชน์: หมายถึง สถานการณ์ที่คนๆ หนึ่งใช้คนอื่นคนหนึ่ง ซึ่งทำไปโดยหวังผลประโยชน์หรือแสวงหาผลกำไรจากการทำเช่นนั้น เมื่อคนหนึ่งถูกค้ำมนุษย์ พวกเขาอาจถูกแสวงหาประโยชน์โดยถูกบังคับให้ทำงานที่พวกเขาไม่อยากทำ หรือถูกบังคับให้ทำงานโดยได้รับค่าจ้างเพียงเล็กน้อยหรือไม่ได้รับเลย หรือถูกบังคับให้ทำงานบริการทางเพศ หรืออาจถูกผ่าตัดนำอวัยวะภายในไปขาย

การค้ำมนุษย์ในเด็กหรือผู้เยาว์: หากเด็กหรือผู้เยาว์ถูกแสวงหาประโยชน์เพื่อเป็นแรงงาน บริการทางเพศ หรือเพื่อนำอวัยวะไปใช้ สิ่งนี้จัดว่าเป็นการค้ำมนุษย์ทั้งสิ้น การค้ำมนุษย์สำหรับเด็ก เด็กไม่จำเป็นต้องแสดงให้เห็นว่าตนถูกบังคับหรือควบคุมให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เพียงแต่มีหลักฐานแสดงว่ามีการกระทำโดยบุคคลบางคนที่ทำให้เด็กตกอยู่สถานการณ์ที่พวกเขาถูกแสวงหาประโยชน์ก็เพียงพอแล้วที่จะกล่าวได้ว่าเด็กผู้นั้นถูกค้ำมนุษย์

การย้ายถิ่นฐาน: คำว่า การย้ายถิ่นฐาน หมายถึง การเดินทางเคลื่อนย้ายเพื่อหางานทำ คำว่า ผู้ย้ายถิ่นฐาน หมายถึง คนที่ย้ายถิ่นฐาน

4

บทที่ 4: การค้ามนุษย์เกิดขึ้นได้ทุกที่

วัตถุประสงค์

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้าใจว่าการค้ามนุษย์เกิดขึ้นได้ทุกที่ และนักค้ามนุษย์อาจจะเป็นเพื่อน เพื่อนบ้าน คนแปลกหน้า หรือแม้กระทั่งญาติ

อุปกรณ์ที่ใช้

- แผ่นข้อมูล IS 4a: แผ่นการ์ดที่มีเนื้อหาการเดินทางของแต่ละบุคคล ประมาณ 5 ชุด แล้วตัดออกเป็นแต่ละเรื่อง (ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้รับ 1 เรื่องต่อคน ในแผ่นข้อมูลเนื้อหาจะมี 5 การเดินทาง)
- แผ่นข้อมูล IS 4b: ป้ายสถานที่ เขียนด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ในกระดาษแต่ละแผ่น
- แผ่นข้อมูล IS 4c: รูปภาพนักค้ามนุษย์ ถ่ายเอกสารแผ่นข้อมูลแต่ละภาพ รูปภาพนักค้ามนุษย์ได้มีคำอธิบายได้ภาพ รูปภาพทุกรูปใช้เป็นการอ้างอิงแต่ไม่ควรนำไปใช้กับบทอื่น

เวลาที่ใช้

80 นาที

การเตรียมการ

แขวนป้ายสถานที่จาก IS 4b เป็นแถวบนผนัง โดยมีช่องว่างประมาณ 2 เมตรระหว่างป้าย ตัดบัตรการเดินทางแยกตามเส้นทาง

บทนำ

ต้อนรับ: ต้อนรับผู้เข้าร่วมกิจกรรมโดยการเรียกชื่อ

อุปกรณ์: เลือกกิจกรรมสั้นๆ จากรายการที่เตรียมไว้

ทบทวน: ถามคำถามต่อไปนี้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม
การย้ายถิ่นคืออะไร
การค้ามนุษย์คืออะไร
การลักลอบขโมยมนุษย์หรือการลักลอบขนคนเข้าเมืองแตกต่างจากการค้ามนุษย์อย่างไร
(ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมดูข้อมูลในกระดาษจากสัปดาห์ที่แล้วถ้าหากผู้เข้าร่วมกิจกรรมดูสัปดาห์)

บัตรการเดินทางและนักค้ามนุษย์

อธิบายต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่ามีคนที่ได้รับผลประโยชน์จากระบบการค้ามนุษย์ นักค้ามนุษย์คือคนที่รู้เรื่องผลประโยชน์จากการรับสมัคร การเคลื่อนย้าย การควบคุม หรือแสวงหาผลประโยชน์จากตัวบุคคล ส่วนมากแล้วจะมีนักค้ามนุษย์มากกว่าหนึ่งคนในระบบการค้ามนุษย์

อธิบายว่าวันนี้เราจะพูดถึงการเดินทางที่ผู้ย้ายถิ่นฐานมักจะใช้เดินทางจากบ้านไปหางานใหม่

เราจะพูดถึงวิธีและเวลาที่ผู้ย้ายถิ่นฐานอาจจะถูกคำถามนุษย์ระหว่างการเดินทาง

แจกบัตรการเดินทาง IS 4a: แผ่นการ์ดที่มีเนื้อหาการเดินทางของแต่ละบุคคล

ชี้ไปยัง IS 4b: ป้ายสถานที่ บนผนัง อ่านออกเสียงดัง อธิบายว่าป้ายที่แขวนเป็นแถวนั้น เพื่อแสดงแต่ละระยะของเส้นทางที่ผู้ย้ายถิ่นฐานเดินทาง

ขอให้สมาชิกตั้งกลุ่ม 3 – 5 คน แล้วอ่าน**บัตรเดินทาง** และออกไปยืนหน้าป้ายที่ระบุสถานที่ใกล้เคียงที่สุดที่ผู้ย้ายถิ่นฐานในเรื่องถูกคำถามนุษย์ ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมถือบัตรของตัวเองไว้ ถ้าผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีบัตรเหมือนกันแต่ยืนคนละจุดให้พูดคุยกันว่าทำไมถึงเลือกสถานที่ที่ต่างกัน ค่อยๆ ให้ความสนใจให้ตรงกัน

อธิบายว่าผู้ย้ายถิ่นฐานอาจจะถูกคำถามนุษย์ภายในประเทศหรือชายแดนระหว่างประเทศก็ได้

ตอนนี้ ให้นำ**ป้ายสถานที่**ลงและแทนที่ด้วยรูปภาพนักคำถามนุษย์ IS 4c: รูปภาพนักคำถามนุษย์

ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไปยืนข้างหน้ารูปภาพที่แสดงภาพนักคำถามนุษย์ตามที่อธิบายใน**บัตรการเดินทาง** ใช้ข้อเท็จจริงที่ว่า มีนักคำถามนุษย์มากกว่า 1 คนในเรื่อง มาเปิดการอภิปรายว่าการคำถามนุษย์คืออะไร จากนั้นให้อภิปรายทางเลือกและค่อยๆ แก่สิ่งที่เข้าใจผิดไปเรื่อยๆ

การอภิปราย

ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั่งเป็นวงกลม ถามว่า

- รู้สึกแปลกใจกับสิ่งที่เรียนรู้ในวันนี้หรือไม่
- รู้หรือไม่ว่าการคำถามนุษย์เกิดขึ้นตรงจุดใดของการเดินทางก็ได้
- รู้หรือไม่ว่านักคำถามนุษย์อาจจะเป็นเพื่อน เพื่อนบ้าน คนแปลกหน้าหรือแม้กระทั่งสมาชิกในครอบครัว
- คุณจะใช้สิ่งที่เรียนรู้ในวันนี้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

สมุดบันทึก

เมื่อการอภิปรายจบลง ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอาจต้องการเวลาในกระบวนการตั้งคำถาม ถ้ามีเวลา ให้โอกาสผู้เข้าร่วมกิจกรรมเขียนบันทึกของเขา

บทบาทสมมติ

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มละ 8 – 12 คน ให้แต่ละกลุ่มเตรียมเล่นบทบาทสมมติตามเหตุการณ์ต่อไปนี้

ตัวละครหลักคือผู้ย้ายถิ่นฐานสาวที่นั่งรถโดยสาร มีคนที่นั่งใกล้กันกำลังพยายามชักชวนให้ไปทำงานที่ได้เงินดีกับเขา

ขอให้กลุ่มช่วยเธอคิดวิธีใช้การสื่อสารแบบกล้าแสดงออกเพื่อบอกว่า “ไม่”

ใช้เวลา 5 นาที แก่แต่ละกลุ่มสร้างบทบาทสมมติของตนเอง จากนั้นให้แสดงให้อีกกลุ่มดู

ผู้ดำเนินกิจกรรมควรให้รายการวิธีปฏิเสธของผู้โดยสาร และแบ่งปันรายการนี้กับกลุ่ม ยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

- ฉันมีนัดกับนายจ้างแล้ว
- ฉันจะพูดคุยสิ่งที่คุณบอกกับพ่อแม่ก่อนแล้วจะโทรกลับไปรุ่งนี้
- ฉันไม่เชื่อคุณ
- ทำไมถึงมาถามฉัน คุณไม่มีญาติหรือเพื่อนว่างทำงานนี้หรือ
- เงียบ ปฏิเสธผู้โดยสารคนอื่น
- ตั้งคำถามหลายข้อกับผู้โดยสารคนอื่น

ปิดกิจกรรม

ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเขียนหรือตั้งคำถามหรือผลตอบรับและส่งให้ผู้ดำเนินกิจกรรม

กล่าวขอบคุณทุกคนที่มาร่วมกิจกรรมในวันนี้ ยืนยันวันและเวลาดังประชุมครั้งถัดไปของชมรม และบอกแก่ทุกคนว่าพวกเขาเพิ่งได้รับดาวอีกหนึ่งดวงจากการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้

ถ้ามีผู้เข้าร่วมกิจกรรมคนใดรู้จักเพื่อน คนในครอบครัว หรือเพื่อนบ้านที่ถูกค้ามนุษย์ หรือเป็นนักค้ามนุษย์ อาจเป็นประโยชน์ต่อเขาในการติดตามหลังจากการประชุมนี้ถ้าดูเหมือนว่ามีผลกระทบต่อเขา ถ้าพวกเขาต้องการการสนับสนุนในอนาคต โปรดแจ้งเจ้าหน้าที่ศุภนิมิต

สรุปเนื้อหากิจกรรม

- เน้นย้ำว่าการค้ามนุษย์สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ จากที่บ้าน ระหว่างเดินทาง เมื่อมาถึงที่หมาย และหลังจากได้ทำงานแล้ว
- นักค้ามนุษย์อาจจะเป็นเพื่อน เพื่อนบ้าน คนในครอบครัว นายจ้าง ฯลฯ
- นักค้ามนุษย์อาจมาจากคนในหมู่บ้าน จังหวัดบ้านเกิด หรือคนจากที่ไกล

เรื่องที่ 1

หลินฮุย อายุ 18 ปี เธออาศัยอยู่ในชนบทของประเทศจีน เธอย้ายไปในเมืองตอนอายุได้ 18 ปีเพื่อไปหางานทำ เธอได้งานในโรงงานเสื้อผ้า แต่เจ้านายขี้โมโหและให้ค่าแรงน้อยมาก เธอไปพบกับเด็กสาวที่มาจากจังหวัดเดียวกันในสวนสาธารณะ และกลายเป็นเพื่อนกัน เพื่อนเธอบอกว่าสามารถหางานที่ดีกว่านี้ให้เธอได้

ดังนั้น หลินฮุยลาออกจากงานและไปกับเพื่อนไปทำงานใหม่ ปีจ่ายเงินค่าธรรมเนียมนี่จะถูกหักออกจากค่าตอบแทนของเธอ เจ้านายโรงงานยืนยันว่าจะเก็บเอกสารการเดินทางของเธอ เมื่อหลินฮุยเริ่มทำงานก็พบว่าประตูโรงงานล็อกเสมอเพื่อไม่ให้ใครออกไปได้ เธอพักอยู่ในห้องกับคนอื่นอีก 10 คน เจ้านายโรงงานบอกว่าเธอจะไปไหนไม่ได้เพราะเธอเป็นหนี้โรงงานค่าธรรมเนียมนี่ ค่าที่พักและค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายนั้นสูงมาก

เธอไม่เคยได้รับเงินค่าตอบแทนเลยและยังติดหนี้อีกต่างหาก เธอรู้จักคนงานอื่น ๆ ว่าเพื่อนของเธอรับเงินจากโรงงานเป็นค่าพาคคนงานมาให้

เรื่องที่ 2

วีเป็นชายหนุ่มอายุ 19 ปี อาศัยอยู่ในประเทศกัมพูชา เขาทำงานแต่ได้เงินน้อยมาก เพื่อนบ้านจึงมาเสนอว่าจะช่วยเขาหางานที่โรงงานปลากกระป๋องในกรุงเทพฯ ให้ เขาตกลง เพื่อนบ้านบอกว่าเจ้านายโรงงานจะจ่ายค่าตอบแทนให้เดือนละ 150 ดอลลาร์ (4,500 บาท) เพื่อนบ้านเป็นนายหน้าและบอกว่าเขาจะจ่ายค่าเดินทางไปโรงงานให้วีก่อนแล้ววีค่อยจ่ายคืนเขาทีหลังก็ได้

ไม่นานหลังจากพบนายหน้า วีและเด็กหนุ่มกัมพูชาอีกประมาณ 20 คนเดินทางไปกรุงเทพฯ กับนายหน้า นายหน้าบอกว่าเขาจะต้องเก็บเอกสารแสดงตัวของพวกเขาทั้งหมด พวกเขาขึ้นรถโดยสารข้ามชายแดนมากับนายหน้าและย้ายไปรถโดยสารอีกคันเมื่อข้ามชายแดนแล้ว และไปกับคนอื่นที่นายหน้ารู้จัก ชายคนนี้อาเอกสารแสดงตัวไปหมด แต่แทนที่จะพาพวกเขาไปโรงงาน รถโดยสารกลับพาไปท่าปากน้ำ เพื่อนของนายหน้าบอกว่าพวกเขาจะต้องทำงานในเรือหาปลาเป็นเวลา 1 เดือนก่อนจะไปทำงานในโรงงานปลากกระป๋อง วีไม่รู้จักใครเลยในปากน้ำและเขาไม่มีเงินพอที่จะกลับบ้านตามลำพัง เจ้านายเรือบอกว่าเขาจะต้องทำงานเพื่อจ่ายหนี้ของเพื่อนบ้านนายหน้าคนนั้น เขาไม่มีทางเลือกมากนักและเขาเชื่อ เขาคิดว่าทำงานบนเรือเพียงเดือนเดียว

เรื่องที่ 3

เวียงแก้วอาศัยอยู่ในหมู่บ้านเล็ก ๆ ในภาคเหนือของประเทศไทย เมื่อเธออายุ 16 ปี เธอขึ้นรถโดยสารไปกรุงเทพฯ หางานทำ ป้าควรจะมาเจอเธอที่ป้ายรถ แต่เมื่อถึงไปถึงป่าไม่ได้อยู่ที่นั่น เวียงแก้วกลัวมากแต่มีผู้หญิงคนหนึ่งเข้ามาหาเธอและบอกว่าจะช่วยเธอ เวียงแก้วให้ฟังว่าเกิดอะไรขึ้น ผู้หญิงคนนั้นเสนอให้ไปอยู่กับเธอและจะติดต่อกับแม่ให้ ผู้หญิงคนนั้นกลับพาเธอไปสถานค้าประเวณี เขาบอกให้พี่ทำงานในช่อง และเธอก็กลัวมากและอยู่ตามลำพังไม่กล้าปฏิเสธ

เรื่องที่ 4

ปีอาศัยในประเทศเมียนมาร์ และทำเหมือนพี่ชายของเขาคือวางแผนจะข้ามชายแดนไปประเทศไทยไปหางานทำ เขาจ่ายเงินให้กับผู้ชายคนหนึ่งซึ่งช่วยพาเขาข้ามชายแดน จากนั้นเขานั่งรถโดยสารต่อลงใต้ เขารู้จักผู้ชายคนหนึ่งบนรถโดยสาร บอกว่าตัวเองทำงานในโรงงานและช่วยให้ปีได้งานที่มีเงินเดือนสูงได้ เมื่อไปถึงจุดหมายปลายทาง เพื่อนคนนั้นพาปีไปขึ้นรถโดยสารและบอกว่ารถจะพาเขาไปโรงงาน และตัวเขาจะไปหาปีพรุ่งนี้ ปีไปถึงที่โรงงาน คนขับรถส่งตัวเขาให้กับเจ้าของ โรงงานบอกว่าปีเป็นหนี้ค่ารถโดยสารและปีไม่รู้ตัวตัวเองอยู่ที่ไหน เขาไม่รู้ว่าจะกลับบ้านอย่างไร โรงงานยึดเอกสารของเขาไปหมดและเขาก็กลัวจะโดนจับหากออกไปโดยไม่มีเอกสาร เขาไม่เคยเห็นเพื่อนคนที่เจอบนรถโดยสารอีกเลย

เรื่องที่ 5

เจมาจากครอบครัวยากจนในประเทศเวียดนาม พวกเขาไม่เคยจากเมืองไปไหน แต่ที่มีญาติที่อาศัยอยู่ในเมืองโฮจิมินห์ซิตี้ เมื่อที่อายุ 16 ปี ญาติมาเสนอว่าจะช่วยครอบครัวโดยพาที่ไปอาศัยที่บ้านของเขาในโฮจิมินห์และทำงานในร้านอาหารของเขา เมื่อเจไปถึงเมือง เธออาศัยอยู่กับญาติและทำความสะอาดบ้านให้แต่ไม่นานนักญาติพาเธอไปบ้านผู้ชายคนหนึ่งและบอกให้เธอมีเพศสัมพันธ์กับเขา ญาติบอกว่าถ้าเธอไม่ยอมเธอจะต้องออกจากงานและครอบครัวจะต้องลำบาก เจยอมทำตาม

คำตอบ

(อย่าให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมดูจนกว่าจะจบเกมส์)

สถานที่เกิดเหตุค้ำมนุษย์

เรื่องที่ 1 เหตุเกิดค้ำมนุษย์เมื่อ เดินทางไปถึงสถานที่ปลายทาง

เรื่องที่ 2 เกิดที่ สถานที่ต้นทาง จุดก่อนออกเดินทาง

เรื่องที่ 3 ที่จอดรถโดยสาร

เรื่องที่ 4 ระหว่างการเดินทาง

เรื่องที่ 5 หลังจากเริ่มทำงานแล้ว

นักค้ำมนุษย์

เรื่องที่ 1 เพื่อนและเจ้าของโรงงาน

เรื่องที่ 2 เพื่อนบ้าน นายหน้า เจ้าของเรือ

เรื่องที่ 3 ผู้หญิงที่จอดรถโดยสาร เจ้าของสถานค้าประเวณี

เรื่องที่ 4 เพื่อนบนรถโดยสาร เจ้าของโรงงาน

เรื่องที่ 5 ญาติที่มีฐานะ

แผ่นข้อมูล IS 4b: ภาพสถานที่ที่เกิดเหตุค้ำมนุษย์

ควรเขียนชื่อแต่ละสถานที่บนกระดาษแผ่นเดียวด้วยอักษรตัวใหญ่

เรื่องที่ 1 เหตุเกิดค้ำมนุษย์เมื่อ เดินทางไปถึงสถานที่ปลายทาง

เรื่องที่ 2 เกิดที่ สถานที่ต้นทาง จุดก่อนออกเดินทาง

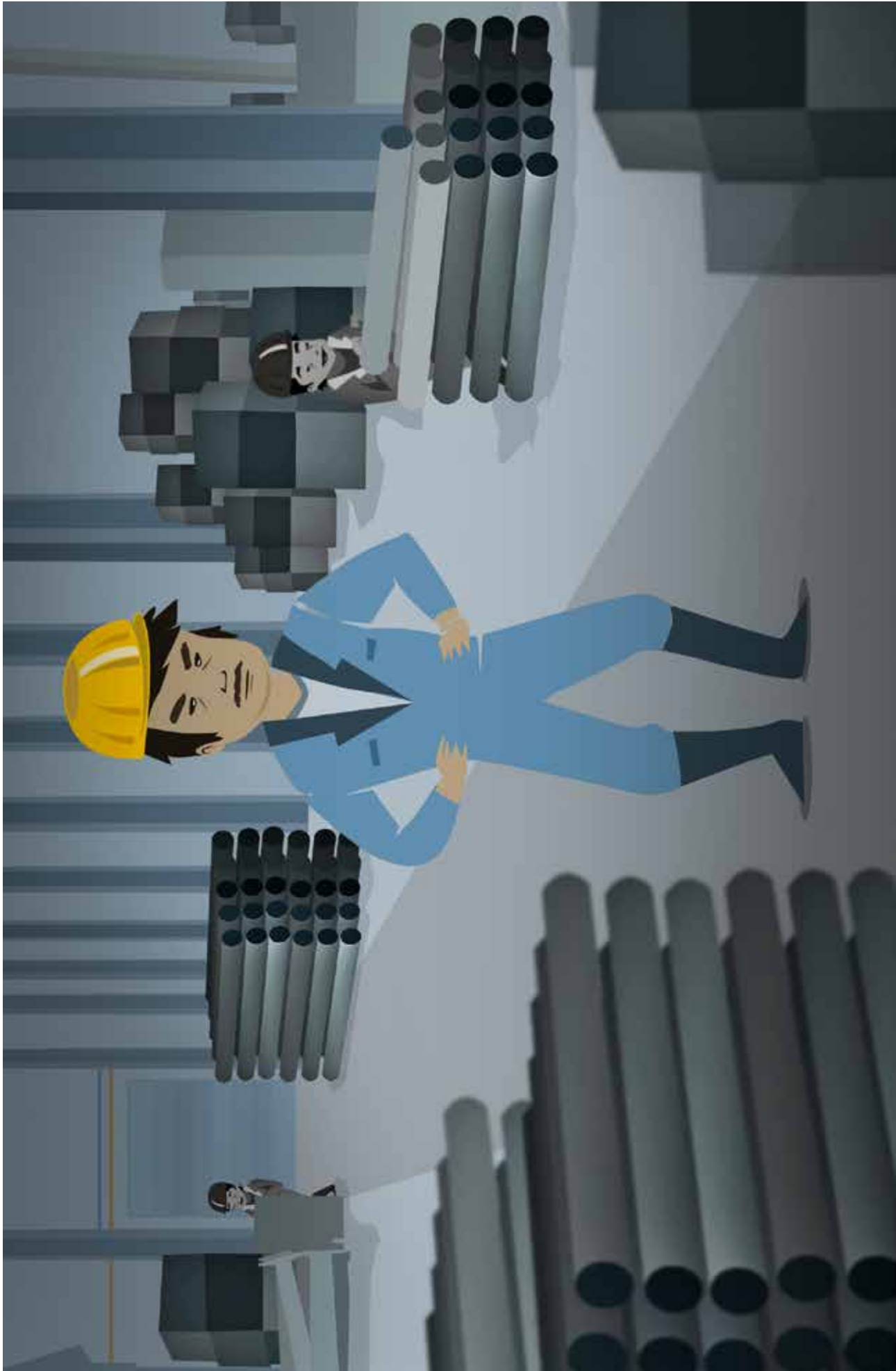
เรื่องที่ 3 ที่จอดรถโดยสาร

เรื่องที่ 4 ระหว่างการเดินทาง

เรื่องที่ 5 หลังจากเริ่มทำงานแล้ว

รูปที่ 1 เพื่อน (หญิงวัยรุ่น)

รูปที่ 2 เจ้าของโรงงาน (ผู้ขาย)

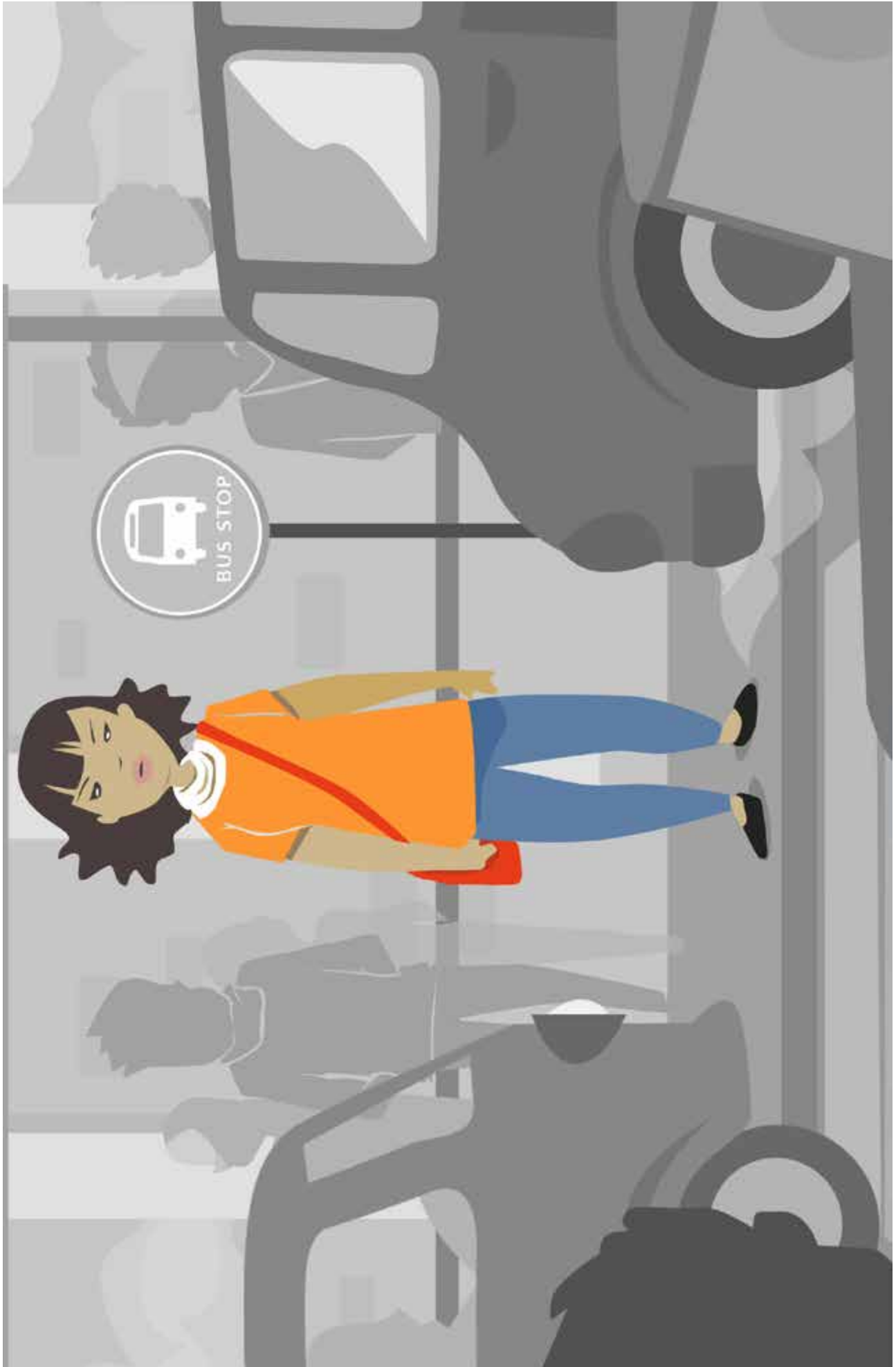
รูปที่ 3 เพื่อนบ้าน

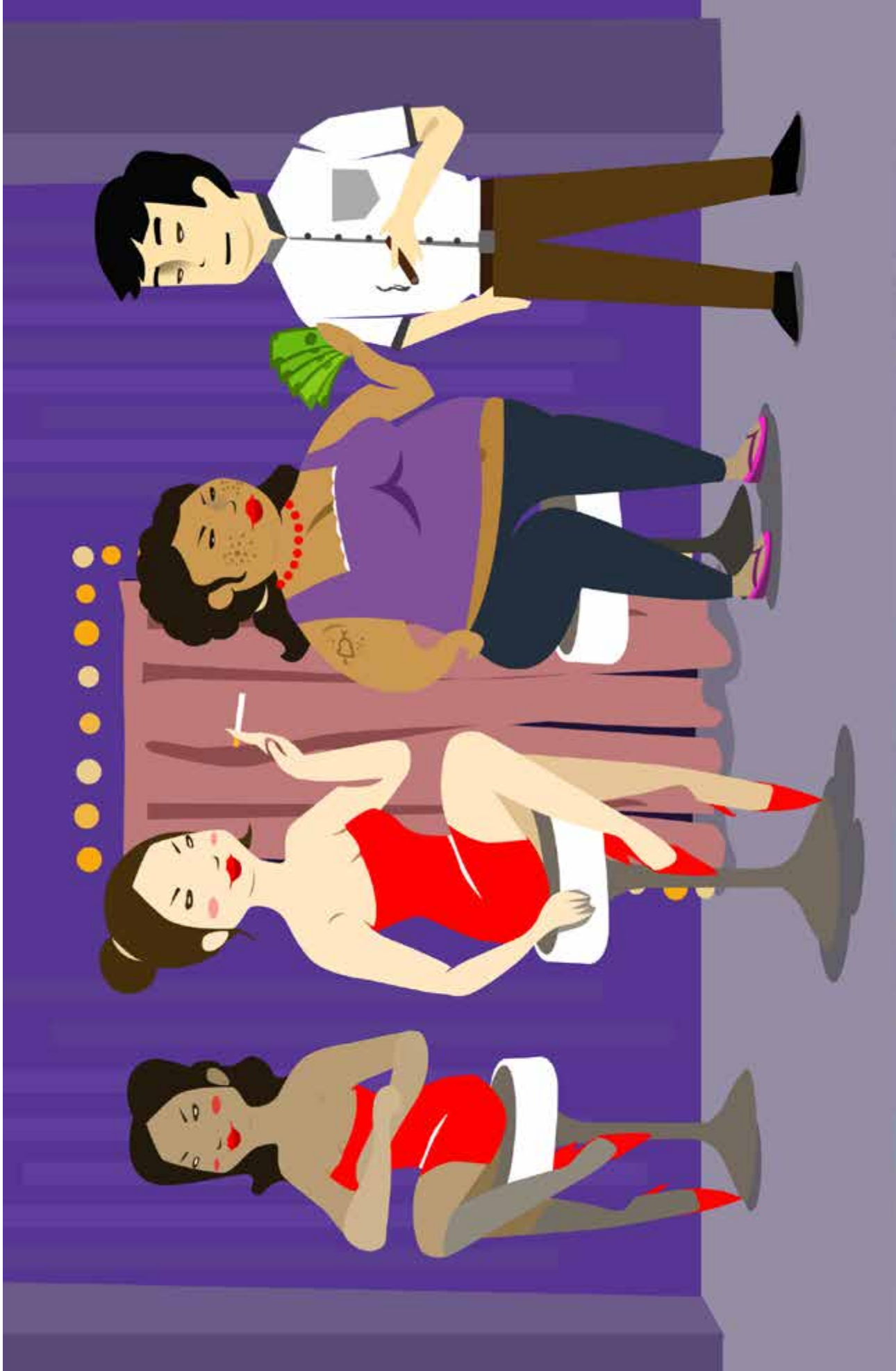
รูปที่ 4 ชายหนุ่มคนอื่น ๆ

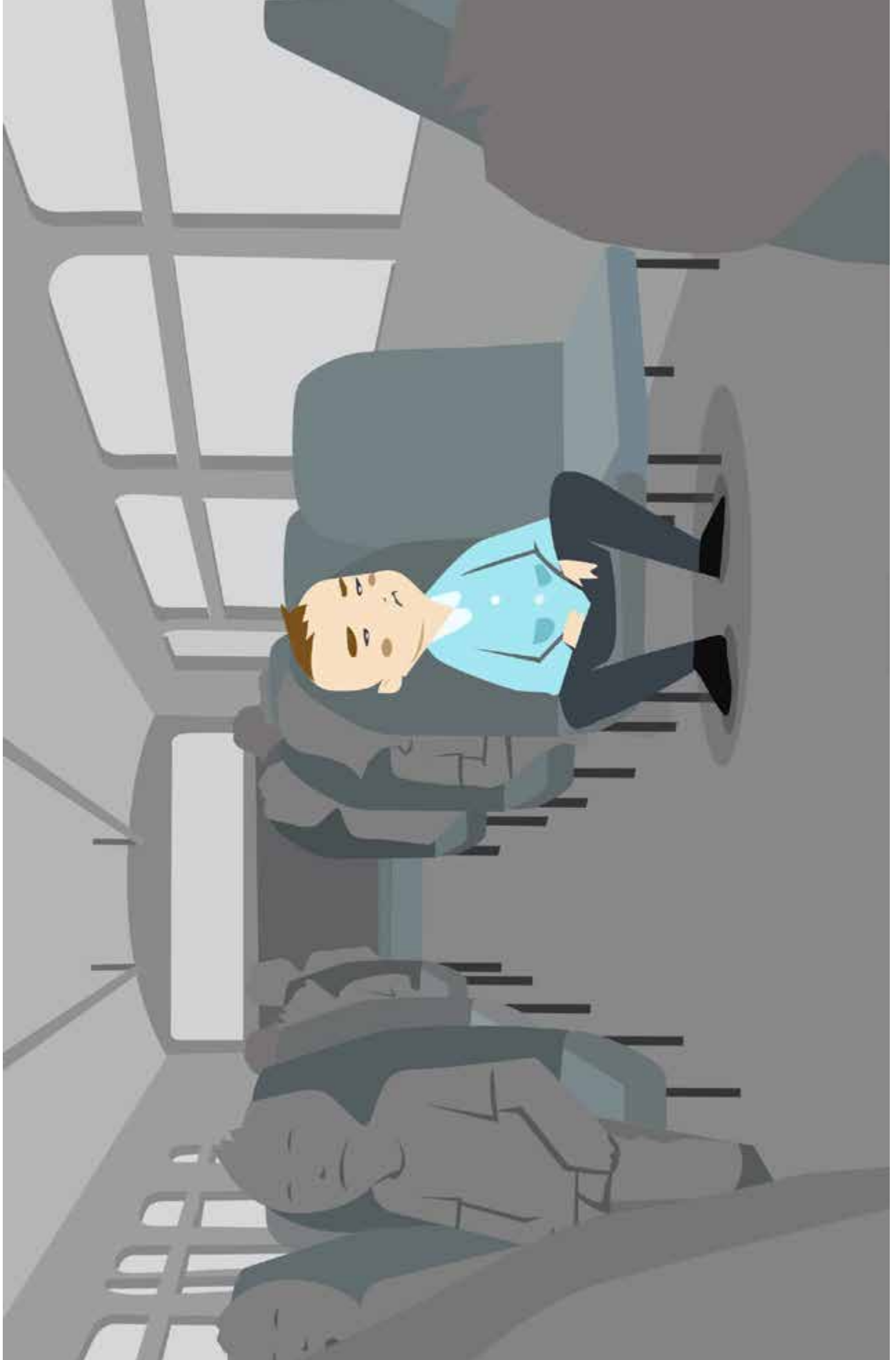
รูปที่ 5 เจ้าของเรือ (ชายแก่)

รูปที่ 6 ผู้หญิงที่ป่วยจอตกรณโดยสสาร

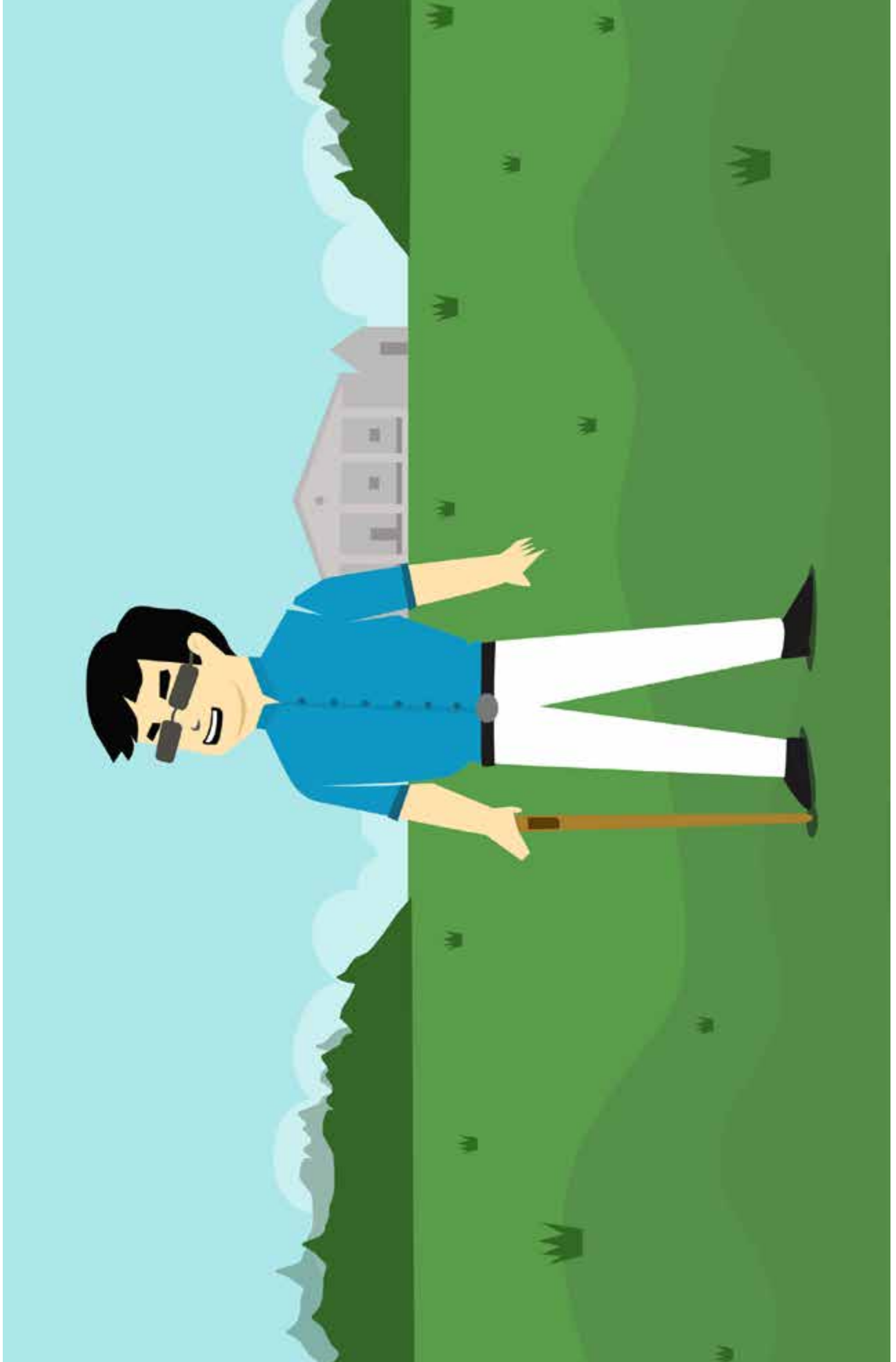
รูปที่ 7 เจ้าของสถานบันเทิง (ผู้หญิง)

รูปที่ 8 เพื่อนบนรถโดยสาร (ชายหนุ่ม)

รูปที่ ๑ เจ้าของโรงงาน (ผู้ชาย)

รูปที่ 10 ญาติที่มีฐานะ (ผู้ชาย)

5

บทที่ 5: การเลือกปฏิบัติทางเพศกับผู้หญิงและเด็กด้านความเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์

วัตถุประสงค์

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะเริ่มพิจารณาผลกระทบของความคาดหวังบทบาทชายหญิงของสังคม และจะพิจารณาเชื่อมโยงกับการค้ามนุษย์

อุปกรณ์ที่ใช้

- แผ่นข้อมูล IS 5a: ความแตกต่างระหว่างผู้ชายและผู้หญิง สำหรับผู้ดำเนินกิจกรรมใช้อ้างอิง
- กระดาษฟลิปชาร์ต สำหรับ 3 – 4 กลุ่ม
- ปากกาสีแดงและน้ำเงิน

เวลาที่ใช้

75 นาที

การเตรียมการ

บันทึกสำหรับผู้ดำเนินกิจกรรม: องค์การศุภนิมิต ไม่มีการแบ่งแยกทางเพศ คุณอาจพบว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมยังมีมุมมองการแบ่งแยกเพศ เช่น พวกเขาอาจบอกว่า การศึกษาของเด็กผู้ชายมีความสำคัญมากกว่าการศึกษาของเด็กผู้หญิง หรือ ผู้ชายเป็นผู้ตัดสินใจทุกอย่างในครอบครัวเพราะผู้ชายฉลาดกว่า ในการเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม คุณจะตั้งระบุมุมมองนี้และนำเสนอความเชื่อในแบบองค์การศุภนิมิต ยกตัวอย่างเช่น ที่องค์การศุภนิมิต เราคิดว่าการศึกษาของเด็กผู้หญิงมีความสำคัญเท่าเทียมกับการศึกษาของเด็กผู้ชาย หรือ เราคิดว่า ผู้หญิงมีความฉลาดเช่นเดียวกับผู้ชาย สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญที่จะพยายามให้ความเคารพในวัฒนธรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรมในฐานะตำแหน่งของผู้ดำเนินกิจกรรม

บทนำ

ต้อนรับ: ต้อนรับผู้เข้าร่วมกิจกรรมด้วยการเรียกชื่อ เวียนกระดาษเช่นชื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมลงนาม

อุปกรณ์: ให้เยาวชนที่เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมนำสันหนากการที่นำมาจากรายการกิจกรรมสำหรับอุปกรณ์

ทบทวน: ถามคำถามต่อไปนี้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม
คำมุษย์สามารถเกิดได้ทุกที่หรือไม่ (ใช่)
สถานที่ใดที่เราได้พูดถึงการเกิดการค้ามนุษย์ในบทที่แล้ว

การอภิปราย

อธิบายว่าวันนี้เราจะพูดถึงความแตกต่างระหว่างผู้ชายและผู้หญิง

ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มละ 5-6 คน และคิดตัวอย่างความแตกต่างระหว่างผู้ชายและผู้หญิงให้ได้มากที่สุด และเขียนลงบนกระดาษฟลิปชาร์ต ในขณะที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทำกิจกรรมอยู่ ให้ถามดังนี้

- อะไรคือความแตกต่างในเรื่องรูปร่างหรือการแต่งตัวระหว่างผู้ชายและผู้หญิง
- อะไรคืองานภายในบ้านที่ต่างกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิง
- อะไรคือประเภทการทำงานที่ต่างกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิง

- อะไรคือวิถีหาความสนุกที่แตกต่างกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิง
- ใครสามารถเดินทางโดยลำพังได้

ตอนนี้ให้กลุ่มดูรายการกิจกรรมที่ผู้ชายทำและที่ผู้หญิงทำ ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมวงสี่แฉงรอบคำตอบที่เป็นผลจากด้านกายภาพ และวงสี่น้ำเงินรอบคำตอบที่เป็นผลจากด้านสังคม เมื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมทำเสร็จแล้วให้เน้นความสำคัญของแต่ละกิจกรรม ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแบ่งปันว่าพวกเขาได้เน้นอะไรเป็นสิ่งสำคัญอันเป็นผลจากด้านกายภาพ จากนั้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแบ่งปันว่าพวกเขาได้เน้นอะไรเป็นสิ่งสำคัญอันเป็นผลจากด้านสังคม บริเวณข้างหน้ากลุ่มกิจกรรมทั้งหมด ให้บันทึกคำตอบไว้บนกระดาษฟลิปชาร์ตซึ่งแบ่งเป็น 2 แถว: ด้านกายภาพและด้านสังคม

(ตัวอย่างเช่น ผู้หญิงมีลูกได้เป็นผลจากด้านกายภาพ แต่ผู้ชายมีผมสั้นเพราะผลจากด้านสังคม อภิปรายกัน และแจกปากกาสีแดงและสีน้ำเงินให้)

ผู้ดำเนินกิจกรรมกระบวนการควรใช้แผ่นข้อมูล IS 5a: ความแตกต่างระหว่างผู้ชายและผู้หญิง เพื่อตอบคำถามอธิบายความแตกต่างมากที่สุดระหว่างผู้ชายและผู้หญิง อันเป็นผลจากด้านสังคมหรือวัฒนธรรม (รวมถึงที่เน้นข้อความด้วยปากกาเงิน) ความแตกต่างเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ถ้ามีใครต้องการ

การอภิปราย

ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มละ 4-6 คน แยกชายหญิง เพื่อที่บางกลุ่มจะมีเฉพาะผู้ชาย และบางกลุ่มจะมีเฉพาะผู้หญิง จากนั้นให้แต่ละกลุ่มอภิปรายคำถามต่อไปนี้:

- ใครเป็นผู้หาเงินได้มากกว่าในสังคมของคุณ (ชายหรือหญิง)
- ใครเป็นผู้ทำความสะอาดและเป็นผู้ดูแลเด็กได้มากที่สุด – เด็กผู้ชายหรือเด็กผู้หญิง
- ใครสามารถไปโรงเรียนได้นานกว่า – เด็กผู้ชายหรือเด็กผู้หญิง
- ใครเป็นผู้สามารถตัดสินใจจัดการใช้เงินจำนวนมากได้ (เช่น การซื้อจักรยานยนต์) – ผู้ชายหรือผู้หญิง
- ใครเป็นผู้เก็บรักษาที่ดินหลังจากพ่อแม่เสียชีวิต – ลูกสาว ลูกชายหรือทั้งคู่
- คุณคิดว่าสังคมของเราให้ความยุติธรรมกับผู้หญิงและเด็กหรือไม่

เมื่อตอบคำถามทั้งหมดเสร็จสิ้นแล้ว ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแบ่งปันคำตอบกับเพื่อนทั้งกลุ่ม เด็กผู้หญิงอาจมีคำตอบที่แตกต่างกันมากกว่าคำตอบของเด็กผู้ชาย ถ้ามีกรณีนี้เกิดขึ้น ถามความเห็นจากกลุ่มว่าทำไมถึงมีประเด็นนี้เกิดขึ้น

ให้อธิบายว่าการค้ามนุษย์เกิดขึ้นได้ทั้งกับผู้ชายและผู้หญิง องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ประมาณการว่าจำนวนผู้ชายและผู้หญิงที่ถูกค้ามนุษย์เพื่อใช้แรงงานบังคับมีจำนวนใกล้เคียงเกือบเท่ากัน แต่ยังประมาณการด้วยว่าร้อยละ 98 ของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทางเพศเป็นผู้หญิง³ อธิบายว่าเด็กผู้ชายมีโอกาสดกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์เพื่อประโยชน์ทางเพศด้วยเช่นกัน แต่ยังคงเกิดขึ้นไม่มากเท่ากรณีเด็กผู้หญิง

ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมพิจารณาว่าความคาดหวังของสังคมทำให้ผู้หญิงมีความเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์ทางเพศมากขึ้นหรือไม่

เมื่อได้คำตอบแล้ว ทำให้แน่ใจว่าได้กล่าวถึงตัวอย่างดังต่อไปนี้ ถ้าผู้เข้าร่วมกิจกรรมยังไม่ได้แบ่งปันคำตอบเหล่านี้

- เด็กผู้หญิงมักออกจากโรงเรียนก่อนและไม่สามารถทำงานที่เข้าทักษะได้
- ในชุมชนของเรามีงานไม่กี่ประเภทที่มีไว้สำหรับเด็กผู้หญิงมากกว่าเด็กผู้ชาย
- ผู้ชายสามารถไปสถานค้าประเวณีเพื่อมีบริการและมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงได้
- ถ้าเด็กผู้หญิงไม่สามารถรับมรดกที่ดินของพ่อได้ เมื่อพ่อเสียชีวิต เธออาจกลายเป็นบุคคลไร้บ้านและอยู่ในสังคมอย่างหมดหวัง
- เด็กผู้หญิงที่ทำงานเป็นคนรับใช้ในบ้านอาจมีความเสี่ยงที่จะถูกนายจ้างกระทำทารุณทางเพศ

3 องค์การแรงงานระหว่างประเทศ การประมาณการทั่วโลกครั้งที่ 2 แรงงานบังคับ อ้างถึงกระทรวงการต่างประเทศ สหรัฐอเมริกา 2555 รายงานการค้ามนุษย์ กระทรวงการต่างประเทศ วอชิงตัน ดีซี

ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดวิธีให้เด็กผู้ชายและผู้ชายสามารถปกป้องคุ้มครองเด็กผู้หญิงและผู้หญิงในชีวิตพวกเขาได้ดีขึ้น ในทางเดียวกันให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดวิธีที่เด็กผู้หญิงสามารถมีอำนาจในการปกป้องคุ้มครองตัวเองและผู้หญิงคนอื่นในชีวิตพวกเขาได้

เมื่อได้คำตอบมาแล้ว ทำให้แน่ใจว่าได้กล่าวถึงตัวอย่างดังต่อไปนี้ ถ้าผู้เข้าร่วมกิจกรรมยังไม่ได้แบ่งปันคำตอบเหล่านี้:

- ให้ออกโอกาสเด็กผู้หญิงในการมีส่วนร่วมในงานที่สงวนไว้ให้เฉพาะเด็กผู้ชาย
- ส่งเสริมการอบรมทักษะชีวิต และทักษะวิชาการให้เด็กผู้หญิงก่อนการย้ายถิ่นฐาน
- ช่วยเหลือเด็กผู้หญิงเข้าใจในบทบาทและความคาดหวังของงานที่แน่นอนโดยการจัดหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ให้พวกเขา ก่อนมีการย้ายถิ่นฐาน
- เด็กผู้ชายและผู้ชายควรมีความรับผิดชอบต่อกันของเด็กของพวกเขา และถ้าไม่ทั้งความรับผิดชอบนั้นต่อเด็กผู้หญิงหรือผู้หญิงเท่านั้น

บทบาทสมมติ

ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแบ่งออกเป็น กลุ่มละ 8 – 12 คน ให้แต่ละกลุ่มเตรียมบทบาทสมมติโน้มน้าว (ถ้ามีมากกว่า 2 กลุ่ม สามารถใช้เรื่องราวต่อไปนี้ได้ 2 ครั้ง)

กลุ่ม 1 ตัวละครหลักเป็นเด็กสาวอายุ 15 ปี ซึ่งแม่ต้องการให้เธอเลิกเรียนหนังสือและไปทำงานหาเงินให้น้องชายเรียนแทน ให้กลุ่มช่วยเธอคิดวิธีการสื่อสารแบบกล้าแสดงออกเพื่อโน้มน้าวแม่ให้เธอได้เรียนหนังสือต่อ

กลุ่ม 2 ตัวละครหลักเป็นเด็กสาวที่ครอบครัวต้องการขายไปแต่งงานในประเทศจีน ขอให้กลุ่มช่วยเธอคิดวิธีการสื่อสารแบบกล้าแสดงออกเพื่อโน้มน้าวครอบครัวให้เธอได้อยู่ที่บ้าน

ให้เวลากลุ่ม 10 นาที เตรียมบทบาทสมมติ และออกมาแสดงให้ดู

สรุปเนื้อหากิจกรรม

- มีความแตกต่างทางกายภาพระหว่างชายและหญิงที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้
- มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างชายและหญิงที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้
- ความแตกต่างทางวัฒนธรรมบางอย่างไม่ยุติธรรมกับผู้หญิง
- บางวัฒนธรรมคาดหวังว่าผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมีความเสี่ยงต่อการค้าบริการทางเพศมากกว่าผู้ชายและเด็กผู้ชาย
- ผู้หญิงตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์เพื่อจุดประสงค์ทางเพศมากกว่าผู้ชาย

ปิดกิจกรรม

ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเขียนหรือตั้งคำถามหรือผลตอบรับและส่งให้ผู้ดำเนินกิจกรรมโดยไม่ระบุชื่อ

กล่าวขอบคุณทุกคนที่มาร่วมกิจกรรมในวันนี้ ยืนยันวันและเวลานัดประชุมครั้งถัดไปของชมรม และบอกแก่ทุกคนว่าพวกเขาเพิ่งได้รับดาวอีกหนึ่งดวงจากการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้

ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสังเกตบทบาทคนในชุมชนและตอบคำถามต่อไปนี้

- เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงถูกปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไรในชุมชนของคุณ
- ผู้หญิงและผู้ชายถูกปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไรในชุมชนของคุณ

ผู้ดำเนินกิจกรรมสามารถให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเขียนคำถามเหล่านี้ลงบนกระดาษและนำกลับบ้านเพื่อเตือนความจำ

5

แผ่นข้อมูล IS 5a: ความแตกต่างระหว่างผู้ชาย และผู้หญิง

อ้างอิงสำหรับผู้ดำเนินกิจกรรมเท่านั้น ห้ามมิให้ทำสำเนา

คำตอบของกิจกรรมบทบาทชายหญิง

ทางกายภาพ

ผู้หญิงตั้งครรภ์

ผู้หญิงให้นมลูก

ผู้ชายมีเครา

ทางสังคม

ผู้ชายเล่นฟุตบอล

ผู้ชายไว้ผมสั้น

ผู้หญิงไว้ผมยาว

ผู้หญิงใส่กระโปรง

ผู้ชายตีมีเบียร์

ผู้หญิงดูแลลูก

ผู้หญิงทำความสะอาดบ้าน

ผู้ชายทำงานก่อสร้าง

ผู้ชายตัดสินใจเรื่องใหญ่ในครอบครัว

ผู้ชายได้รับมรดกที่ดิน

ผู้หญิงไม่ควรเดินทางคนเดียว

บทที่ 6: ผลกระทบของสุราและยาเสพติด ในการค้ามนุษย์

6

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้ถึงคำจำกัดความของยาเสพติดและลักษณะของยาเสพติด เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้าใจว่าสุราและยาเสพติดมักถูกใช้โดยนักค้ามนุษย์เพื่อที่พวกเขาจะสามารถป้องกันตนเองจากคนเหล่านี้ได้ดีขึ้น

อุปกรณ์ที่ใช้

- ถุงหนึ่งใบ
- ภาพยาเสพติดที่ผิดกฎหมายชนิดต่างๆ พร้อมคำบรรยายด้านหลังภาพเกี่ยวกับยาเสพติดชนิดนั้นๆ ที่นำมาจากแผ่นข้อมูล IS 6a: **บัตรคำที่เขียนชื่อยาเสพติด**
- สำเนาเอกสาร **แผ่นข้อมูล IS 6b: ยาเสพติดและการค้ามนุษย์** (เป็นจำนวนมากพอสำหรับแจกให้แก่ทุกกลุ่มเมื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมแบ่งกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5คน เพื่อทำกิจกรรมต่อบัตรคำ 1 ใบ)
- สำเนาเอกสาร **แผ่นข้อมูล IS 6c: คำอ้างอิงเกี่ยวกับยาเสพติด** แล้วตัดแยกออกเป็นแต่ละคำอ้างอิง

เวลาที่ใช้

75 นาที

บทนำ

ต้อนรับ: กล่าวต้อนรับโดยขานชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละคน และส่งกระดาษเวียนไปทั่วห้องเพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ลงชื่อ

อุปกรณ์: ให้เยาวชนที่เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมนำสันหนากาที่นำมาจากรายการกิจกรรมสำหรับอุปกรณ์

ทบทวน: ถามคำถามต่อไปนี้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม

มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมคนใดสังเกตเห็นบทบาทที่แตกต่างกันของชายและหญิงในชุมชนของตนหรือไม่

พวกเขาสังเกตเห็นในสิ่งที่ไม่เคยเห็นมาก่อน สืบเนื่องจากบทบาทสนทนาที่ได้มีส่วนร่วมในบทที่ผ่านมาหรือไม่

มีบทบาทใดหรือไม่ที่พวกเขาอยากเปลี่ยนแปลง

การอภิปราย

ยาเสพติดคืออะไร

ถามผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งกลุ่มว่าพวกเขาบอกได้หรือไม่ว่ายาเสพติดที่ผิดกฎหมายคืออะไร ขอให้พวกเขาอธิบายถึงยาเสพติดชนิดต่างๆ และผลที่ยาเหล่านั้นมีต่อร่างกายของคน

จากนั้น อธิบายว่ายาเสพติดอาจอยู่ในรูปของยาเม็ด ผงคล้ายผงแป้ง พืชหรือของเหลวแบบต่างๆ และคนสามารถนำยาเหล่านี้เข้าสู่ร่างกายโดยการสูบ (เหมือนสูบบุหรี่) ฉีด หายใจเข้าทางจมูก หรือกลืนลงคอก็ได้

อธิบายว่ายาเสพติดเหล่านี้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ทางประสาทสัมผัส เช่น การมองเห็น การได้กลิ่น และวิธีที่เราคิด รู้สึกและกระทำ

ส่งถุงที่บรรจุภาพของยาเสพติดชนิดต่างๆ ไปให้ทั่วห้อง ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมผลัดกันหยิบภาพเหล่านั้นออกมา และอ่านคำบรรยายเกี่ยวกับยาเสพติดชนิดนั้นๆ ที่อยู่ด้านหลังของภาพด้วยเสียงอันดังให้ทุกคนได้ยิน

ถ้าผู้เข้าร่วมกิจกรรมรู้สึกประหลาดใจที่พบว่าสุราจัดเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่งด้วย คุณควรถามพวกเขาว่า สุราเปลี่ยนวิธีที่คนคิด ความรู้สึกและการกระทำหรือไม่ ถ้าดูจากสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากที่คนดื่มสุราเข้าไปแล้ว

เมื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมอ่านคำบรรยายด้านหลังของภาพครบทุกภาพแล้ว ชวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมพูดคุยเกี่ยวกับยาเสพติดชนิดทั่วไปที่พวกเขาเคยได้ยินคนพูดถึง เช่น ยาแอมเฟตามีนมีชื่อเรียกต่างกันไปในประเทศต่างๆ เช่น ยาบ้า หรือ ยาม้า หรือเมธ หรือไอซ์

จากนั้น ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาารู้เกี่ยวกับยาเสพติด ยกตัวอย่างเช่น ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอาจกล่าว

ว่า: “ยาไอซ์ทำให้น้ำหนักลดและผิวดูขาวขึ้น” หรือ “ยาบ้าช่วยรักษาโรค”

ซึ่งถ้าพบว่าพวกเขากล่าวเช่นนี้ คุณควรตอบไปว่า:

“ยาไอซ์/ยาบ้าเป็นชื่อเรียกที่ต่างกันของยาเสพติดชนิดเดียวกัน คือ แอมเฟตามีน ยานี้มีฤทธิ์ทำให้น้ำหนักตัวลดลง แต่จะไม่ทำให้ผิวของคุณดูขาวขึ้น แต่ยานี้สามารถทำอันตรายต่อหัวใจ ระบบประสาทและฟันของคุณได้ และยังสามารถทำให้คุณมีอาการประสาทหลอนและเป็นโรคหวาดระแวงได้ด้วย”

จากนั้นถามผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่าพวกเขาสามารถอธิบายได้หรือไม่ว่าอาการของคนติดยาเป็นอย่างไร

การติดยา คือเมื่อร่างกายและจิตใจของคุณกระหายที่จะได้รับยาเสพติดเมื่อใดก็ตามที่ระดับของยาเสพติดที่มีอยู่ในร่างกายของคุณลดต่ำกว่าที่คุณเคยมี เมื่อคนติดยาเสพติดชนิดหนึ่ง และพวกเขาไม่ได้รับยานั้น ร่างกายและจิตใจของพวกเขาจะสั่งการให้พวกเขาต้องการยานั้นอีก และในที่สุดแล้วพวกเขาจะกลายมาต้องพึ่งพายานั้นจนกระทั่งร่างกายไม่สามารถทำงานได้ตามปกติอีกเลยหากขาดยา บางครั้งอาการติดยายังมีผลทางร่างกายประการหนึ่งด้วย คือ ทำให้ตัวสั่น หรือเหงื่อออกมาก หรือปวดหัว หรือรู้สึกเศร้าใจอย่างรุนแรงจนกว่าจะได้รับยาอีก

ยาเสพติดและสุราสามารถทำอันตรายต่อผู้คนได้ในหลายลักษณะดังต่อไปนี้:

- สร้างความเสียหายระยะยาวให้แก่ร่างกาย ทำร้ายหัวใจ ปอด ตับและไต
- คนอาจเสพยาจนเกินขนาดโดยไม่ตั้งใจ จนถึงกับเสียชีวิตได้
- คนอาจติดเชื้อเอชไอวี หรือโรคร้ายอื่นๆ เมื่อใช้เข็มฉีดยาร่วมกับผู้อื่น
- ยาเสพติดสามารถเปลี่ยนวิธีที่สมองทำงาน และทำให้ผู้เสพยามีอาการหวาดระแวงหรือประสาทหลอนได้

- ยาเสพติดอาจทำให้ผู้เสพเกิดความเครียดและกระทำการอันเป็นการเสี่ยงอันตรายแบบที่เขา/เธอจะไม่ทำในยามปกติ เช่น มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย ขับรถทั้งที่เมาสุรา มีเรื่องทะเลาะวิวาทหรือมีเพศสัมพันธ์กับคนที่ไม่รู้จักดี

ยาเสพติดอาจเพิ่มความเสี่ยงที่คุณจะตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

อธิบายว่าเมื่อคนเสพยาเสพติด (รวมถึงสูราด้วย) พวกเขาจะไม่สามารถใช้ความคิดได้อย่างกระจ่างชัด และจะทำพฤติกรรมที่เสี่ยงอันตราย

อธิบายว่าเมื่อคนไม่สามารถใช้ความคิดได้อย่างกระจ่างชัดและมีพฤติกรรมที่เสี่ยงอันตรายมากกว่าปกติ พวกเขาจะตกอยู่ในความเสี่ยงของการค้ามนุษย์เพิ่มขึ้นด้วย

บอกให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทราบว่าคุณมีเรื่องจริงที่คนดื่มสุรามากจนกระทั่งหมดสติ และระหว่างที่หมดสตินั้นเองก็ได้ถูกลักพาตัวเพื่อการค้ามนุษย์ และเมื่อเขาตื่นมาอีกทีก็พบตนเองถูกขายเป็นลูกจ้างอยู่บนเรือประมงแล้ว

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแบ่งกลุ่มย่อยเพื่อทำกิจกรรม กลุ่มละ 4-6 คน และแจกเรื่องเล่าจากแผ่นข้อมูล S 6b: ยาเสพติดและการค้ามนุษย์ ให้พวกเขาอ่าน ถ้าชมรมเยาวชนฯ “สมาร์ทเนวิกเตอร์” (SNYC) ของคุณมีผู้ดำเนินกิจกรรมรุ่นเยาว์ชานประสานงานกิจกรรมอยู่ คุณควรขอให้เยาวชนเหล่านั้นเป็นผู้นำการอภิปรายในแต่ละกลุ่ม และขอให้แต่ละกลุ่มแต่งเรื่องต่อจากเรื่องที่เราได้อ่านไป โดยใช้สิ่งที่เพิ่งเรียนรู้มาเพื่อชี้ว่ายาเสพติดหรือสุราสามารถนำไปสู่การค้ามนุษย์ได้อย่างไร ให้เวลาพวกเขาสำหรับทำกิจกรรมนี้ 10 นาที จากนั้นจึงขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมผลัดกันออกมาเล่าเรื่องของตน

ยาเสพติดกับแรงงาน

ถามผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่ามีใครในพวกเขาเคยได้ยินหรือไม่ว่านายจ้างให้ลูกจ้างของตนเสพยาเสพติด ให้เวลาพวกเขาสำหรับเล่าตัวอย่างที่ตนเคยรู้มาก่อน จากนั้นจึงอธิบายว่า ในบางครั้ง นายจ้างที่เป็นคนไม่ดีจะให้ลูกจ้างของตนเสพยาเสพติดเพื่อที่พวกเขาจะทำงานได้หนักขึ้น หรือเพื่อควบคุมพวกเขา

ส่งเรื่องราวอ้างอิง จากเรื่องของบุคคลจริงๆ ที่นำมาจากแผ่นข้อมูล S 6c: คำอ้างอิงเกี่ยวกับยาเสพติด ขออาสาสมัครเพื่อมาอ่านข้อความในเครื่องหมายคำพูดต่อไปนี้

“ผมทำงานบนเรือประมงหากุ้ง พวกเราออกทะเลกันคราวละหลายๆ เดือน ทุกเช้าเจ้าของเรือจะให้พวกเราคลื่นยาเม็ดคนละหนึ่งเม็ด ยาเม็ดนี้ทำให้พวกเรารู้สึกแข็งแรง และทำงานได้หนัก แต่ตอนเช้าก่อนที่จะกินยา พวกเราต่างรู้สึกปวดหัวอย่างรุนแรงกันทุกคน” (ยาเม็ดนี้คือยาม้า)

“ผมทำงานในเมืองมาแล้วหลายแห่ง งานที่ทำหนักมากๆ พวกเราใช้เวลาทั้งวันอยู่ใต้ดิน คนงานจำนวนมากที่ทำงานกับผมล้วนติดเฮโรอีน เจ้านายขอให้เราเป็นเช่นนั้น และบางครั้งพวกเขายังเป็นคนหาหนี้ยนี้มาให้พวกเราเองด้วยซ้ำ เพราะมันหมายความว่าพวกเขาจะไม่อยากออกจากงาน เพราะเราติดยานี้แล้วและต้องได้มันทุกวัน นอกจากนี้ พวกเรายังเหนื่อยเกินกว่าที่จะบ่นเพราะฤทธิ์ยาที่เสพยาเข้าไป”

“ผมทำงานที่ไซต์ก่อสร้างแห่งหนึ่ง คนงานคนอื่นๆ บอกผมว่างานจะง่ายขึ้นมากถ้าผมกินยาม้าทุกวัน ยานี้ช่วยให้เราทำงานหนักได้ง่ายขึ้น ช่วงแรกที่กิน ผมรู้สึกแข็งแรงขึ้นจริงๆ แต่หลังจากนั้นผมเริ่มรู้สึกว่าตัวเองป่วย เหงื่อออกมาก และตัวสั่นตลอดเวลา”

จากนั้น ให้คุณอ่านข้อความต่อไปนี้ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนฟังด้วยเสียงที่ดังฟังชัด

“ฉันถูกขายให้ช่องตั้งแต่ฉันอายุได้ 15 ปี ทุกวันฉันรู้สึกเศร้าสร้อยมากและคิดอยากจะทำ เจ้าของช่องให้ยาเม็ดชนิดหนึ่งแก่ฉันและบังคับให้ฉันกินมันเข้าไป เมื่อฉันกินยานี้ ฉันรู้สึกเหมือนไม่ได้อยู่ในร่างกายตัวเองอีกต่อไป และฉันไม่แคร์อีกแล้วว่าฉันจะอยู่หรือฉันจะตาย หลังจากนั้น ฉันได้รับการช่วยเหลือออกจากช่องแห่งนี้ และฉันเริ่มรู้สึกป่วย เพราะฉันติดยาเม็ดที่ว่ามันเข้าแล้ว”

หลังจากนั้นให้คุณอธิบายว่าที่ผ่านมาเราได้พูดคุยกันเกี่ยวกับว่ายาเสพติดคืออะไรและยาเสพติดทำให้คนรู้สึกอย่างไร และเรายังได้คุยกันเกี่ยวกับผลกระทบที่ยาเสพติดก่อให้เกิดขึ้น ว่ามันทำให้คุณเสพติด ป่วยหรือกลัวทำในสิ่งที่เสี่ยงอันตรายขณะเสพยาได้อย่างไร และเรายังได้พูดคุยกันด้วยว่าการเสพยาเสพติดสามารถเพิ่มความประมาทที่คุณจะตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ได้อย่างไร แต่ถ้านั้น คำถามคือแล้วทำไมคนถึงยังเสพยากันอยู่อีก

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมลองให้เหตุผลของพวกเขาเอง และหากตัวอย่างเหตุผลที่พวกเขาให้ไม่รวมเหตุผลต่อไปนี้ บอกให้พวกเขาทราบถึงเหตุผลเพิ่มเติมต่อไปนี้ด้วย:

- ถูกนายจ้างบังคับให้เสพ
- เพราะเพื่อนคนอื่นๆ เสพ
- เพราะการเสพทำให้รู้สึกเหมือนเป็นผู้ใหญ่
- เพราะพวกเขาประสบกับภาวะอารมณ์ความรู้สึกที่จัดการยาก และยาเสพติดทำให้พวกเขาลืมความรู้สึกพวกนี้ไปอย่างน้อยก็ในช่วงเวลาสั้นๆ แม้ว่าในระยะยาวมันจะยิ่งกลับทำให้พวกเขารู้สึกแย่มากขึ้นกว่าเดิมก็ตาม

จากนั้นอธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟังว่า ในที่สุดแล้ว มีแต่ตัวคุณเท่านั้นที่เป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจว่าคุณจะเสพยาเสพติดหรือไม่ คุณรู้แล้วว่ามันจะทำร้ายคุณและทำร้ายอนาคตของคุณ แต่คุณจำเป็นต้องมีจิตใจที่เข้มแข็งพอที่จะปฏิเสธไม่ใช้ยาเสพติดด้วยตัวของคุณเอง

ถามคำถามผู้ร่วมบทที่หนึ่งล้อมวงกันอยู่ให้ครบทุกคน โดยขอให้แต่ละคนคิดว่า พวกเขาจะปฏิเสธอย่างไรหากมีคนบางคนเสนอที่จะให้ยาเสพติดแก่พวกเขา

สมุดบันทึก

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมใช้เวลา 15 นาทีเขียนบันทึกเกี่ยวกับความเชื่อและความคิดเห็นที่พวกเขามีต่อยาเสพติดลงในสมุดบันทึกของตน

สรุปเนื้อหากิจกรรม

- ยาเสพติดทำให้คุณมีความรู้สึก มองเห็นและคิดต่างไปจากปกติ
- ยาเสพติดสามารถทำอันตรายร้ายแรงต่อร่างกายและความคิดจิตใจของคุณ
- เมื่อคนๆ หนึ่งติดยาเสพติด ร่างกายและความคิดของพวกเขาจะโหยหาถึงยาเสพติดเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาไม่ได้เสพมัน
- การเสพยาเสพติดยังเพิ่มความเสี่ยงที่ตัวคุณจะถูกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ด้วย โดยทำให้คุณกล้าทำในสิ่งที่เสี่ยงอันตราย และบดบังวิจารณญาณการตัดสินใจที่ดีของคุณ
- นายจ้างและนักค้ามนุษย์จะพยายามบังคับให้ลูกจ้างของตนเสพยาเสพติดเพื่อที่จะควบคุมบงการพวกเขาได้ง่ายขึ้น

ปิดกิจกรรม

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเขียนความเห็น ถามคำถาม และ/หรือให้ความคิดเห็นสะท้อนกลับที่พวกเขามี และส่งให้แก่ผู้ดำเนินกิจกรรมโดยไม่ต้องเปิดเผยชื่อ

กล่าวขอบคุณทุกคนที่มาร่วมกิจกรรมในวันนี้ ยืนยันวันและเวลานัดประชุมครั้งถัดไปของชมรม และบอกแก่ทุกคนว่าพวกเขาเพิ่งได้รับดาวอีกคนละหนึ่งดวงจากการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมตอบคำถามต่อไปนี้:

- คุณสามารถระบุได้หรือไม่ว่ามีครั้งใดบ้างที่คุณทำสิ่งต่างๆ เพราะรู้สึกว่าถูกกดดันจากเพื่อนของคุณให้ต้องทำเช่นนั้น

ผู้ดำเนินกิจกรรมอาจขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจดคำถามเหล่านี้ใส่แผ่นกระดาษและนำติดตัวกลับบ้านด้วยเพื่อเตือนความจำ

แอลกอฮอล์

แอลกอฮอล์เป็นสารเคมีที่พบได้ทั่วไปในเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผู้ที่เสพติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาจมีอาการขาดสติและพฤติกรรมที่ผิดปกติ เช่น การดื่มมากเกินไปหรือการดื่มที่มากเกินไป การขาดสติและการขาดสติอาจนำไปสู่การบาดเจ็บหรือการเสียชีวิต

โคเคน

โคเคน (โคคาอีนหรือโคคาอีน) เป็นสารกระตุ้นประสาทที่มีลักษณะเป็นผงที่สีขาวและสามารถสูดดมเข้าทางจมูก ผู้ที่เสพติดโคเคนจะมีอาการขาดสติและพฤติกรรมที่ผิดปกติ เช่น การดื่มมากเกินไปหรือการดื่มที่มากเกินไป การขาดสติและการขาดสติอาจนำไปสู่การบาดเจ็บหรือการเสียชีวิต

เฮโรอีน

เฮโรอีน (ดีป) เป็นสารกระตุ้นประสาทที่สกัดจากพืชฝิ่นซึ่งถูกสกัดและกลั่นโดยกระบวนการทางเคมี ผู้ที่เสพติดเฮโรอีนจะมีอาการขาดสติและพฤติกรรมที่ผิดปกติ เช่น การดื่มมากเกินไปหรือการดื่มที่มากเกินไป การขาดสติและการขาดสติอาจนำไปสู่การบาดเจ็บหรือการเสียชีวิต

แผนภูมิ S 6b: บัตรคำซื้อขายเสพติด

Wikimedia Commons

Wikimedia Commons

Wikimedia Commons, Creative Commons, Cannabis Training University

สารระเหย

สารระเหยที่ผู้ใช้สูดดมหรือสูดดมผ่านผิวหนังหรือสูดดมเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจเพื่อให้เกิดอาการเสพติดหรือมีอาการเสพติด เช่น การขาดสติหรืออาการอื่น ๆ ผู้ใช้สูดดมหรือสูดดมเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจเพื่อให้เกิดอาการเสพติดหรือมีอาการเสพติด เช่น การขาดสติหรืออาการอื่น ๆ ผู้ใช้สูดดมหรือสูดดมเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจเพื่อให้เกิดอาการเสพติดหรือมีอาการเสพติด เช่น การขาดสติหรืออาการอื่น ๆ

เคตามีน

เคตามีน (ยาเค หรือ เคทีซี) เป็นยารักษาอาการหดหู่ซึมเศร้าที่รับประทานโดยกัณเฒาะโดยลงคอ ผู้ที่เสพติดจะรู้สึกง่วงและมีความเครียดสูงและอาจมีอาการอื่น ๆ เป็นสารเสพติดชนิดหนึ่ง

มารีฮวนน่า

มารีฮวนน่า (พืocht , กัญชาหรือวีดี) เป็นสารที่มีฤทธิ์กดประสาทสำหรับสูดดมเข้าทางลมหายใจหรือสูบหรือใช้ใส่ในอาหารเหมือนเป็นสมุนไพรชนิดหนึ่ง ผู้ที่เสพติดชนิดนี้มักมีแรงจูงใจและสมองที่ผิดปกติเป็นสารเสพติดชนิดหนึ่ง

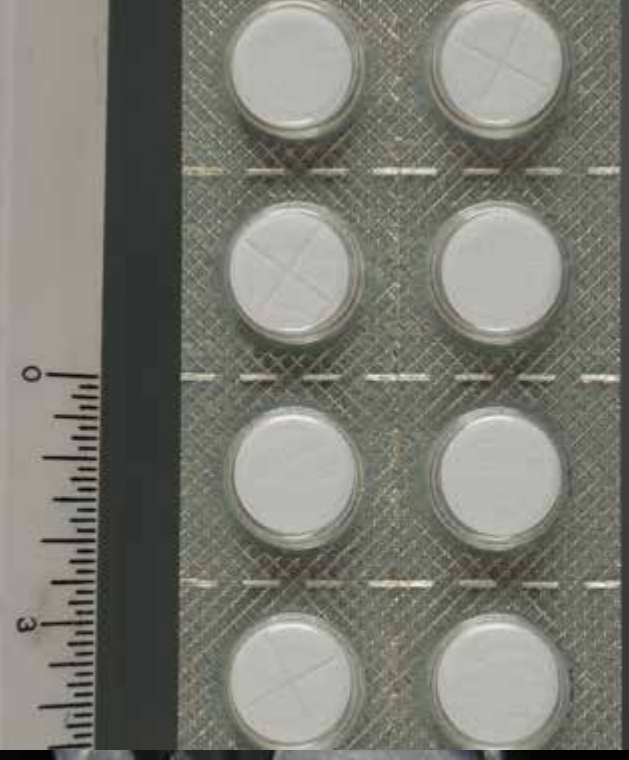
เอ็มดีเอ็มเอ

เอ็มดีเอ็มเอ (เอ็กสดาซีตกาย หรือเอ็กซ์) เป็นยาเม็ดที่แพทย์มักจะมีควมตื่นตัวทางประสาทสัมผัสรับรู้ด้านร่างกายที่เพิ่มขึ้น และมีควมต้องการมากขึ้นที่จะขยับเขยื้อนเคลื่อนไหวร่างกาย เอ็กสดาซีทีเป็นสารเสพติดชนิดหนึ่ง

เมธแอมเฟตามีน

เมธแอมเฟตามีน (ยาบ้า ยาม้า หรือไอซ์) เสพโดยรับประทานเป็นเม็ดหรือสูดดมเข้าสู่ทางเดินหายใจแบบเดียวกับสูบบุหรี่ ผู้ที่เสพยาบ้ามักจะมีพลังเพิ่มขึ้นและมีควมต้องการมากขึ้นที่จะทำในสิ่งที่ยั่งยืนและขยับเขยื้อนเคลื่อนไหวร่างกายตลอดเวลา ในบางกรณี แรงงานในเขตก่อสร้างหรือบนเรือประมงรายงานว่าบ้าย้าช่วยให้พวกเขาทำงานง่ายหรือไอซ์เพื่อให้สามารถทำงานหนักขึ้น

โรฮิปนอล

โรฮิปนอล (รูฟหรือยากล่อมประสาท) อยู่ในรูปยาเม็ดสำหรับกลืนลงคอ หรือเป็นยาผงสำหรับสูดดมเข้าทางลมหายใจ หรือบางครั้งผสมเป็นรูปของเหลว ผู้ที่เสพยาชนิดนี้มักพบจุดจุดติดขัด เด็เนเซซ และคิดอะไรไม่ออกหรือบางครั้งอาจถึงกับติดต่อบริบทไป ในบางกรณี คนถูกหลอกให้เสพยาชนิดนี้โดยแอมเฟตมลงในเครื่องดื่ม ผู้ที่ยากันมักไม่รู้ตัวอย่างสิ้นเชิงว่าตนกำลังโดนลงบ้าง แต่ถึงกระนั้นก็ยังดูเหมือนมีปฏิกริยาตอบสนองต่อสิ่งภายนอกอยู่ โรฮิปนอลเคยถูกนำมาใช้เพื่อล่อล่อให้คนหมดสติ และข่มขืนพวกเขาขณะที่พวกเขาไม่รู้ตัว ในบางกรณี ยาชนิดนี้ถูกนำมาใช้ในสถานค้าประเวณีด้วย

6

แผ่นข้อมูล IS 6b: ยาเสพติดกับการค้ามนุษย์

เรื่องที่ 1

เอ็กซ์ทำงานเป็นคนเสิร์ฟในร้านอาหารแห่งหนึ่ง ผู้ชายหลายคนเข้ามาที่ร้านอาหารเพื่อหาสตรีชายนบริการ แต่เอ็กซ์เป็นเพียงคนเสิร์ฟ หนึ่งในลูกค้าชายกลุ่มนี้ชวนให้เธอนั่งลงและดื่มเหล้าด้วยกันกับพวกเขา และเอ็กซ์ตกลง

แต่งเรื่องนี้ต่อให้จบ โดยอธิบายว่าแอลกอฮอล์เพิ่มความเสี่ยงที่เอ็กซ์จะถูกหลอกให้เป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์อย่างไร

.....

เรื่องที่ 2

เอสทำงานในเขตก่อสร้างแห่งหนึ่ง เจ้าของไซต์ให้คนงานทานเมธแอมเฟตามีนเพื่อให้พวกเขาทำงานได้หนักขึ้นและยาวนานขึ้น เมื่อเอสออกจากงานนี้ เขาติดยาเมธแอมเฟตามีนเสียแล้ว

แต่งเรื่องนี้ต่อให้จบ โดยอธิบายว่าการเสพติดยาเพิ่มความเสี่ยงที่เอส จะตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์อย่างไร

.....

เรื่องที่ 3

แอลทำงานที่โรงงานแห่งหนึ่ง เขาออกไปเที่ยวกับเพื่อนทุกวันหยุดสุดสัปดาห์ คืนหนึ่ง ชายแปลกหน้าที่แอลไม่เคยพบมาก่อนเสนอที่จะให้ยาเม็ดชนิดหนึ่งแก่เขาโดยบอกว่าเมื่อทานยาแล้วเขาจะรู้สึกดีมากแอลไม่รู้จักยาเม็ดชนิดนี้ และเนื่องจากเพื่อนที่ไปด้วยกันกับเขาต้องการทานยานี้แอลจึงรู้สึกกดดันที่ต้องทานยานี้ด้วย

แต่งเรื่องนี้ต่อให้จบ โดยอธิบายว่ายามีดนั้นเพิ่มความเสี่ยงที่แอลจะตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์อย่างไร

.....

เรื่องที่ 4

เคเป็นคนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในเมืองโรงงานแห่งหนึ่ง เธอมีเพื่อนชายซึ่งรู้จักกันได้ประมาณเดือนเดียว เขาดูเหมือนมีเงินทองมากมายตลอดเวลา เธอตกหลุมรักชายผู้นี้ คืนหนึ่ง เพื่อนชายคนนั้นของเคให้เธอทานยาเม็ดชนิดหนึ่งซึ่งเคไม่เคยยอยากทานนัก แต่เขาบอกเธอว่าถ้าเธอทานยาเม็ดนี้ เธอจะมีประสบการณ์อย่างหนึ่งที่จะทำให้ความรักของพวกเขาเข้มแข็งขึ้น

แต่งเรื่องนี้ต่อให้จบ โดยอธิบายว่ายามีดนั้นเพิ่มความเสี่ยงที่เคจะตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์อย่างไร

แผ่นข้อมูล IS 6c: คำอ้างอิงเกี่ยวกับยาเสพติด

6

“ผมทำงานบนเรือประมงกึ่ง พวกเราออกทะเลกันคราวละหลายๆ เดือน ทุกเช้าเจ้าของเรือจะให้พวกเรากลืนยาเม็ด คนละหนึ่งเม็ด ยาเม็ดนี้ทำให้พวกเรารู้สึกแข็งแกร่ง และทำงานได้หนัก แต่ตอนเช้าก่อนที่จะกินยา พวกเราต่างรู้สึกปวดหัวอย่างรุนแรงกันทุกคน” (ยาเม็ดนี้คือยาม้า)

“ผมทำงานในเมืองมาแล้วหลายแห่ง งานที่ทำหนักมากๆ พวกเราใช้เวลาทั้งวันอยู่ใต้ดิน คนงานจำนวนมากที่ทำงานกับผมล้วนติดเฮโรอีน เจ้านายชอบให้เราเป็นเช่นนั้น และบางครั้งพวกเขายังเป็นคนหาขี้มาให้เราเองด้วยซ้ำ เพราะมันหมายความว่าพวกเขาจะไม่อยากออกจากงาน เพราะเราติดขี้แล้วและต้องได้มันทุกวัน นอกจากนี้ พวกเรายังเหนื่อยเกินกว่าที่จะปั่นเพราะฤทธิ์ยาที่เสพเข้าไป”

“ผมทำงานที่ไซต์ก่อสร้างแห่งหนึ่ง คนงานคนอื่นๆ ทุกคนบอกผมว่างานจะง่ายขึ้นมากถ้าผมกินยาม้าทุกวัน ยานี้ช่วยให้เราทำงานหนักได้ง่ายขึ้น ช่วงแรกที่กิน ผมรู้สึกแข็งแกร่งขึ้นจริงๆ แต่หลังจากนั้นผมเริ่มรู้สึกว่าตัวเองป่วย เหงื่อออกมาก และตัวสั่นตลอดเวลา”

จากนั้น ให้คุณอ่านข้อความต่อไปให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนฟังด้วยเสียงที่ดังฟังชัด

“ฉันถูกขายให้ช่องตั้งแต่ฉันอายุได้ 15 ปี ทุกวันฉันรู้สึกเศร้าสร้อยมากและคิดอยากจะทำตาย เจ้าของช่องให้ยาเม็ดชนิดหนึ่งแก่ฉันและบังคับให้ฉันกินมันเข้าไป เมื่อฉันกินยานี้ ฉันรู้สึกเหมือนไม่ได้อยู่ในร่างกายตัวเองอีกต่อไป และฉันไม่เคยรู้สึกกลัวว่าฉันจะอยู่หรือฉันจะตาย หลังจากนั้น ฉันได้รับการช่วยเหลือออกจากช่องแห่งนี้ และฉันเริ่มรู้สึกป่วยเพราะฉันติดยาเม็ดที่ว่ามันเข้าแล้ว”

7

บทที่ 7: การค้ำนุขย์เพื่อแรงงานเด็กและการแสวงหาประโยชน์ด้านแรงงาน

วัตถุประสงค์

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะสามารถอธิบายเรื่องแรงงานเด็ก และอภิปรายกันว่ามีผลกระทบอย่างไรต่อชีวิตเด็กในท้องถิ่น ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะสามารถอธิบายถึงความแตกต่างระหว่างแรงงานเด็กและการค้ำนุขย์ในเด็ก

อุปกรณ์ที่ใช้

- สำเนารูปภาพจากแผ่นข้อมูล: IS 7 A รูปภาพแรงงานเด็ก (ให้พแจกผู้เข้าร่วมกิจกรรมครึ่งหนึ่งของทั้งห้อง)
- กระดาษฟลิปชาร์ท
- หนังสือเพื่อนำทางปัญญาไวฉบับพกพา

เวลาที่ใช้

75 นาที

การเตรียมการ

ในบทเรียนครั้งต่อไปจะเป็นเรื่องการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ ผู้ดำเนินกิจกรรมควรหาเวลาในบางช่วงจากการอบรมครั้งนี้เพื่อบอกสมาชิกชมรม เพื่อให้เด็กไม่รู้สึกอึดอัดหรือถ้าไม่สะดวกที่จะเรียนในครั้งต่อไปสามารถแจ้งต่อผู้ดำเนินกิจกรรมได้ว่าไม่สะดวกเข้าร่วม

บทนำ

ต้อนรับ: กล่าวต้อนรับโดยชานชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละคน

อุ่นเครื่อง: เลือกกิจกรรมสั้นทางการอุ่นเครื่องจากรายการที่เตรียมไว้

ทบทวน: ถามคำถามต่อไปนีกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม:
มีใครอธิบายได้บ้างว่านักค้ำนุขย์ใช้ยาเสพติดควบคุมคนได้อย่างไร

แรงงานเด็ก

ถามผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่าสามารถจำสมาคมองค์ประกอบของการค้ำนุขย์ได้หรือไม่ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอ้างอิงถึงหนังสือเพื่อนำทางปัญญาไวฉบับพกพาของเขา จากนั้นให้บางคนอธิบายคำจำกัดความของการค้ำนุขย์ที่แตกต่างกันสำหรับผู้ใหญ่และเด็ก

อธิบายว่าถ้าเด็กถูกแสวงหาผลประโยชน์เพื่อให้เป็นแรงงาน บริการทางเพศ หรือเพื่อนำอวัยวะไปขาย สิ่งนี้จัดว่าเป็นการค้ำนุขย์ทั้งสิ้น ในการค้ำนุขย์สำหรับเด็ก เด็กไม่จำเป็นต้องแสดงให้เห็นว่าตนถูกบังคับหรือควบคุมให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เพียงแค่มีหลักฐานที่แสดงว่ามีกรกระทำโดยบุคคลบางคนที่ทำให้เด็กตกอยู่สถานการณ์ที่พวกเขาถูกแสวงหาประโยชน์ก็เพียงพอแล้วที่จะกล่าวได้ว่าเด็กผู้นั้นถูกค้ำนุขย์

บอกผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่า ในชุมชนของเราเป็นเรื่องปกติที่เด็กจะช่วยทำงานเล็กๆ น้อยๆ ในครอบครัว ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี

อธิบายว่า เป็นเรื่องปกติสำหรับเยาวชนที่ถูกว่าจ้างให้ทำงานสำหรับผู้อื่น ซึ่งเรียกว่า **การใช้แรงงานเด็ก** การใช้แรงงานเด็กเป็นสิ่งที่ไม่ดีสำหรับเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมัน

- ทำร้ายร่างกายและจิตใจของเด็ก
- ทำให้เด็กขาดเพื่อนฝูง
- ทำให้เด็กไม่ได้เรียนหนังสือ
- ทำให้เด็กไม่ได้ทำการบ้าน
- หมายถึงเด็กที่เหนื่อยจนไปเรียนหนังสือไม่ได้ในวันรุ่งขึ้น
- ทำร้ายอนาคตของเด็ก

อย่างไรก็ตาม ความจริงแล้วการใช้แรงงานเด็กที่สามารถทำร้ายร่างกายเด็กไม่จำเป็นต้องมีความหมายว่าการใช้แรงงานเด็กทุกรูปแบบคือการค้ามนุษย์ (อภิปรายเพิ่มเติมภายหลัง)

กิจกรรม

แบ่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมโดยการจับคู่ แจกรูปภาพหนึ่งรูปสำหรับหนึ่งคู่จากแผ่นข้อมูล IS 7a: รูปภาพแรงงานเด็ก ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเขียนคำอธิบายภาพลงในกระดาษ แผ่นเล็กที่ผู้ดำเนินกิจกรรมแจกให้ โดยเขียนอธิบายว่าพวกเขาคิดว่าเด็กในภาพจะรู้สึกอย่างไร เห็น ได้ยิน และได้กลิ่นอะไรให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนแบ่งปันรูปภาพและบรรยายความรู้สึกของเด็ก

การจัดกลุ่ม

เมื่อเสร็จแล้ว ให้กลุ่มบอกประเภทของงานที่เด็กทำในชุมชน เขียนตัวอย่างทั้งหมดบนกระดาษฟลิปชาร์ต เว้นที่ให้เพียงพอสำหรับวาด 4 ช่องเพิ่มเติมทางซ้ายของกระดาษ ในแผ่นข้อมูล IS 7b: ตัวอย่างตารางการใช้แรงงานเด็ก

จากนั้นวาดช่องขึ้นเป็น 4 ช่อง ทำเครื่องหมายแต่ละช่อง ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไปที่แต่ละตัวอย่างและทำเครื่องหมายในช่องที่อธิบายงานที่เหมาะสม

- งานที่ทำร้ายร่างกายของเด็ก
- งานที่ทำร้ายจิตใจของเด็ก
- งานที่ทำร้ายการเรียนของเด็ก
- งานที่ทำร้ายอนาคตของเด็ก

ความแตกต่างระหว่างการใช้แรงงานเด็กและการค้ามนุษย์ในเด็ก

บอกผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่า การใช้แรงงานเด็กสามารถทำร้ายเด็ก แต่ไม่ได้หมายความว่า การใช้แรงงานเด็กคือรูปแบบของการค้ามนุษย์ แรงงานเด็กจะเป็นการค้ามนุษย์ในเด็ก ถ้าเด็กถูกแสวงหาผลประโยชน์เพื่อถูกบังคับให้เป็นแรงงานทาส เพื่อการค้าประเวณี การกระทำทางเพศ การกระทำสื่อลามกอนาจาร การต่อสู้ในสงคราม การเกี่ยวข้องกับยาเสพติด การบังคับเด็กขอทาน หรือเพื่อนำอวัยวะไปจำหน่าย

ยกตัวอย่างเช่น สถานการณ์การค้ามนุษย์ดังต่อไปนี้:

- เด็กที่เป็นทาส
- เด็กที่ทำงานในสถานค้าประเวณีเพื่อการค้าประเวณี
- เด็กที่ทำงานเป็นคนรับใช้ภายในบ้านโดยไม่ได้รับค่าจ้าง

งานต่อไปนี้เป็นตัวอย่งการใช้แรงงานเด็กที่อาจไม่เป็นการค้ามนุษย์

- เด็กที่ทำงานในร้านค้า มีอิสระในการลาออกและได้รับเงินเดือน
- เด็กที่ทำงานเกี่ยวข้าว ซึ่งได้รับค่าจ้าง และอาศัยในบ้านตนเอง

ผู้ใหญ่และการค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางแรงงาน

อธิบายว่า เด็กสามารถถูกค้ามนุษย์เพื่อเป็นแรงงานได้ แต่การค้ามนุษย์สามารถเกิดขึ้นได้กับผู้ใหญ่ด้วยเหมือนกัน ระหว่างการประชุมของชมรม เราได้อภิปรายถึงประสบการณ์ต่างๆของการค้ามนุษย์ในเด็กในงานอันตราย ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมยกตัวอย่างประเภทของงานที่ผู้ใหญ่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ได้

เขียนตัวอย่างเหล่านี้ลงบนกระดาษฟลิปชาร์ต และเพิ่มงานต่อไปนี้ถ้าผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่ได้กล่าวถึง

- งานที่คนงานไม่ได้รับค่าจ้างรายเดือน
- งานที่คนงานถูกขัดขวางจากการออกจากสถานที่ (ยกตัวอย่างเช่น คนรับใช้ที่ถูกขังอยู่ในบ้าน ชาวประมงที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ออกจากเรือ)
- งานที่เจ้านายยึดเอกสารแสดงตัวของคนงานไว้ เช่น หนังสือเดินทาง หรือบัตรประชาชน (ยกตัวอย่างเช่น สาวโรงงานที่ถูกเจ้านายยึดเอกสารไว้หมด)
- งานที่คนงานถูกทำร้ายร่างกายเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือออกจากงาน (ยกตัวอย่างเช่น คนงานในฟาร์มถูกปรก.ทำร้ายเมื่อเขาพยายามหลบหนีออกมา)
- งานที่คนงานได้รับการแจ้งว่าเขาหรือเป็นหนี้ต่อเจ้าของ และไม่สามารถออกมาได้ (ยกตัวอย่างเช่น คนที่ถูกส่งมาทำงานในฟาร์ม และได้รับการแจ้งว่าเขาหรือเธอเป็นหนี้เจ้าของฟาร์มสำหรับที่พักและอาหารในการอาศัยอยู่ที่ฟาร์ม รวมทั้งการเดินทาง และเขาหรือเธอจะต้องทำงาน 1 ปีเพื่อชดใช้หนี้)
- งานที่คนงานถูกกระทำทารุณทางเพศ (ยกตัวอย่างเช่น คนรับใช้ที่ถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์กับนายจ้างและไม่สามารถหลบหนีออกมาได้)
- งานที่คนงานถูกคุกคามด้วยการจำคุกถ้าเขาหรือเธอหลบหนีหรือออกจากงาน (ยกตัวอย่างเช่น สาวโรงงานได้รับการบอกว่า ถ้าเธอพยายามจะลาออก เจ้านายจะเรียกตำรวจมาจับเธอ)

บอกผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่าเด็กและผู้ใหญ่มักไม่ตระหนักว่างานเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นงานที่เลวร้าย แต่เป็นตัวอย่างของการค้ามนุษย์และการกระทำผิดกฎหมาย ในบทต่อไปจะมีข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อกฎหมายและการค้ามนุษย์

สรุปเนื้อหากิจกรรม

- การใช้แรงงานเด็กเป็นการทำร้ายเยาวชนถ้ามีการกระทำดังนี้:
 - งานที่ทำร้ายร่างกายของเด็ก
 - งานที่ทำร้ายจิตใจของเด็ก
 - งานที่ทำร้ายการเรียนของเด็ก
 - งานที่ทำร้ายอนาคตของเด็ก
- การค้ามนุษย์ในเด็ก หมายถึง การที่เด็กถูกแสวงหาผลประโยชน์เพื่อเป็นแรงงาน การหาผลประโยชน์ทางเพศ หรือการขายอวัยวะ สำหรับเด็กที่ถูกพิจารณาว่าเป็นการค้ามนุษย์นั้นไม่จำเป็นต้องแสดงให้เห็นว่าเขาเหล่านั้นอยู่ภายใต้การบังคับหรือควบคุม
- ผู้ใหญ่สามารถตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์เพื่อแรงงานได้เช่นกัน ในรูปแบบของการค้ามนุษย์เพื่องานดังต่อไปนี้:
 - การไม่ได้รับค่าจ้าง
 - การถูกกระทำทารุณทางเพศ
 - การไม่สามารถหลบหนี หรือออกจากงานได้
 - การถูกคุกคามด้วยการบังคับถ้าหลบหนีหรือออกจากงาน
 - การถูกคุกคามด้วยการจับกุมถ้าหลบหนี หรือออกจากงาน
 - การเป็นหนี้แก่นายจ้างและไม่ได้รับอนุญาตให้ลาออก

ปิดกิจกรรม

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเขียนความเห็น ถามคำถาม และ/หรือให้ความคิดเห็นสะท้อนกลับที่พวกเขามี และส่งให้แก่ผู้ดำเนินกิจกรรมโดยไม่ต้องเปิดเผยชื่อ

กล่าวขอบคุณทุกคนที่มาร่วมกิจกรรมในวันนี้ ยืนยันวันและเวลานัดประชุมครั้งถัดไปของชมรม และบอกแก่ทุกคนว่าพวกเขาเพิ่งได้รับดาวอีกหนึ่งดวงจากการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้

ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสังเกตชุมชนของตนเองและตอบคำถามต่อไปนี้:

- เด็กในชุมชนของคุณทำงานอะไร
- งานเหล่านี้เป็นอันตรายต่อเด็กหรือไม่ ถ้าเป็นงานนี้เป็นอันตรายอย่างไร

ผู้ดำเนินกิจกรรมสามารถให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเขียนคำตอบลงบนแผ่นกระดาษและนำกลับบ้านเพื่อเตือนความจำได้

ผู้ดำเนินงานกิจกรรมเตรียมภาพแรงงานเด็ก รูปภาพจะเป็นรูปดังต่อไปนี้ (แต่ยึดหยุ่นได้ตามที่สามารถทำให้สมาชิกชมรมเห็นชัด)

1. เด็กทำงานในโรงงานทำอิฐ

2. เด็กทำงานเป็นทหาร

3. เด็กทำงานหนักในท้องนา

4. เด็กทำงานล้างพื้นห้องน้ำ

5. เด็กทำงานกับเครื่องทอผ้า

แผ่นข้อมูล IS 7B : ตัวอย่างพลิกชาร์ท ที่แสดงให้เห็นว่าประเภทของงานนั้นจะส่งผลกระทบต่อเด็กอย่างไร

7

ร่างกาย	จิตใจ	การศึกษา	อนาคต	
✓	✓	✓	✓	ร้านอาหาร
✓	✓	✓	✓	โรงงานเสื้อผ้า
✓	✓	✓	✓	โรงงานอิฐ
✓	✓	✓	✓	งานธนาคาร
✓	✓	✓	✓	ขายดอกไม้ตามถนน
✓	✓	✓	✓	เรือประมง
✓	✓	✓	✓	เด็กสาวขายร่ม
✓	✓	✓	✓	กองขยะ
✓	✓	✓	✓	การเพาะปลูก
✓	✓	✓	✓	หญิงโสเภณี
✓	✓	✓	✓	การบดหิน
✓	✓	✓	✓	การทำเหมือง

8

บทที่ 8: การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก

วัตถุประสงค์

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก (CSEC) และพัฒนาความเห็นอกเห็นใจให้กับผู้เสียหาย

อุปกรณ์ที่ใช้

- สำเนาเอกสารจากแผ่นข้อมูล IS 8a: กรณีศึกษาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก (CSEC) จำนวน 4 -5 ชุด (หนึ่งชุดสำหรับกลุ่มละ 4 -5 คน)
สำเนาเอกสารแผ่น ข้อมูล IS 8b: ใครเป็นผู้รับผิดชอบ จำนวนหนึ่งชุดสำหรับผู้ดำเนินกิจกรรมใช้อ้างอิงเท่านั้น (คุณไม่ต้องใช้สำเนาเอกสาร)

เวลาที่ใช้

75 นาที

การเตรียมการ

ในบางชุมชน (เช่น โรงเรียนชายแดนจีน) เยาวชนเหล่านี้ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศเลย ถ้ามีกรณีนี้เกิดขึ้นในชุมชน ให้ติดต่อองค์กรเอกชนเครือข่ายเอ็นจีโอ (NGO) ที่ทำงานด้านสุขภาพการเจริญพันธุ์ หรือทำงานด้านโรคเอดส์ เพื่อให้องค์กรเหล่านี้จัดหาเจ้าหน้าที่ฝึกอบรมที่มีประสบการณ์เข้ามาดำเนินการอบรม ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ที่สามารถอธิบายเรื่องเพศได้ เป็นผู้มีการยทและมีความเป็นมิตรต่อเด็กอย่างเหมาะสม ทำให้แน่ใจว่าคุณได้ทำการขออนุญาตจากพ่อแม่ ผู้ปกครองของเยาวชนก่อนเริ่มบทเรียน

ถ้าเป็นไปได้ บอกพ่อแม่หรือผู้ดูแลของเยาวชนก่อนที่จะเริ่มทำกิจกรรมกับกลุ่มเยาวชนว่าหัวข้อวันนี้คือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก นอกจากนี้ หากคุณทราบว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมถูกละเมิดทางเพศในช่วงเวลาที่ผ่านมา หรือเป็นการข่มขืน บอกผู้เข้าร่วมกิจกรรมคนนั้นทราบเป็นการส่วนตัวถึงหัวข้อช่วงการอบรมในสัปดาห์นี้ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวจะเลือกที่จะเข้าร่วมหรือไม่ก็ได้ ก่อนเข้าสู่บทเรียน แจ้งผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่าการอภิปรายในบทเรียนนี้จะมีหัวข้อที่อ่อนไหวง่าย ด้วยเหตุนี้ จึงมีกิจกรรมให้กำลังใจผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกช่วงพัก อนุญาตให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมออกจากภารกิจกรรมได้อย่างเงียบๆ ถ้าผู้เข้าร่วมกิจกรรมรู้สึกอึดอัดในการเข้าร่วมตลอดทั้งหมด

หากมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมคนใดแสดงความเศร้าออกมาอย่างเห็นได้ชัดในระหว่างช่วงการอบรม อย่าเพิ่งให้ความสนใจในตอนนั้น และไม่ควรหาความจริงในที่สาธารณะต่อหน้าผู้คน รอจนกระทั่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมคนอื่น ออกไปหมดแล้ว และถามว่ามีใครอยากจะทำด้วยไหม

อ่านบททวน “การตอบสนองต่อความเศร้าของผู้เยาวชน” ในบทที่ 9 ของคู่มือฝึกอบรมสมาร์ตเนวิเกเตอร์ (Smart Navigator Manual)

บทนำ

ต้อนรับ: กล่าวต้อนรับโดยชานชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละคน และส่งกระดาษเขียนไปทั่วห้องเพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ลงชื่อ

อุ่นเครื่อง: ให้เยาวชนที่เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมนำสนทนากาการที่นำมาจากรายการกิจกรรมสำหรับอุ่นเครื่อง

ทบทวน: ถามคำถามต่อไปกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม:
เด็กในชุมชนของเราทำงานอะไร
งานเหล่านี้ทำร้ายเด็กหรือไม่ ทำร้ายอย่างไร

การอภิปราย

อธิบายว่าบทเรียนวันนี้จะเป็นเกี่ยวกับหัวข้อที่ยากแก่การพูดคุยและกล่าวถึง บางครั้งเมื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมพูดถึงเรื่องนี้ พวกเขาจะเศร้า อธิบายกับผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่าพวกเขาสามารถเจ็บหรือออกจากกิจกรรมได้ถ้ารู้สึกว่าเป็นเรื่องที่ยากเกินไป ถ้าผู้เข้าร่วมกิจกรรมรู้สึกเศร้าและต้องการจะพูดคุยในภายหลัง ผู้ดำเนินกิจกรรมควรจะอยู่พูดคุยด้วยต่อหลังช่วงการอบรม

อธิบายว่าผลของการถูกค้ามนุษย์ ผู้คนมักลงเอยด้วยการทำงานที่เลวร้าย การค้ามนุษย์เพื่อเป็นแรงงานได้รับการยกประเด็นขึ้นมา เมื่อคนที่ถูกค้ามนุษย์เพื่อทำงานทางกายภาพ (ยกตัวอย่างเช่น การทำงานในโรงงาน การทำงานบนเรือหากุ้ง หรือการทำงานเป็นคนใช้ในบ้าน) อย่างไรก็ตาม คนเหล่านี้สามารถถูกค้ามนุษย์เพื่อการขายบริการทางเพศด้วยเช่นกัน

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก

(CSEC: Commercial Sexual Exploitation of Youth)

อธิบายว่า การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก CSEC คือการที่บุคคล (ตามปกติจะเป็นผู้ใหญ่ แต่บางครั้งก็เป็นเด็กได้) ล่วงละเมิดทางเพศกับเด็กและจ่ายเงินเพื่อการล่วงละเมิดนี้

อธิบายว่าผู้ใหญ่อาจจะจ่ายเงินหรือเป็นไปในลักษณะอื่น เช่น การให้ขนมหรือความดีความชอบ

หลายครั้งที่เด็กไม่ได้รับค่าตอบแทน แต่กลับไปอยู่ที่ผู้ใหญ่แทน เช่น เจ้าของสถานค้าประเวณีหรือญาติของเด็ก อธิบายว่าการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก (CSEC) สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง

บอกผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่าประเทศต่างๆ ให้คำจำกัดความที่แตกต่างกันไปตามคำจำกัดความของคำว่าเด็ก แต่ใน SNYC นี้เราให้ความหมายเด็กคือบุคคลที่อายุต่ำกว่า 18 ปี

มีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก (CSEC) ประเภทต่าง ๆ แต่ส่วนใหญ่แล้วจะได้แก่

- เมื่อเด็กเป็นผู้ค้าประเวณี (รวมทั้งธุรกิจท่องเที่ยวทางเพศ)
- เมื่อเด็กมีการเกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจาร

อธิบายว่า คำว่า **การค้าประเวณี/หญิงโสเภณี** หมายถึง การรับเงินจากการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เมื่อเด็กถูกบังคับให้เป็นโสเภณี ผู้ใหญ่ผู้ควบคุมเด็กมักเป็นผู้ได้รับเงินแทนที่เด็กจะได้รับเงินนั้น

อธิบายว่า คำว่า **สื่อลามกอนาจาร** หมายถึง เรื่องราว รูปภาพ และภาพยนตร์เรื่องเพศ บุคคลที่มีการดูสื่อลามกอนาจารทางอินเทอร์เน็ตหรือทางโทรศัพท์ เด็กสามารถถูกทำให้เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารที่บรรยายถึงกิจกรรมการแสดงออกทางเพศได้

เมื่อเด็กเป็นผู้เสียหายจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก ผู้ใหญ่ที่ควบคุมเด็กมักจะพยายาม “ทำลาย” เด็ก ซึ่งจะได้แก่ การข่มขู่ การทุบตี ให้อุดอาหารหรือให้ยาเสพติดกับเด็ก เพื่อให้เด็กทำตามผู้ใหญ่บอก และบังคับให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้า

อธิบายว่าการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก (CSEC) เป็นรูปแบบของการค้ามนุษย์ เพราะเด็กถูกแสวงหาประโยชน์เพื่อการซื้อขาย

กรณีศึกษา

แบ่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน แจกแผ่นข้อมูล IS 8a: กรณีศึกษาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก (CSEC) ให้ทุกกลุ่ม และขอให้กลุ่มตอบคำถามที่มีอยู่ด้วย

การนำไปสู่สถานค้าประเวณี

อธิบายว่าเป็นอีกประเด็นที่ยาก สถานค้าประเวณีเป็นสถานที่ที่ผู้ชายจ่ายเงินเพื่อซื้อบริการทางเพศ (การค้าบริการทางเพศในบางครั้งมีการซื้อขายกันตามถนน ในร้านอาหาร ในร้านคาราโอเกะ และในบ้าน) สถานค้าประเวณีมักพบเห็นได้ในชุมชน และสมาชิกชุมชนหลายคนรู้ว่าสถานค้าประเวณีเหล่านี้อยู่ที่ไหน และเกิดอะไรขึ้นในนั้นบ้าง ในบางกรณี สถานค้าประเวณีจะหลบซ่อนอยู่แต่ผู้ต้องการซื้อบริการทางเพศจะหาพบในที่สุด

ผู้หญิงและเด็กสามารถตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์สู่สถานค้าประเวณีและถูกบังคับให้ขายบริการทางกับลูกค้า

บอกผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่าสถานค้าประเวณีมักเป็นการนำไปสู่การค้ามนุษย์ เมื่อใดก็ตามที่ผู้ชายหนึ่งคนเข้าไปใช้บริการในช่อง จะมีโอกาสที่หญิงโสเภณีที่เขาใช้บริการทางเพศด้วยอาจเป็นเด็กที่ถูกค้ามนุษย์มา โดยประมาณแล้ว 10–35 เปอร์เซ็นต์ของผู้ขายบริการทางเพศในภูมิภาคแม่โขง (กัมพูชา เวียดนาม และไทย) อยู่ในช่วงอายุ 12 และ 17 ปี⁴ ตัวเลขนี้อาจจะเหมือนพม่า จีน และลาวด้วยเหมือนกัน แต่ผลสำรวจไม่ได้นำมาคำนวณ

อธิบายว่าถึงแม้ถ้าผู้หญิงที่ขายบริการทางเพศกับผู้ชายไม่ใช่เด็ก แต่มีโอกาสที่เธอจะถูกขายเข้ามาในสถานค้าประเวณีและไม่สามารถหนีออกมาได้

ถึงแม้ถ้าหญิงโสเภณีเลือกทำงานในช่องหรือสถานค้าประเวณีโดยสมัครใจ ชีวิตของเธออาจมีความเกี่ยวข้องกับสูงต่อการถูกล่วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ

ใครเป็นผู้รับผิดชอบ

อ่านเรื่องในแผ่นข้อมูล IS 8b: ใครเป็นผู้รับผิดชอบ หลังจากนั้น คุณอาจพบว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีเสียงเงิบไปและลดระดับเสียงลง สิ่งนี้เป็นการตอบรับที่เป็นปกติ อภิปรายถึงรายการคำถามตอนท้ายเรื่อง

4 (มีนาคม 3, 2004). องค์การยูนิเซฟนานาชาติ, ‘การสำรวจอุตสาหกรรมทางเพศเชิงพาณิชย์’ (กัมพูชา: IJM, 2013)

การกล่าวโทษ

มีใครเคยได้ยินคนว่าโสเภณีแบบนี้ “เธอเป็นลูกสาวที่ดี แต่เป็นผู้หญิงที่เลว”

อธิบายว่าเมื่อคนพูดแบบนี้ เขากำลังกล่าวโทษเด็กสาวที่ไปเป็นโสเภณีเพื่อช่วยเหลือครอบครัว

อธิบายว่าต่อไปนี่เป็นการสร้างบาดแผลครั้งสอง บาดแผลครั้งแรกเกิดขึ้นเมื่อเด็กผู้หญิงหรือเด็กผู้ชายตกเป็นผู้เสียหายจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก แล้วต่อมาสังคมยังสร้างบาดแผลเป็นครั้งที่ 2 ด้วยการเลือกปฏิบัติและต่อต้านพวกเขา

บอกผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่าเมื่อเด็กถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ เราจำเป็นต้องตระหนักว่าพวกเขาถูกทำร้าย สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ความผิดของพวกเขา และพวกเขาต้องการความช่วยเหลือและการยอมรับ

บอกผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่ควรถูกกล่าวโทษจากสิ่งที่พวกเขาประสบมา ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทั้งหมดสมควรได้รับการยอมรับกลับสู่ชุมชนบ้านเกิดของพวกเขา

สมุดบันทึก

ขอให้กลุ่มเขียนหรือวาดภาพแสดงความรู้สึกหลังจากได้รับรู้ข้อมูลนี้

สรุปเนื้อหากิจกรรม

- การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์ (CSEC) บรรยายถึงสถานการณ์ที่บุคคล (โดยปกติเป็นผู้ใหญ่ แต่บางครั้งเป็นเด็ก) ล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และจ่ายเงินเพื่อทำสิ่งนี้
- สถานค้าประเวณีมีส่วนทำให้เกิดการค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศ
- ผู้เสียหาย/เหยื่อการค้ามนุษย์ไม่ควรถูกกล่าวโทษ
- ผู้เสียหาย/เหยื่อการค้ามนุษย์ทุกคนสมควรได้รับการยอมรับกลับสู่ชุมชนบ้านเกิด

ปิดกิจกรรม

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเขียนความเห็น ถามคำถาม และ/หรือให้ความคิดเห็นสะท้อนกลับที่พวกเขามี และส่งให้แก่ผู้ดำเนินกิจกรรมโดยไม่ต้องเปิดเผยชื่อ

กล่าวขอบคุณทุกคนที่มาร่วมกิจกรรมในวันนี้ ยืนยันวันและเวลานัดประชุมครั้งถัดไปของชมรม และบอกแก่ทุกคนว่าพวกเขาเพิ่งได้รับดาวอีกหนึ่งดวงจากการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้

อธิบายว่าการพูดคุยเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กและการที่คณะอยู่ต่ออีก 10 นาทีหลังช่วงการอบรมนั้นเผื่อว่ามีใครต้องการจะพูดคุยด้วย

8

แผ่นข้อมูล IS 8a: กรณีศึกษาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็ก

กรณีศึกษาเหล่านี้มาจากเรื่องจริง

เรื่องที่ 1

อาร์อาศัยในหมู่บ้านใกล้เมืองชายหาดท่องเที่ยว เขาอายุ 10 ปี เขามีพี่ชายและพี่สาวหลายคน และพ่อเขาทิ้งไปหลายปีแล้ว เพื่อนบ้านเสนองานให้เขาทำในเมืองท่องเที่ยวที่เพื่อนบ้านบอกว่าเขาหาเงินได้ด้วยการขอทานกับนักท่องเที่ยว

เมื่ออาร์ไปถึง เขาพบว่าเพื่อนบ้านใจร้ายกับเขามาก อาร์นอนตามชายหาดและขอทานในตอนกลางวัน แต่ถ้าเขาขอทานได้เงินไม่มาก เพื่อนบ้านจะตีเขาตอนกลางคืน

บางครั้งนักท่องเที่ยวจะให้เงินอาร์เพื่อให้อาร์มีเพศสัมพันธ์ด้วย อาร์ไม่ต้องการแต่เขาไม่ค่อยได้กินข้าวหนักหรือมีเงินไม่พอจะให้เพื่อนบ้าน ดังนั้น บางครั้งเขาก็ยอมมีเพศสัมพันธ์

วันหนึ่งอาร์พบกับคนจากองค์กรเอกชนที่ได้ยินเรื่องของอาร์ องค์กรเอกชนช่วยให้อาร์ออกไปจากเมืองและเดินทางกลับหมู่บ้าน และไปหาเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อเล่าเรื่องเพื่อนบ้านคนนั้นให้ฟัง อาร์กลับไปอยู่กับครอบครัวในหมู่บ้าน และองค์กรเอกชนยังคงให้การสนับสนุนเขาอยู่

- อะไรทำให้อาร์มีความเปราะบางต่อการแสวงหาประโยชน์
- ใครเป็นผู้ขายอาร์สู่การถูกค้ำมนุษย์
- การค้ำมนุษย์นี้เป็นความผิดของอาร์หรือไม่
- คนในหมู่บ้านจะช่วยอาร์สร้างชีวิตใหม่ได้อย่างไร

เรื่องที่ 2

เอสเป็นเด็กสาวอายุ 15 ปี เธอมาจากชนกลุ่มน้อยทางเชื้อชาติ ไม่เคยได้เรียนหนังสือ วันหนึ่งตอนเดินกลับบ้านจากท้องนา เธอพบว่าพ่อไม่สบาย พวกเขาพาพ่อไปรักษาที่ศูนย์สุขภาพท้องถิ่นแต่ต้องขอยืมเงินจากคนปล่อยเงินกู้ท้องถิ่นเป็นค่ารักษาพยาบาล พ่อใช้เวลาพักฟื้นนานมากและไม่สามารถทำงานได้ คนปล่อยเงินกู้เริ่มมาที่บ้านทวงหนี้และพวกเขาก็ไม่มีเงินจะให้

วันหนึ่งคนปล่อยเงินกู้นำว่ายากเอสให้เขาเป็นค่างานนี้ ครอบครัวตกลงและเอสถูกพาไปทำงานในสถานค้าประเวณี เอสถูกบังคับให้ทำงานในช่องถึง 2 ปี วันหนึ่งเธอต้องรับลูกค้าหลายคนและไม่เคยได้รับเงินเลย เธอเสียใจมากจนอยากตาย

หลังจากนั้น 2 ปี ตำรวจบุกทลายสถานค้าประเวณีและเอสได้กลับบ้านไปหาครอบครัว

- อะไรทำให้เอสมีความเปราะบางต่อการค้ำมนุษย์
- ใครเป็นผู้ขายเอสสู่การถูกค้ำมนุษย์
- การค้ำมนุษย์นี้เป็นความผิดของเอสหรือไม่
- เอสต้องการความช่วยเหลืออะไรบ้างเพื่อสร้างชีวิตใหม่

แผ่นข้อมูล IS 8b: ใครเป็นผู้รับผิดชอบ

8

(เพื่อผู้ดำเนินกิจกรรมใช้อ้างอิงเท่านั้น ห้ามทำสำเนาให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรม)

ในกลางใจเมืองมีสถานค้าประเวณี ทุกคนในชุมชนรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นในสถานค้าประเวณี เวลาขับรถผ่านไปตอนกลางคืนพวกเขาเห็นหญิงสาวนั่งใต้แสงไฟและบางครั้งหญิงสาวเหล่านี้ดูจะเป็นเด็กสาวเสียมากกว่า พวกเขาเห็นชายหนุ่มในชุมชนกินเหล้าเมากับผู้หญิงพวกนี้ ทุกคนต่างคาดเดาได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อผู้ชายหายเข้าไปในห้องชั้นบนในเมืองลือกันว่าบางครั้งช่องก็จะให้ครอบครัวจ่ายหนี้ด้วยการส่งลูกสาวเข้าไปในช่อง บางคนพูดว่ามีเด็กสาวอายุต่ำกว่า 18 ปี มากมายในนั้น เขาพูดกระทั่งว่าถ้ามีเงินถึงก็สามารถมีเพศสัมพันธ์กับสาวพรหมจรรย์ได้

เย็นวันหนึ่งเจ้าของร้านตรงข้ามกับสถานค้าประเวณีสังเกตเห็นเด็กสาวหน้าใหม่อายุประมาณ 16 ปี นั่งอยู่ที่โต๊ะ ทำทางเธอดูหวาดกลัวและเศร้า ชายหนุ่มที่เสิร์ฟเบียร์ในคืนนั้นเห็นเด็กผู้หญิงและกังวลเพราะเธอดูเด็กมาก ผู้สูงอายุที่เป็นที่นับถือในชุมชนคิดว่าน่าอายเหลือเกินที่มีเหตุการณ์นี้เกิดในเมืองของเขา แต่เขาคิดว่าเขาจะทำอะไรได้เพราะนี่เป็นวิถีของหมู่บ้าน คืนนั้นมีกลุ่มนักศึกษามาเที่ยวที่ช่อง พวกเขารู้สึกเศร้าที่เห็นเด็กสาว พวกเขาเลือกผู้หญิงที่มีอายุมากแทน

คืนนั้น มีบางคนจ่ายเงินให้เจ้าของช่องเป็นค่าพรหมจรรย์ของเด็กสาว เขาพาเธอไปที่ห้อง เด็กสาวหวาดกลัวมากจนสู้กลับ ในขณะที่กำลังพยายามจับเธออยู่ เขาลักเธอเข้ากับกำแพง เด็กสาวตาย ตำรวจมาและพบว่าเด็กสาวอายุเพียง 15 ปี และถูกค้ามนุษย์โดยครอบครัวที่ยากจนของเธอ ทุกคนในเมืองต่างพูดถึงเรื่องนี้

“มันไม่ใช่ความผิดของฉัน” เจ้าของร้านค้าพูด “มันไม่ใช่ธุระของฉัน”

“มันไม่ใช่ความผิดของฉัน” ผู้ชายที่เสิร์ฟเบียร์พูด “ฉันทำอะไรไม่ได้”

“มันไม่ใช่ความผิดของฉัน” ชายสูงอายุที่เป็นที่นับถือพูด “ฉันไม่มีอำนาจพอที่จะหยุดพวกเขา”

“มันไม่ใช่ความผิดของฉัน” นักศึกษาพูด “เราไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับเธอ”

“มันไม่ใช่ความผิดของฉัน” เจ้าของช่องพูด “ฉันไม่คิดว่าเขาจะฆ่าเธอ”

แต่ในคืนนั้นไม่มีใครนอนหลับได้สนิทสักคน พวกเขาอนอนคิดแต่ว่าวิญญาณของเด็กสาวจะมาหา ลมพัดแรงและพวกเขา ก็ฝันว่าได้ยินเสียงของเด็กสาวในสายลม พูดว่า

“เธอเห็นฉัน แต่ทำไมไม่ช่วยฉัน”

เข้าวันต่อมาทุกคนตื่นมาด้วยความรู้สึกที่หนักอึ้ง ทุกคนต่างทราบดีในใจดีและรู้สึกผิด

“มันเป็นความผิดของฉัน” เจ้าของร้านค้าคิด “ฉันน่าจะโทรไปหาสายช่วยเหลือนะ”

“มันเป็นความผิดของฉัน” ผู้ชายที่เสิร์ฟเบียร์คิด “เราน่าจะโทรหาตำรวจ”

“มันเป็นความผิดของฉัน” ชายสูงอายุที่เป็นที่นับถือคิด “ฉันน่าจะร้องทุกข์ในเรื่องสถานที่ชั่วร้ายเมื่อหลายปีที่แล้ว”

“มันเป็นความผิดของฉัน” นักศึกษาคิด “เรารู้ว่าสถานค้าประเวณีทำร้ายเด็กสาวมากมาย เราไม่ควรจะไปเที่ยวที่นั่น”

“มันเป็นความผิดของฉัน” เจ้าของชองคิด “ฉันไม่ควรละโมภเงินเลย”

“มันเป็นความผิดของเรา” ทุกคนในเมืองคิด “เราได้ข่าวลือแต่เรากลับปล่อยให้ชองยังคงอยู่ในเมืองของเขา”

คำถามอภิปราย

- คุณคิดอย่างไรกับเรื่องราวนี้ คิดว่าเป็นเรื่องจริงหรือไม่
- คุณคิดว่าใครต้องรับผิดชอบต่อการตายของเด็กสาว
- คุณคิดว่าการทำงานในสถานค้าประเวณีเป็นอย่างไร

บทที่ 9: อย่าให้ใครหลอกคุณได้!

9

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้เล่ห์เหลี่ยมบางชนิดที่นักค้ำมนุษย์ใช้กับผู้ย้ายถิ่นฐานเพื่อที่พวกเขาจะรู้ทันและสามารถปกป้องตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของการค้ำมนุษย์ได้หากพวกเขาพบเจอหรือตกอยู่ในสถานการณ์ที่คล้ายกันนี้

อุปกรณ์ที่ใช้

- พิมพ์แผ่นข้อมูล IS 9a: บัตรเกมส่นักค้ำมนุษย์ ชุดละ 10 ใบ (ถ่ายเอกสารบัตรเกมส่นเหล่านี้ไว้ในจำนวนมากพอเพื่อที่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะได้รับแจกบัตรคนละ 1 ใบ)
- กระดาษฟลิปชาร์ตและปากกา
- สำเนาบัตรค่าการเดินทางจำนวน 4-5 เรื่องจากแผ่นข้อมูล IS 4a: บัตรค่าการเดินทาง ที่ใช้ก่อนหน้านี้ในบทที่ 4
- แผ่นสติ๊กเกอร์ลายจุด
- หนังสือเพื่อนำทางปัญญาไวฉบับพกพา (Smart Navigator Booklet)

เวลาที่ใช้

75 นาที

บทนำ

ต้อนรับ: กล่าวต้อนรับโดยชวนชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละคน และส่งกระดาษเวียนไปทั่วห้องเพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ลงชื่อ

อุปกรณ์: ให้เยาวชนที่เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมนำสันหนากการที่นำมาจากรายการกิจกรรมสำหรับอุปกรณ์

ทบทวน: ถามคำถามต่อไปนี้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม
มีใครสามารถให้คำจำกัดความได้ว่าการค้ำมนุษย์หมายถึงอะไร
(กระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเปิดดูในหนังสือเพื่อนำทางปัญญาไวฉบับพกพาของพวกเขา ถ้าพวกเขาไม่รู้สีกุงงงหรือสับสน)

การอภิปราย

แบ่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน แจก ชุดบัตรค่าการเดินทางให้แก่ทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 ชุด (จากทั้งหมด 4 ชุดที่ใช้ในกิจกรรมก่อนหน้า) เพื่อที่ทุกกลุ่มจะมีเรื่องราวครบทั้ง 5 เรื่อง จากนั้นขอให้กลุ่มอ่านทวนบัตรค่าเหล่านี้ซ้ำอีกรอบหนึ่ง และเขียนรายการของวิธีต่างๆ ที่นักค้ำมนุษย์ใช้เพื่อหลอกลวงผู้ย้ายถิ่นฐานเช่น “สร้างทำเป็นเพื่อน” ฯลฯ เมื่อทำรายการเสร็จแล้ว ให้พวกเขานำผลที่ได้มาแบ่งปันให้กลุ่มใหญ่ทั้งกลุ่มฟัง และคุณอาจนำรายการที่ได้จากทุกกลุ่มมาเขียนไว้ในกระดาษฟลิปชาร์ตแผ่นใหญ่ 1 แผ่น

ถ้าตัวอย่างเหล่านี้เข้าไปด้วย พวกเขาไม่ได้กล่าวถึงสิ่งต่อไปนี้:

- นักค้ามนุษย์แสวงหาเป็นมิตรกับคุณหรือทำที่ว่าคุณต้องการช่วยเหลือคุณ
- นักค้ามนุษย์มักเสนองานที่มีเงินเดือนสูงๆ ให้ และบ่อยครั้งที่งานเหล่านี้ให้เงินเดือนสูงกว่าอัตราเงินเดือนที่คนได้รับตามปกติ
- นักค้ามนุษย์จัดการให้ผู้ย้ายถิ่นฐานจ่ายค่าใช้จ่ายโดยลงชื่อไว้ หรือเป็นผู้จ่ายเงินจ่ายค่าเดินทางให้แก่ผู้ย้ายถิ่นฐานด้วยตนเอง หรือให้ผู้ย้ายถิ่นฐานยืมเงินก้อนเพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาจะไม่ทิ้งงาน นักค้ามนุษย์จะทำให้แน่ใจว่าเหยื่อเป็นหนี้พวกเขา
- นักค้ามนุษย์จะยึดเอกสารระบุตัวตนของผู้ย้ายถิ่นฐานไปเก็บไว้
- นักค้ามนุษย์โกหกเพื่อหลอกพาผู้ย้ายถิ่นฐานไปยังโรงงาน

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟังว่าเรื่องราวเหล่านี้ยังมีลักษณะเด่นร่วมกันอย่างอื่นด้วย

โดยส่วนใหญ่แล้วผู้ย้ายถิ่นฐานมักอยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมนัก เมื่อพวกเขาตัวแล้วว่าตนเองกำลังตกที่นั่งลำบาก พวกเขาก็มักไม่มีเงินทองหรือความรู้ที่จะพาตนเองกลับบ้านได้ ถ้าผู้เข้าร่วมกิจกรรมศึกษาคู่มือเล่มนี้ต่อไปเรื่อยๆ จะมีบทที่สอนว่าควรเตรียมตัวอย่างไรเพื่อให้การย้ายถิ่นเป็นไปอย่างปลอดภัยมากขึ้น เพื่อที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะไม่ต้องตกอยู่ในสถานการณ์ลำบากเช่นที่ว่่ามานี้

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟังว่า วิธีที่กล่าวมานี้ยังไม่ใช่วิธีทั้งหมดที่นักค้ามนุษย์ใช้หลอกลวงผู้ย้ายถิ่นฐาน แต่เป็นวิธีที่มักพบได้ทั่วไป ดังนั้น ถ้าใครบางคนทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งในรายการที่กล่าวไปข้างต้น ก็อาจสงสัยได้ว่ามันคือเล่ห์เหลี่ยมของพวกเขาที่จะหลอกคุณไปค้ามนุษย์⁵

เกมส์นักค้ามนุษย์

แบ่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ขอให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนคนหนึ่งเพื่อรับบทเป็นนักค้ามนุษย์ จากนั้นแจกบัตรคำถามนักค้ามนุษย์ (ที่นำมาจากแผ่นข้อมูล IS 9a: บัตรคำถามนักค้ามนุษย์) ให้แต่ละกลุ่ม กลุ่มละ 1 ชุด และขอให้กลุ่มแจกบัตรคำถามไปเรื่อยๆ ในชุดนั้นให้แก่มหาชิกทุกคน เพื่อที่ทุกคนจะมีบัตรอยู่ในมือคนละ 1 ใบ

กลุ่มจะเล่นเกม “ไล่จับ” โดยนักค้ามนุษย์จะเป็นคนคอยวิ่งไล่จับสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่ม เมื่อสมาชิกคนใดถูกจับได้ นักค้ามนุษย์จะถามคนๆ นั้นว่า :

- คุณสามารถหนีออกมาได้หรือไม่

บัตรคำถามที่สมาชิกแต่ละคนถืออยู่จะระบุว่าอะไรบ้างที่เป็นเหตุผลที่จะทำให้พวกเขาสามารถหนีรอดได้ และจะมีเครื่องหมายวงกลมเล็กๆ อยู่ด้านหน้า

คนที่ถูกจับได้จะอ่านคำตอบบนสุดบนบัตรคำถามที่ตนถืออยู่ให้ “นักค้ามนุษย์” ฟัง และนักค้ามนุษย์จะติดสติ๊กเกอร์รูปวงกลมเล็กๆ ลงที่วงกลมหน้าคำตอบนั้น และจะปล่อยคนที่ถูกจับได้ให้เป็นอิสระ

เมื่อใดที่บัตรคำถามของผู้เข้าร่วมกิจกรรมคนใดมีสติ๊กเกอร์รูปวงกลมเล็กๆ นี้ติดอยู่ที่หน้าคำตอบครบทุกข้อแล้ว จะถือว่าคนผู้นั้นถูกนักค้ามนุษย์จับได้สำเร็จ และเขา/เธอจะต้องไปนั่งรวมกับเหยื่อคนอื่นๆ จนกระทั่งทุกคนเล่นเกมนี้จบ

ด้านล่างนี้คือตัวอย่างของบัตรคำถามนักค้ามนุษย์ที่ถูกติดสติ๊กเกอร์รูปวงกลมเล็กๆ จนครบทุกคำตอบแล้ว

5 กิจกรรมนี้อ้างอิงมาจากเกมส์ “ระวังนักค้าทาส” จากหลักสูตรสิทธิมนุษยชนและการเป็นทาส ส่วนที่ 3, 6-8 โดยการปลดปล่อยทาส รายละเอียดที่ <http://www.freetheslaves.net/Document.Doc?id=3>.

บัตรคำเกมส์คำถามุษย์ ใบที่ 2 :

คุณเป็นเด็กวัยรุ่นที่ยากจนและอ่านหนังสือไม่ออก คุณถูกนักค้ามนุษย์เข้ามาตีสนิท เขาเสนอให้ทำงานคุณทำเป็นงานก่อสร้างที่ไซต์แห่งหนึ่งในประเทศไทย

ฉันหนีรอดได้ เพราะเงินเดือนที่เขาเสนอให้มันสูงเกินไปจนฉันสงสัย

ฉันหนีไม่รอด เพราะเขาให้เงินฉันกู้เป็นจำนวน 15,000 บาทสำหรับนำไปให้ครอบครัวของฉัน จากนั้นเขาบังคับให้ฉันทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างติดต่อกันนาน 2 ปี เขาโกหกและบอกว่ากฎหมายเขียนไว้เช่นนั้น และฉันอ่านหนังสือไม่ออกฉันจึงไม่รู้ความจริง

การอภิปราย

เมื่อเล่นเกมสลับแล้ว ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั่งล้อมวงเป็นวงกลม และถามพวกเขาด้วยคำถามต่อไปนี้:

- พวกเขา รู้สึกอย่างไรขณะที่เล่นเกมสลับนี้
- สิ่งใดบ้างที่ช่วยให้คนหนีรอดจากการค้ามนุษย์ได้ (คำตอบอาจเป็น: การศึกษา การมีที่ดินเป็นของตัวเอง การรู้กฎหมาย การปฏิเสธไม่ยอมให้เอกสารของตนแก่ผู้อื่น การปฏิเสธไม่ยอมขึ้นรถที่มีคนชวน)
- สิ่งใดบ้างที่ทำให้คนมีแนวโน้มจะถูกจับไปค้ามนุษย์ได้ง่ายขึ้น (คำตอบอาจเป็น: การอ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่ได้ การไว้ใจคนแปลกหน้า การยอมให้เอกสารของตนแก่ผู้อื่น การกู้เงินจากผู้อื่น การรอคอยที่จะรับเงินเดือน การอยู่ตัวคนเดียว ความเป็นเด็ก ความยากจนอย่างยิ่งที่สุด)
- ถึงแม้คุณจะไม่หลงกลและเล่ห์เหลี่ยมของนักค้ามนุษย์ แต่ถ้าคุณอยู่ในสภาพยากจนขั้นแค้นอย่างยิ่งที่สุด ใครคือผู้ที่คุณสามารถหันหน้าไปขอความช่วยเหลือได้
- พวกคุณจะสามารถปกป้องกันและกันได้อย่างไรในสถานการณ์เช่นนั้น

บทบาทสมมติ

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 8-12 คน และขอให้แต่ละกลุ่มเตรียมเล่นละครเหตุการณ์สมมติที่เป็นฉากในใจ (หากผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีตั้งแต่สองกลุ่มขึ้นไปคุณสามารถใช้เรื่องสมมติด้านล่างนี้แต่ละเรื่องซ้ำสองครั้งได้)

กลุ่มที่ 1: ตัวแสดงหลักคือเด็กสาวอายุ 15 ปีที่กำลังสมัครเข้าทำงานในตำแหน่งหนึ่ง เจ้าของโรงงานต้องการได้เอกสารระบุตัวตนของเธอไปเก็บไว้ เธอจะมีวิธีใดที่จะรอดพ้นจากการตกเป็นเหยื่อเล่ห์เหลี่ยมที่ว่านี้

กลุ่มที่ 2: ตัวแสดงหลักคือเด็กผู้ชายคนหนึ่งลุงของเขาบอกว่าจะหางานที่มีเงินเดือนสูงในอีกประเทศหนึ่งให้ และพ่อแม่ของเขาตื่นเต้นกับงานเงินเดือนสูงนี้มาก แต่ตัวเด็กผู้ชายเองกลับรู้สึกสงสัย เขาจะโน้มน้าวให้พ่อแม่ของเขาเชื่อได้อย่างไรว่านี่อาจเป็นเล่ห์กลของนักค้ามนุษย์

ขอให้แต่ละกลุ่มเตรียมตัวเป็นเวลา 5 นาทีเพื่อเล่นละครเหตุการณ์สมมติที่ได้รับมอบหมายนี้ให้กลุ่มอื่นๆ ชม

สรุปเนื้อหากิจกรรม

นักค้ามนุษย์มักใช้กลอุบายต่อไปนี้เพื่อหลอกให้ผู้ย้ายถิ่นฐานหลงเชื่อและตามพวกเขาไป:

- นักค้ามนุษย์แสร้งทำเป็นมิตรกับผู้ย้ายถิ่นฐาน หรือทำที่ท่าว่าต้องการช่วยเหลือพวกเขา
- นักค้ามนุษย์เสนอให้งานที่มีรายได้สูงแก่ผู้ย้ายถิ่นฐาน
- นักค้ามนุษย์ให้ผู้ย้ายถิ่นฐานจ่ายค่าใช้จ่ายเบื้องต้นโดยลงชื่อไว้ (sign-on fee)
- นักค้ามนุษย์จ่ายค่าเดินทางให้แก่ผู้ย้ายถิ่นฐาน
- นักค้ามนุษย์ออกเงินกู้ให้ผู้ย้ายถิ่นฐานยืม
- นักค้ามนุษย์นำเอกสารระบุตัวตนของผู้ย้ายถิ่นฐานไปเก็บไว้
- นักค้ามนุษย์โกหกเพื่อหลอกพาผู้ย้ายถิ่นฐานไปยังโรงงาน

ปิดกิจกรรม

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเขียนความเห็น ถามคำถาม และ/หรือให้ความคิดเห็นสะท้อนกลับที่พวกเขามี และส่งให้แก่ผู้ดำเนินกิจกรรมโดยไม่ต้องเปิดเผยชื่อ

กล่าวขอบคุณทุกคนที่มาร่วมกิจกรรมในวันนี้ ยืนยันวันและเวลานัดประชุมครั้งถัดไปของชมรม และบอกแก่ทุกคนว่าพวกเขาเพิ่งได้รับดาวอีกหนึ่งดวงจากการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมถามคำถามต่อไปนี้กับผู้ปกครองของตน:

- พวกเขาเคยได้ยินเกี่ยวกับกรณีของการค้ามนุษย์หรือไม่
- อะไรคือกลอุบายโดยทั่วไปที่นักค้ามนุษย์มักใช้

ผู้ดำเนินกิจกรรมอาจขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจดคำถามเหล่านี้ใส่แผ่นกระดาษและนำติดตัวกลับบ้านด้วยเพื่อเตือนความจำ

บัตรคำเกมนักค้ามนุษย์ ใบที่ 1: จีน

คุณและปีต่างเป็นคนจากประเทศจีน นายหน้าคือนายเออสาว่าจะหาตำแหน่งงานให้คุณในประเทศไต้หวัน แต่นายหน้าผู้นี้เป็นนักค้ามนุษย์ และเขาต้องการขายคุณไปเป็นเจ้าสาวที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

- ฉันหนีรอดได้ เพราะฉันไปพบกับอีกครอบครัวหนึ่งที่เคยส่งบุตรสาวของตัวเองไปกับชายผู้นี้ พวกเขาเล่าว่าบุตรสาวของพวกเขาไม่เคยโทรศัพท์กลับมาหาเลยตลอดหนึ่งปีที่ผ่านมา ฉันเลยตัดสินใจไม่ไปกับเขา
- ฉันหนีรอดได้ เพราะเมื่อชายผู้นี้ขอเอกสารทางกฎหมายของฉัน ฉันปฏิเสธไม่ให้เอกสารนั้นแก่เขา
- ฉันหนีไม่รอด ฉันตกลงที่จะไปกับเขา เพราะครอบครัวของฉันทุกคนต่างกดดันให้ฉันรับข้อเสนอของเขา

บัตรคำเกมนักค้ามนุษย์ ใบที่ 2: กัมพูชา

คุณเป็นเด็กวัยรุ่นที่ยากจนและอ่านหนังสือไม่ออก คุณถูกนักค้ามนุษย์เข้ามาตีสนิท เขาเสนอให้งานคุณทำเป็นงานก่อสร้างที่ไซต์แห่งหนึ่งในประเทศไทย

- ฉันหนีรอดได้ เพราะเงินเดือนที่เขาเสนอให้มันสูงเกินไปจนฉันสงสัย
- ฉันหนีไม่รอด เพราะเขาให้เงินฉันกู้เป็นจำนวน 15,000 บาท สำหรับนำไปให้ครอบครัวของฉัน จากนั้นเขาบังคับให้ฉันทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างติดต่อกันนาน 2 ปี เขาโกหกและบอกว่ากฎหมายเขียนไว้เช่นนั้น และฉันอ่านหนังสือไม่ออก ฉันจึงไม่รู้อะไรจริง

บัตรคำเกมนักค้ามนุษย์ ใบที่ 3: ลาว

คุณเป็นหญิงสาวที่อาศัยอยู่ในเมืองในจังหวัดแห่งหนึ่ง นักค้ามนุษย์เสนอจะให้งานตำแหน่งแม่บ้านในประเทศอินโดนีเซียแก่คุณ

- ฉันหนีรอดได้เพราะฉันอ่านหนังสือออก ฉันขอดูสัญญาว่าจ้าง และเมื่อฉันอ่านสัญญานั้นแล้ว ฉันก็รู้ว่ามันเขียนไว้ว่าฉันไม่ได้รับอนุญาตให้ออกจากบ้านของนายจ้างเลย และฉันก็รู้ทันทีว่าฉันจะติดกับดักถ้าตกลง
- ฉันหนีรอดได้เพราะฉันเดินทางไปตรวจดูสำนักงานนายหน้าตามที่อยู่ที่เขาให้ไว้ และได้พบว่าสำนักงานที่ว่าไม่มีอยู่จริง สิ่งนี้ทำให้ฉันสงสัย
- ฉันหนีไม่รอด เพราะแม่ของฉันป่วย และฉันตัดสินใจยอมเสี่ยงเพื่อเธอ

บัตรคำเกมนักค้ามนุษย์ ใบที่ 4: ประเทศไทย

คุณเป็นเด็กสาวจากภาคเหนือของประเทศไทยที่ไม่รู้หนังสือ คุณตัดสินใจเดินทางมายังกรุงเทพฯ เพื่อหาเงินไปเลี้ยงดูครอบครัว คุณพบนักค้ามนุษย์ผู้หนึ่งบนรถโดยสาร

- ฉันหนีรอดได้เพราะฉันไม่คุยกับคนแปลกหน้าที่พบบนรถโดยสาร
- ฉันหนีไม่รอด เพราะเมื่อฉันมาถึงกรุงเทพฯ ฉันหลงทาง และฉันไม่รู้จำใครเลย และไม่มีเงินที่จะเดินทางกลับบ้าน

บัตรคำเกมนักค้ามนุษย์ ใบที่ 5: พม่า

คุณเป็นชายหนุ่มจากหมู่บ้านหนึ่งในประเทศพม่า คุณตัดสินใจเดินทางมายังประเทศไทยเพื่อหางานทำในภาคประมง คุณพบกับนักค้ามนุษย์คนหนึ่งที่ทำเรือ และเขาบอกคุณว่าเขาจะพาคุณไปยังโรงงานแห่งหนึ่ง

- คุณหนีรอดได้ เพราะคุณเดินทางไปกับเพื่อนเป็นกลุ่ม และคุณไม่ยอมแยกจากเพื่อนของคุณ
- คุณหนีรอดได้ เพราะคุณปฏิเสธที่จะนั่งไปในรถส่วนตัวกับเขา และคุณขอให้เขาบอกทางที่จะไปยังโรงงานแห่งนั้นแก่คุณแทน เพื่อที่คุณจะสามารถไปดูโรงงานนั้นได้ด้วยตัวคุณเอง
- คุณตกลงที่จะทำงานนั้น แต่แล้วคุณกลับถูกค้ามนุษย์ไปทำงานอยู่บนเรือประมงแห่งหนึ่งแทน

บัตรคำเกมนักค้ามนุษย์ ใบที่ 6: กัมพูชา

คุณมาจากครอบครัวที่ยากจน พ่อของคุณเป็นนักดื่มสุราตัวถ่วงและชอบทุบตีแม่ของคุณ คุณไม่เคยเข้าโรงเรียน นักค้ามนุษย์เสนอให้เงินแก่พ่อของคุณเพื่อขายคุณไปทำงานในช่องแห่งหนึ่ง

- คุณหนีไม่รอด คุณไม่มีเงิน ไม่มีอำนาจ และไม่มีการศึกษา

บัตรคำเกมนักค้ามนุษย์ ใบที่ 7: เวียดนาม

คุณเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย นักค้ามนุษย์เข้ามาติดต่อคุณเพื่อเสนองานให้คุณทำที่โรงงานแห่งหนึ่งในประเทศมาเลเซีย

- คุณหนีรอดได้ เพราะคุณเช็คเกี่ยวกับโรงงานแห่งนี้ทางอินเทอร์เน็ต และพบว่าโรงงานที่ว่่านีไม่มีอยู่จริง
- คุณหนีรอดได้ เพราะครอบครัวของคุณบอกว่าพวกเขาจะสนับสนุนคุณด้านการเงินจนกว่าคุณจะทำางานอื่นทำได้
- คุณจะหนีรอดได้เสมอ เพราะคุณเกิดมามีอิทธิฤทธิ์ และคุณจะไม่มวันอัปจนจนกระทั่งต้องยอมทำงานที่เสี่ยงอันตราย

บัตรคำเกมนักค้ามนุษย์ ใบที่ 8: พม่า

คุณเป็นบุตรของคนงานยากจนในประเทศพม่า พ่อของคุณยืมเงินก้อนหนึ่งจากนักธุรกิจเงินกู้เมื่อ 10 ปีที่แล้วเพื่อจ่ายเป็นค่ารักษาพยาบาลตัวเขา และเขาไม่สามารถชำระหนี้ก้อนนี้คืนได้ครบตามจำนวน นักค้ามนุษย์ต้องการให้คุณทำงานโดยไม่รับค่าจ้างในโรงงานผลิตก๊อนอิฐแห่งหนึ่ง เพื่อใช้หนี้เงินกู้ก้อนนี้แทนพ่อของคุณ

- คุณหนีไม่รอด คุณไม่มีเงิน ไม่มีอำนาจ ไม่มีทางเลือก และไม่มีการศึกษา คุณหนีไม่รอด คุณไม่มีเงิน ไม่มีอำนาจ และไม่มีการศึกษา

บัตรคำเกมนักค้ามนุษย์ ใบที่ 9: เวียดนาม

คุณเป็นเด็กสาวอายุ 16 ปี คุณถูกส่งไปยังตัวเมืองเพื่ออาศัยอยู่กับครอบครัวร่ำรวยครอบครัวหนึ่ง เพื่อที่คุณจะเข้าเรียนต่อในโรงเรียนมัธยม คุณตกลงที่จะทำความสะอาดบ้านให้ครอบครัวนี้เพื่อแลกกับที่พัก คืนหนึ่ง ชายที่เป็นหัวหน้าครอบครัวนี้มาหาคุณที่ห้อง และบอกคุณว่าคุณต้องมีเพศสัมพันธ์กับเขาเพื่อที่จะสามารถอาศัยอยู่ที่บ้านแห่งนี้ต่อไป

- คุณหนีรอดได้ คุณร้องตะโกนเสียงดัง จนเขากลัวภรรยาของตนจะได้ยิน และจึงหยุด
- คุณหนีรอดได้ เพราะเมื่อคุณจากบ้านของคุณมา คุณนำเงินสดติดตัวมาพอเป็นค่ารถโดยสารกลับบ้าน และคุณรู้ว่าจะต้องรถโดยสารกลับบ้านของคุณอย่างไร คุณยังนำหมายเลขโทรศัพท์ของเพื่อนข้างบ้านติดมาด้วย ดังนั้น ในเช้าวันรุ่งขึ้นหลังเกิดเหตุการณ์นี้ขึ้น คุณจึงโทรศัพท์เพื่อเล่าเรื่องนี้ให้พ่อและแม่ของคุณทราบ แล้วจึงเดินทางกลับบ้าน

บัตรคำเกมส์นักค้ามนุษย์ ใบที่ 10

คุณเป็นนักค้ามนุษย์

บทที่ 10: อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

10

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้าใจถึงสิทธิตามกฎหมายที่พวกเขาแต่ละคนมีอยู่ในฐานะเด็กหรือผู้เยาว์ และสามารถเชื่อมโยงสิทธิเหล่านี้เข้ากับชีวิตของตนได้

อุปกรณ์ที่ใช้

- กระดาษฟลิปชาร์ต 8-10 แผ่น
- ปากกาสีจำนวนหนึ่ง

เวลาที่ใช้

75 นาที

บทนำ

ต้อนรับ: กล่าวต้อนรับโดยขานชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละคน และส่งกระดาษเวียนไปทั่วห้องเพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ลงชื่อ

อุปกรณ์: ให้เยาวชนที่เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมนำสันทนากาที่นำมาจากรายการกิจกรรมสำหรับอุปกรณ์

ทบทวน: ถามคำถามต่อไปนี้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม
มีใครได้ถามคุณพ่อคุณแม่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์มาแล้วบ้าง
คุณพ่อคุณแม่ของคุณรู้จักเล่ห์เหลี่ยมที่พบได้ทั่วไปของนักค้ามนุษย์หรือไม่

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

(The Convention of the Rights of the Child : CRC)

อธิบายว่ากิจกรรมนี้เกี่ยวข้องกับสิทธิเด็ก ถามผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่าพวกเขาจะรู้บ้างเกี่ยวกับสิทธิเหล่านี้ และหากมีใครในพวกเขาที่พอรู้บ้าง ให้คนนั้นเล่าให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคนอื่นๆ ในกลุ่มฟังเกี่ยวกับสิทธิเหล่านี้

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทราบว่าในช่วง 20 กว่าปีที่ผ่านมานี้ สหประชาชาติได้ให้กำเนิดอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก หรือที่มีชื่อย่อว่า “CRC” ขึ้น CRC คือข้อตกลงระหว่างหลายประเทศโดยที่ทุกประเทศตกลงที่จะปฏิบัติตามกฎหมายที่มีเนื้อหาแบบเดียวกันเกี่ยวกับเด็ก

บอกให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทราบว่า อนุสัญญา CRC มีเนื้อหาที่ระบุถึงรายการของสิทธิจำนวนหนึ่งที่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีจำเป็นต้องได้รับ และอนุสัญญาฉบับนี้เป็นอนุสัญญาของสหประชาชาติที่มีประเทศต่างๆ ร่วมลงนามเป็นจำนวนมากที่สุดเมื่อเทียบกับอนุสัญญาฉบับอื่นๆ ที่สหประชาชาติเคยจัดทำขึ้นที่มีอยู่ในโลก และบอกแก่พวกเขาด้วยว่า ประเทศของพวกเขาก็ได้ลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้ด้วยเช่นกัน ซึ่งหมายความว่าประเทศของพวกเขาก็ได้ตกลงกับนานาชาติแล้วว่า เด็กๆ ในประเทศของตนจะได้รับสิทธิต่างๆ ตามที่อนุสัญญาระบุไว้

อธิบายว่าอนุสัญญา CRC ประกอบด้วยมาตราทั้งสิ้น 54 มาตราที่ระบุถึงสิทธิประเทศต่างๆ ที่เด็กควรต้องได้รับ

เนื่องจากอนุสัญญานี้กล่าวถึงสิทธิของเด็กไว้หลายประการด้วยกัน เราจึงได้แบ่งประเภทของสิทธิเหล่านี้ออกเป็น 4 กลุ่มด้วยกัน และเรียกสิทธิแต่ละกลุ่มว่า ตะกร้าสิทธิ เพื่อให้จำได้ง่ายขึ้น ขอให้คุณเขียนชื่อตะกร้าสิทธิทั้ง 4 นี้ไว้บนแผ่นกระดาษฟลิปชาร์ตขนาดใหญ่ 1 แผ่นแล้ววาดวงกลมล้อมรอบ ตะกร้าสิทธิทั้งสี่ที่ตะกร้านี้ประกอบด้วย:

สิทธิในการมีชีวิตรอด

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟังว่าสิทธิในกลุ่มนี้ประกอบด้วยสิทธิที่จะมีอาหารรับประทานอย่างเพียงพอ สิทธิที่จะได้รับการดูแลสุขภาพ สิทธิในการมีที่พำนักอาศัย และสิทธิที่จะได้มีชื่อและสัญชาติที่จดทะเบียนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

สิทธิที่จะได้รับความคุ้มครอง

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟังว่าสิทธิในกลุ่มนี้ประกอบด้วยสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากการใช้ความรุนแรงที่กระทำต่อร่างกายและจิตใจ หรือการทำทารุณใดๆ สิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากการถูกทอดทิ้งหรือการแสวงหาประโยชน์ สิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากการล่วงละเมิดทางเพศ และสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากการแสวงหาประโยชน์ด้านแรงงานและการบังคับให้เสพยาเสพติด

สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟังว่าสิทธิในกลุ่มนี้ประกอบด้วยสิทธิที่จะได้เล่น สิทธิที่จะได้รับการศึกษา และสิทธิที่จะได้รับการดูแลอย่างอบอุ่นจากบิดาและมารดา

สิทธิในการมีส่วนร่วม

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟังว่าสิทธิในกลุ่มนี้ประกอบด้วยสิทธิในการพูดและการแสดงความคิดเห็น สิทธิที่จะได้รับฟังสิทธิที่จะได้รับข้อมูลที่ถูกต้องที่เด็กจำเป็นต้องใช้ทราบใดที่ข้อมูลนั้นจะไม่เป็นอันตรายต่อตัวของเด็กเอง และสิทธิที่จะเข้าร่วมกลุ่ม (เช่น ชมรมเยาวชนฯ SNYC) และพบปะกับเพื่อนคนอื่น ๆ

วาดรูป

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คนเพื่อที่จะวาดภาพขนาดใหญ่เกี่ยวกับชุมชนของตนเองบนแผ่นฟลิปชาร์ต เตือนพวกเขาอีกครั้งว่ากิจกรรมวาดภาพนี้ไม่ได้ต้องการวัดทักษะด้านการวาดรูปของพวกเขา แต่ต้องการให้พวกเขานำเสนอแนวคิดที่ตนมี ขอให้ทุกกลุ่มวาดรูปแผนที่แสดงชีวิตของเด็กๆ ในชุมชนของตน และวาดรูปสถานที่ที่เด็กๆ ในชุมชนได้รับสิทธิด้านต่างๆ และสถานที่ที่พวกเขาไม่ได้รับสิทธิที่พวกเขาพึงได้เหล่านั้น ยกตัวอย่างเช่น ภาพเด็กที่กำลังรับประทานอาหารเช้าคือภาพของเด็กที่สามารถเข้าถึงสิทธิด้านหนึ่ง และภาพเด็กที่กำลังหิวโหยคือภาพของเด็กที่ไม่สามารถเข้าถึงสิทธิเดียวกันนี้

ขณะที่เด็กๆ วาดรูป ให้คุณเดินสังเกตการณ์ไปทั่วๆ ห้อง และบอกให้เด็กวาดรูปเพิ่มเติมถึงสิ่งอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตของเด็กทั้งหลายด้วย เช่น

- สุขภาพ
- การได้มีโอกาสไปโรงเรียน
- การทำงาน
- ความรุนแรง
- การเล่นสนุก
- การสามารถพูดสิ่งที่อยู่ในใจของตนเอง

กิจกรรม

เมื่อเด็กวาดรูปเสร็จแล้ว บอกให้ทุกคนกลับมารวมกันเป็นกลุ่มใหญ่อีกครั้ง จากนั้นขีดเส้นตรงกลางเพื่อแบ่งกระดาษ ฟลิปชาร์ตออกเป็น 2 ฝั่ง ฝั่งหนึ่งให้เขียนคำว่า “เด็กได้รับสิทธิ” และอีกฝั่งหนึ่งให้เขียนคำว่า “เด็กไม่ได้รับสิทธิ” และขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนำตัวอย่างจากภาพที่ตนได้วาดไว้มาดูว่าสมควรอยู่ฝั่งใด จากนั้นจึงเขียนตัวอย่างเหล่านั้นลงบนกระดาษฟลิปชาร์ตแผ่นใหญ่ เมื่อเด็กทำกิจกรรมนี้เสร็จแล้ว หากขาดข้อมูลต่อไปนี้ ขอให้คุณเติมลงไปด้วย

เด็กได้รับสิทธิ	เด็กไม่ได้รับสิทธิ
เด็กได้ไปโรงเรียน	เด็กไม่ได้ไปโรงเรียน
เด็กได้รับการดูแลด้านสุขภาพ	เด็กไม่ได้รับการดูแลด้านสุขภาพ
เด็กได้รับอนุญาตให้แสดงความคิดเห็น	เด็กไม่ได้รับอนุญาตให้แสดงความคิดเห็น
เด็กมีอาหารรับประทานอย่างเพียงพอ	เด็กไม่ได้รับประทานอาหารอย่างเพียงพอ
เด็กได้รับอนุญาตให้เล่นกับเพื่อน	เด็กไม่ได้รับอนุญาตให้เล่นกับเพื่อน
เด็กมีหลักฐานการเกิด (สูติบัตร)	เด็กไม่มีหลักฐานการเกิด
เด็กมีเอกสารระบุสัญชาติ	เด็กไม่มีเอกสารระบุสัญชาติ
เด็กได้รับอนุญาตให้พูดภาษาถิ่นของตน	เด็กไม่ได้รับอนุญาตให้พูดภาษาถิ่นของตน
เด็กได้รับอนุญาตให้นับถือศาสนาที่ตนเลือกเอง	เด็กไม่ได้รับอนุญาตให้นับถือศาสนาที่ตนเลือกเอง
เด็กได้รับข้อมูลที่เป็นจริงเกี่ยวกับโลก	เด็กไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
เด็กที่ได้รับการคุ้มครองจากการล่วงละเมิดทางร่างกาย/ทางเพศ	เด็กติดยาเสพติดหรือดื่มสุราในปริมาณมาก เด็กถูกผู้อื่นทุบตี เด็กทำงานที่ยากและลำบาก เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ เด็กทำงานในสถานค้าประเวณี

การอภิปราย

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดถึงเด็กอายุ 16 ปีคนหนึ่งซึ่งถูกหลอกโดยนักค้ามนุษย์ให้มาทำงานบนเรือประมงลำหนึ่ง เขาทำงานวันละหลายชั่วโมงและไม่สามารถหลบหนีไปจากเรือลำนี้ได้ ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอ่านฟลิปชาร์ตฝั่งที่เขียนถึง **เด็กที่ไม่ได้รับสิทธิ** ทั้งหมด จากนั้นให้กาเครื่องหมายกากบาท (X) ลงบนสิทธิทุกชนิดที่เด็กผู้ชายผู้นี้ไม่ได้รับ

จากนั้นขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดถึงเด็กรับใช้ในบ้านอายุ 11 ปีคนหนึ่ง เธอไม่มีเอกสารระบุตัวตนเนื่องจากพ่อแม่ของเธอเป็นผู้ย้ายถิ่นฐานที่อพยพมาจากประเทศอื่น และไม่สามารถจดทะเบียนเกิดให้เธอได้ เธอทำงานให้แก่ครอบครัวแห่งนี้โดยไม่ได้รับค่าจ้าง ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอ่านฟลิปชาร์ตฝั่งที่เขียนถึง **เด็กที่ไม่ได้รับสิทธิ** ทั้งหมด จากนั้นให้กาเครื่องหมายกากบาท (X) ลงบนสิทธิทุกชนิดที่เด็กผู้หญิงผู้นี้ไม่ได้รับ

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟังว่า เด็กที่ถูกคำมโนษย์จะไม่สามารถเข้าถึงสิทธิหลายประการที่พวกเขาพึงได้รับ ขณะเดียวกัน เด็กที่ไม่ได้รับสิทธิที่ตนพึงได้ คือเด็กที่มีความเปราะบางสูงเป็นพิเศษต่อการถูกคำมโนษย์ จากนั้น ถามผู้เข้าร่วมกิจกรรมด้วยคำถามต่อไปนี้:

เด็กที่ไม่ได้ไปโรงเรียนมีแนวโน้มที่จะถูกคำมโนษย์มากขึ้นหรือไม่

ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมลองเสนอคำตอบของตนเองก่อน และหากคำตอบของพวกเขาไม่รวมประเด็นต่อไปนี้ ให้คุณอธิบายประเด็นต่อไปนี้ให้พวกเขาฟังด้วย:

ใช่ เด็กที่ไม่ได้ไปโรงเรียนมีแนวโน้มที่จะถูกคำมโนษย์เนื่องจาก:

- คนที่มีการศึกษามีโอกาสได้งานที่ดีทำมากกว่าคนที่ไม่มีการศึกษา
- การสามารถอ่านสัญญาจ้างงานได้สามารถช่วยให้คุณไม่ตกหลุมพรางและทำสัญญาว่าจ้างที่จะส่งผลร้ายต่อตัวคุณเองได้
- คนอายุมากกว่าที่ได้เข้าเรียนหนังสือในโรงเรียนมาหลายปีจะมีความรอบรู้เกี่ยวกับโลกใบนี้มากกว่า

เด็กที่ไม่มีเอกสารระบุตัวตนมีแนวโน้มที่จะถูกคำมโนษย์มากขึ้นหรือไม่

ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมลองเสนอคำตอบของตนเองก่อน และหากคำตอบของพวกเขาไม่รวมประเด็นต่อไปนี้ ให้คุณอธิบายประเด็นต่อไปนี้ให้พวกเขาฟังด้วย:

ใช่ เด็กที่ไม่มีเอกสารระบุตัวตนมีแนวโน้มที่จะถูกคำมโนษย์เนื่องจาก:

- ถ้าคุณไม่มีเอกสารระบุตัวตน คุณจะไม่สามารถสมัครเข้าทำงานหลายประเภทได้ เพราะคุณไม่มีเอกสารที่รัฐบาลกำหนดว่าจำเป็นต้องใช้ในการสมัครงานเหล่านี้
- ถ้าคุณไม่มีเอกสารระบุตัวตน คุณอาจรู้สึกกลัวที่จะไปหาตำรวจ เมื่อคุณเผชิญกับปัญหา

เด็กที่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นจริงเกี่ยวกับโลกได้มีแนวโน้มจะถูกคำมโนษย์มากขึ้นหรือไม่

ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมลองเสนอคำตอบของตนเองก่อน และหากคำตอบของพวกเขาไม่รวมประเด็นต่อไปนี้ ให้คุณอธิบายประเด็นต่อไปนี้ให้พวกเขาฟังด้วย:

ใช่ เด็กที่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นจริงเกี่ยวกับโลกได้มีแนวโน้มจะถูกคำมโนษย์เนื่องจาก:

- ยิ่งคุณมีความรู้ว่าจะทำอะไรจึงจะได้งานที่ปลอดภัย ทำอย่างไรจึงจะย้ายถิ่นฐานได้อย่างปลอดภัย และมีแหล่งใดบ้างที่นักคำมโนษย์ชอบใช้ คุณก็จะยิ่งปกป้องตัวคุณเองได้ดียิ่งขึ้น

เมื่อกลุ่มทำกิจกรรมข้างต้นเสร็จแล้ว ขอให้พวกเขานั่งล้อมวงเป็นกลุ่มใหญ่ และพิจารณาคำถามต่อไปนี้ร่วมกัน ถ้าพวกเขาเกิดความเห็นไม่ตรงกัน คุณควรสนับสนุนให้เด็กทุกคนได้แสดงความคิดเห็นของตน แต่ขณะเดียวกันก็รับฟังความคิดเห็นของคนอื่นๆ ด้วย

- สิ่งใดบ้างที่จะช่วยให้เด็กได้รับสิทธิของตน
- สิ่งใดบ้างที่ขัดขวางไม่ให้เด็กได้รับสิทธิของตน คุณคิดว่าความยากจน พ่อแม่ และการเลือกปฏิบัติส่งผลกระทบต่อเรื่องนี้หรือไม่
- เด็กฐานะร่ำรวยเข้าถึงสิทธิได้หลากหลายชนิดมากกว่าเด็กที่ยากจนหรือไม่ เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น
- เด็กผู้ชายเข้าถึงสิทธิได้หลากหลายชนิดมากกว่าเด็กผู้หญิงหรือไม่ เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) และกฎหมาย

เมื่อจบกิจกรรมนี้แล้ว ให้คุณอธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟังถึงสิ่งที่ได้กล่าวไปแล้วในตอนต้นเกี่ยวกับการที่ประเทศของพวกเขาได้ลงนามในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และได้ตกลงที่จะเชิดชูและปฏิบัติตามสิทธิที่อนุสัญญาระบุไว้ กำหนดไว้สำหรับเด็ก จากนั้นให้คุณอธิบายแก่พวกเขาว่า ยังมีเด็กอีกจำนวนมากในชุมชนของพวกเขาที่ยังไม่ได้รับสิทธิตามที่อนุสัญญาระบุไว้กำหนดไว้ และพวกเขาจะกลับมาคุยกันอย่างเฉพาะเจาะจงถึงเรื่องกฎหมายในสัปดาห์หน้า และสิ่งสำคัญที่ต้องจำไว้ในตอนนี้คือ การที่สิ่งหนึ่งเป็นกฎหมายของนานาชาติ ยังไม่ได้หมายความว่าสิ่งนั้นจะถูกลำมาบังคับใช้หรือปฏิบัติตามเสมอไป

สรุปเนื้อหากิจกรรม

- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) เป็นเอกสารนานาชาติที่ระบุรายการของสิทธิที่เด็กพึงได้รับ
- ในอนุสัญญาระบุไว้ มีตะกร้าสิทธิอยู่ 4 ประเภทด้วยกันที่เด็กจำเป็นต้องได้รับคือ สิทธิในด้าน
 - ความคุ้มครอง
 - การพัฒนา
 - การอยู่รอด
 - การมีส่วนร่วม
- เมื่อเด็กถูกค้ามนุษย์ พวกเขาจะไม่ได้รับสิทธิที่ตนพึงได้รับ
- เมื่อเด็กไม่ได้รับสิทธิที่พวกเขาพึงได้รับ พวกเขาจะยิ่งเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์มากขึ้น
- เด็กหลายคนในประเทศของเรา และในประเทศอื่นทั่วโลกยังคงไม่ได้รับสิทธิที่อนุสัญญา CRC มอบให้

ปิดกิจกรรม

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเขียนความเห็น ถามคำถาม และ/หรือให้ความคิดเห็นสะท้อนกลับที่พวกเขามี และส่งให้แก่ผู้ดำเนินกิจกรรมโดยไม่ต้องเปิดเผยชื่อ

อธิบายว่าวันนี้จะไม่มีการเล่นละครสถานการณ์สมมติหรือเขียนบันทึกลงสมุดบันทึกก่อนจบกิจกรรม เพราะวันนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับอนุสัญญา CRC จำนวนมากที่พวกเขาต้องพูดคุยกัน

กล่าวขอบคุณทุกคนที่มาร่วมกิจกรรมในครั้งนี้ ยืนยันวันและเวลานัดเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป และบอกแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับดาวอีกคนละหนึ่งดวงจากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้ ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสังเกตดูว่าสถานที่ใดบ้างในชุมชนของตนที่เด็กได้รับสิทธิของตน และสถานที่ใดบ้างที่เด็กไม่ได้รับสิทธิเหล่านั้น

ผู้ดำเนินกิจกรรมอาจขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจดคำถามเหล่านี้ใส่แผ่นกระดาษและนำติดตัวกลับบ้านด้วยเพื่อเตือนความจำ

11

บทที่ 11: กฎหมายเรื่องการค้ามนุษย์และสิทธิมนุษยชน

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้าใจกฎหมายเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ และสามารถแสวงหาความยุติธรรมภายในกรอบของกฎหมายที่มีอยู่ได้

อุปกรณ์ที่ใช้

- หนังสือเพื่อนำทางปัญญาไวฉบับพกพา
- ถ่ายเอกสาร แผ่นข้อมูล IS 11a: สถานการณ์จำลองของการค้ามนุษย์ เตรียมไว้ในจำนวนที่เพียงพอสำหรับแจกให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคน

เวลาที่ใช้

75 นาที

บทนำ

ต้อนรับ: กล่าวต้อนรับโดยงานชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละคน

อุ่นเครื่อง: เลือกกิจกรรมสั้นทบทวนการอุ่นเครื่องจากรายการที่เตรียมไว้

ทบทวน: ถามคำถามต่อไปกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม
มีใครได้สังเกตเห็นหรือไม่ว่าในชุมชนของคุณมีสถานที่ใดบ้างที่เด็กได้รับสิทธิของตนและสถานที่ใดบ้างที่พวกเขาไม่ได้รับสิทธิ คุณสามารถบรรยายให้พวกเขาฟังถึงสถานที่เหล่านั้นหรือไม่

เราสามารถช่วยเหลือเด็กให้ได้รับสิทธิมากขึ้นในอนาคตหรือไม่ หากคิดว่าได้ คุณคิดว่าจะใช้วิธีการใด

การอภิปราย

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟังว่าแต่ละชาติล้วนมีกฎหมายของตนเองที่ใช้สำหรับปกครองสิ่งที่เกิดขึ้นภายในชาติของตน

อธิบายให้พวกเขาฟังว่าแต่ละชาติได้มีการลงนามในข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีผลบังคับใช้ในหลายประเทศด้วยเช่นกัน และเมื่อชาติใดชาติหนึ่งลงนามในข้อตกลงระหว่างประเทศฉบับหนึ่งแล้ว จะเท่ากับว่าชาตินั้นมีพันธะหน้าที่ที่ต้องนำมาตราต่างๆ ที่เขียนไว้ในข้อตกลงฉบับนั้นไปใช้ดำเนินการภายในประเทศของตน

บอกให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทราบว่า ในปัจจุบันมีข้อตกลงระหว่างประเทศสองฉบับที่มีความสำคัญมากคือ

- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) (ที่ได้อภิปรายไปแล้วในกิจกรรมเกี่ยวกับอนุสัญญาเรื่องสิทธิเด็กครั้งก่อน)
- อนุสัญญาปาเลอโรโม (The Palermo Protocol)⁶ (ดูชื่อเต็มด้านล่าง)

6 อนุสัญญาของสหประชาชาติเพื่อป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์ในเด็กและสตรี (United Nations Protocol to Prevent, Suppress, and Punish the Trafficking in Persons of Women and Children).

แจกหนังสือเพื่อนำทางปัญญาไวฉบับพกพาให้แก่ผู้เข้าร่วมทุกคน ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเปิดคู่มือและพลิกไปที่หน้าทีที่ 5 'กฎหมายและอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์' ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอาสาขึ้นมาอ่านเนื้อหาในส่วนนี้ออกมาดังๆ ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดว่ากรมมีความรู้ด้านกฎหมายอาจช่วยพวกเขาออกมาจากสถานการณ์การค้ามนุษย์และการแสวงหาความช่วยเหลือได้

อธิบายว่าหลายประเทศได้ลงนามในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) และอนุสัญญาปาเลอริโมแล้ว และประเทศของพวกเขาอยู่ในกลุ่มประเทศที่ว่านี้ด้วย ประเทศของพวกเขาจึงห้ามกระทำการที่เป็นการค้ามนุษย์ แต่ถึงอย่างนั้นการค้ามนุษย์ยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญที่เกิดขึ้นในประเทศ

- มีการรายงานว่าทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายระหว่าง 14 เปอร์เซ็นต์ และ 30 เปอร์เซ็นต์ในภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียแปซิฟิกเคยประสบเหตุการณ์ข่มขู่บังคับทางเพศ⁷
- สหประชาชาติประมาณการว่าในแต่ละปีมีเด็กจำนวน 1.2 ล้านคนที่ถูกค้ามนุษย์⁸
- มีการประมาณการว่าคนจำนวน 27 ล้านคนตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์⁹

ถามผู้เข้าร่วมกิจกรรมกิจกรรมว่า

“ถ้าการค้ามนุษย์เป็นสิ่งผิดกฎหมาย ทำไมถึงมีการกระทำกันอย่างแพร่หลายเช่นนี้” มีใครคิดได้บ้างว่ามีเหตุผลอะไรที่ทำให้การค้ามนุษย์ยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่อง”

หลังจากที่ทั้งกลุ่มได้แสดงความคิดเห็นแล้ว หากพวกเขาไม่ได้เอ่ยถึงเหตุผลข้อต่อไปนี ให้คุณเสริมเหตุผลเหล่านี้เข้าไปด้วย

1. นักค้ามนุษย์ทำรายได้อย่างมากมาจากการค้ามนุษย์

อธิบายว่าราคาในการซื้อขายบุคคลหนึ่งนั้นมีราคาสูงมากเมื่อเทียบกับรายได้ที่บุคคลนั้นสามารถหาให้แก่แก่นักค้ามนุษย์กับต้นเรือคนหนึ่งซึ่งเป็นนักค้ามนุษย์ เขาจ่ายเพียงแค่ว่าค่าซื้อตัวเหยื่อในตอนแรกเท่านั้น แต่หลังจากนั้นแล้วเขาไม่ต้องจ่ายค่าจ้างแรงงานให้แก่เหยื่ออีกเลย

2. ระบบดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดยังไม่เข้มแข็ง

อธิบายว่าในทุกประเทศจะมีระบบสำหรับใช้ในการจับกุมผู้ต้องสงสัยว่าก่ออาชญากรรม สืบสวนหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอาชญากรรม และดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาในศาลเพื่อตัดสินว่าพวกเขามีความผิดจริงหรือไม่ และหากพวกเขามีความผิดจริง คนเหล่านี้จะถูกจองจำในคุก สิ่งนี้หมายความว่าตำรวจ ทนาย ผู้พิพากษา และศาลโดยรวมทั้งหมดต้องเข้มแข็งพอเพื่อที่กระบวนการนี้จะสามารถทำงานได้อย่างดี ระบบนี้ถูกเรียกว่าระบบดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทราบว่าการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดที่จะใช้ลงโทษหรือดำเนินคดีกับนักค้ามนุษย์นั้นมักไม่ค่อยเข้มแข็ง ศาลและตำรวจอาจไม่รู้วิธีที่จะระบุตัวว่าใครคือเหยื่อของการค้ามนุษย์ และอาจลงเอยลงโทษเหยื่อของการค้ามนุษย์เสียเองในข้อหาเป็นผู้ขายถิ่นฐานอย่างผิดกฎหมาย

บอกให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทราบว่าเหยื่อของการค้ามนุษย์อาจถูกดำเนินคดีในลักษณะที่ยิ่งทำร้ายให้พวกเขาเจ็บปวดมากขึ้น ตัวอย่างเช่น เหยื่อของการค้ามนุษย์อาจถูกบังคับให้บรรยายถึงสิ่งเลวร้ายที่เกิดขึ้นกับตนระหว่างที่ถูกค้ามนุษย์ท่ามกลางคนจำนวนมากที่นั่งฟังอยู่เต็มศาล

7 การท่องเที่ยวที่ปลอดภัยสำหรับเด็ก, 'ยูนิเซฟ: ภาพรวมสถิติการละเมิดเด็กในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิก (2 กันยายน 2013) <http://www.childsafetourism.org>

8 UNICEF, 2006, Child Protection Information Sheet: 'Trafficking' (May 2006) <http://www.unicef.org/protection/files/Trafficking.pdf>.

9 Department of State, United States of America, 'Trafficking in Persons Report' (Washington D: Department of State, 2012).

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทราบว่าบางครั้งนักค้ามนุษย์เป็นคนรวยและมีอำนาจมาก ตำรวจอาจรู้สึกเกรงกลัวที่จะดำเนินคดีเพื่อเอาผิดกับพวกเขา หรือนักค้ามนุษย์อาจเป็นผู้จ่ายเงินให้แก่ตำรวจเพื่อให้เลิกดำเนินคดีเพื่อเอาผิดกับตน

หรือในบางครั้ง ตำรวจหรือทนายอาจไม่มีเงินหรือเครื่องมือที่จะสอบสวนหาความจริงจากนักค้ามนุษย์

3. เหตุของการค้ามนุษย์อาจเลือกที่จะไม่ดำเนินคดีกับผู้ที่ทำให้กระทำผิดต่อตน

อธิบายว่าเหตุของการค้ามนุษย์อาจไม่ต้องการดำเนินคดีกับนักค้ามนุษย์ เนื่องจากพวกเขาอาจรู้สึกกลัว หรือไม่เข้าใจสิทธิของตน หรือพวกเขาอาจไม่ตระหนักว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนนั้นเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย

กิจกรรม

แจกแผ่นข้อมูล IS 11a: สถานการณ์จำลองของการค้ามนุษย์

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 3 คน ขอให้แต่ละกลุ่มดูภาพที่แจกให้และอ่านเรื่องราวที่มาด้วยกันกับภาพให้จบ จากนั้น ขอให้ผู้กิจกรรมเลือกมาหนึ่งเรื่อง และเติมข้อความลงในเครื่องหมายคำพูดที่ทิ้งว่างไว้ถึงสิ่งที่เหตุของการค้ามนุษย์รู้สึก ที่แสดงถึงความรู้หรือความไม่รู้ของพวกเขาเกี่ยวกับสิทธิที่ตนมี มีการยกตัวอย่างรวมอยู่ในช่วงท้ายด้วย

บทบาทสมมติ

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 8-12 คน ขอให้แต่ละกลุ่มเตรียมแสดงละครเหตุการณ์สมมติที่เป็นฉากการให้เหตุผลในมน้ำว

อธิบายให้กลุ่มฟังว่าพวกเขาสามารถเล่าเรื่องเหตุการณ์สมมติต่อจากเรื่องเล่าต้นเรื่องที่ได้ไว้ด้านล่างนี้ในแบบที่แตกต่างกันออกไป โดยแต่ละกลุ่มอาจมีตอนจบหรือผลลัพธ์ในบั้นปลายของเรื่องที่ไม่เหมือนกัน

เรื่องราวสมมติ

ผู้ย้ายถิ่นฐานอายุ 17 ปี คนหนึ่งถูกนักจัดหางานพาตัวไปทำงานยังโรงงานแห่งหนึ่ง ผู้ย้ายถิ่นฐานคนนี้ไม่ชอบโรงงานแห่งนี้และรู้สึกหงุดหงิด งานที่เขาต้องทำแลดูมีอันตราย และคนงานคนอื่นๆ ก็มีท่าทางตื่นกลัว ผู้ย้ายถิ่นฐานรายนี้ยังรู้สึกหงุดหงิดมากขึ้นอีก เมื่อนักจัดหางานบอกแก่เขาว่า เขาต้องทำงานที่โรงงานแห่งนี้ 3 เดือนเต็มโดยไม่ได้รับค่าจ้าง

จากนั้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเปิดหนังสือเพื่อนำทางปัญญาไวฉบับพกพา เรื่อง: กฎหมายเรื่องการค้ามนุษย์และสิทธิมนุษยชนต่างๆ ว่ามีกฎหมายใดบ้างที่อาจนำมาใช้คุ้มครองแก่ผู้ย้ายถิ่นฐานผู้นี้ได้ จากนั้นให้หนึ่งกลุ่มแต่งสถานการณ์สมมติขึ้น บรรยายเหตุการณ์ที่ผู้ย้ายถิ่นฐานคนนี้เอาตัวรอดจากนักจัดหางานมาได้โดยการยื่นยันสิทธิที่ตนมีตามกฎหมายฉบับเหล่านั้น ให้อีกหนึ่งกลุ่มแต่งสถานการณ์บทบาทสมมติว่าผู้ย้ายถิ่นฐานไม่รู้สิทธิทางกฎหมายของตนเองและไม่ได้หลบหนีออกมา ให้ทั้งกลุ่มพิจารณาว่า ทำไมการรู้กฎหมายมีส่วนช่วยให้ผู้ย้ายถิ่นฐานคนนี้อพยพหนีจากภัย

บอกแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่าพวกเขามีเวลาเตรียมบทละครประมาณ 5 นาที จากนั้นขอให้นำบทละครนั้นมาแสดงหน้าห้องให้กลุ่มอื่นๆ ได้ชม

อธิบายว่า เมื่อคนหนึ่งสามารถหนีรอดมาได้ภายหลังจากที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ มีหลายสิ่งหลายอย่างที่อาจเกิดขึ้นกับพวกเขาหลังจากนั้น

- บางคนได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรพัฒนาเอกชนและรัฐบาล
- บางคนได้รับการช่วยเหลือเป็นที่พักพิงโดยประเทศเจ้าบ้านอยู่หลายเดือนก่อนจะถูกส่งตัวกลับบ้าน
- บางคนเดินทางกลับบ้านทันทีโดยไม่รายงานเรื่องที่เกิดขึ้นต่อตำรวจ
- บางคนย้ายไปทำงานทำในที่แห่งอื่นแทน
- บางคนถูกจับกุมในฐานะผู้ย้ายถิ่นฐานที่เข้าเมืองผิดกฎหมาย ในกรณีที่รัฐบาลของประเทศเจ้าบ้านไม่ตระหนักว่าพวกเขาคือเหยื่อของการค้ามนุษย์

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟังว่าหากพวกเขากำลังคิดว่าจะย้ายถิ่นฐาน สิ่งสำคัญที่พวกเขาต้องตระหนักคือ แม้การ
ค้ามนุษย์จะเป็นสิ่งผิดกฎหมาย แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า คุณจะสามารถหวังพึ่งกฎหมายให้คุ้มครองคุณได้เสมอไป
หากตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ดังที่ได้อภิปรายไปก่อนหน้านี้แล้วว่า มีเหตุผลหลายประการที่ทำให้นักค้ามนุษย์
อาจไม่ถูกดำเนินคดีเพื่อเอาผิดตามกฎหมายเสมอไป

สรุปเนื้อหากิจกรรม

- อนุสัญญาปาเลอริโมและกฎหมายของประเทศของพวกเราห้ามมิให้มีการค้ามนุษย์
- การค้ามนุษย์ผิดกฎหมายไม่让孩子ได้รับสิทธิที่พวกเขาต้องได้รับตามที่อนุสัญญา CRC บัญญัติไว้
- แม้การค้ามนุษย์จะเป็นสิ่งผิดกฎหมาย แต่คนจำนวน 27 ล้านคนยังคงเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์อยู่
ในปัจจุบัน
- นักค้ามนุษย์อาจไม่ถูกดำเนินคดีเพื่อเอาผิดตามกฎหมายเสมอไป ซึ่งอาจเกิดด้วยสาเหตุต่อไปนี้:
 - นักค้ามนุษย์หารายได้ได้มากมายจากการค้ามนุษย์
 - ระบบการดำเนินคดีเพื่อเอาผิดทางกฎหมายกับคนเหล่านี้ยังไม่เข้มแข็ง
 - เหยื่อของการค้ามนุษย์อาจเลือกไม่ดำเนินคดีเพื่อเอาผิดกับนักค้ามนุษย์
- ถ้าคุณกำลังคิดที่จะย้ายถิ่นฐาน คุณไม่อาจหวังพึ่งกฎหมายว่าจะให้ความคุ้มครองคุณได้

ปิดกิจกรรม

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเขียนความเห็น ถามคำถาม และ/หรือให้ความคิดเห็นสะท้อนกลับที่พวกเขามี และส่งให้แก่ผู้
ดำเนินกิจกรรมโดยไม่ต้องเปิดเผยชื่อ

กล่าวขอบคุณทุกคนที่มาร่วมกิจกรรมในวันนี้ ยืนยันวันและเวลานัดประชุมครั้งถัดไปของชมรม และบอกแก่ทุกคนว่า
พวกเขาเพิ่งได้รับดาวอีกคนละหนึ่งดวงจากการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้

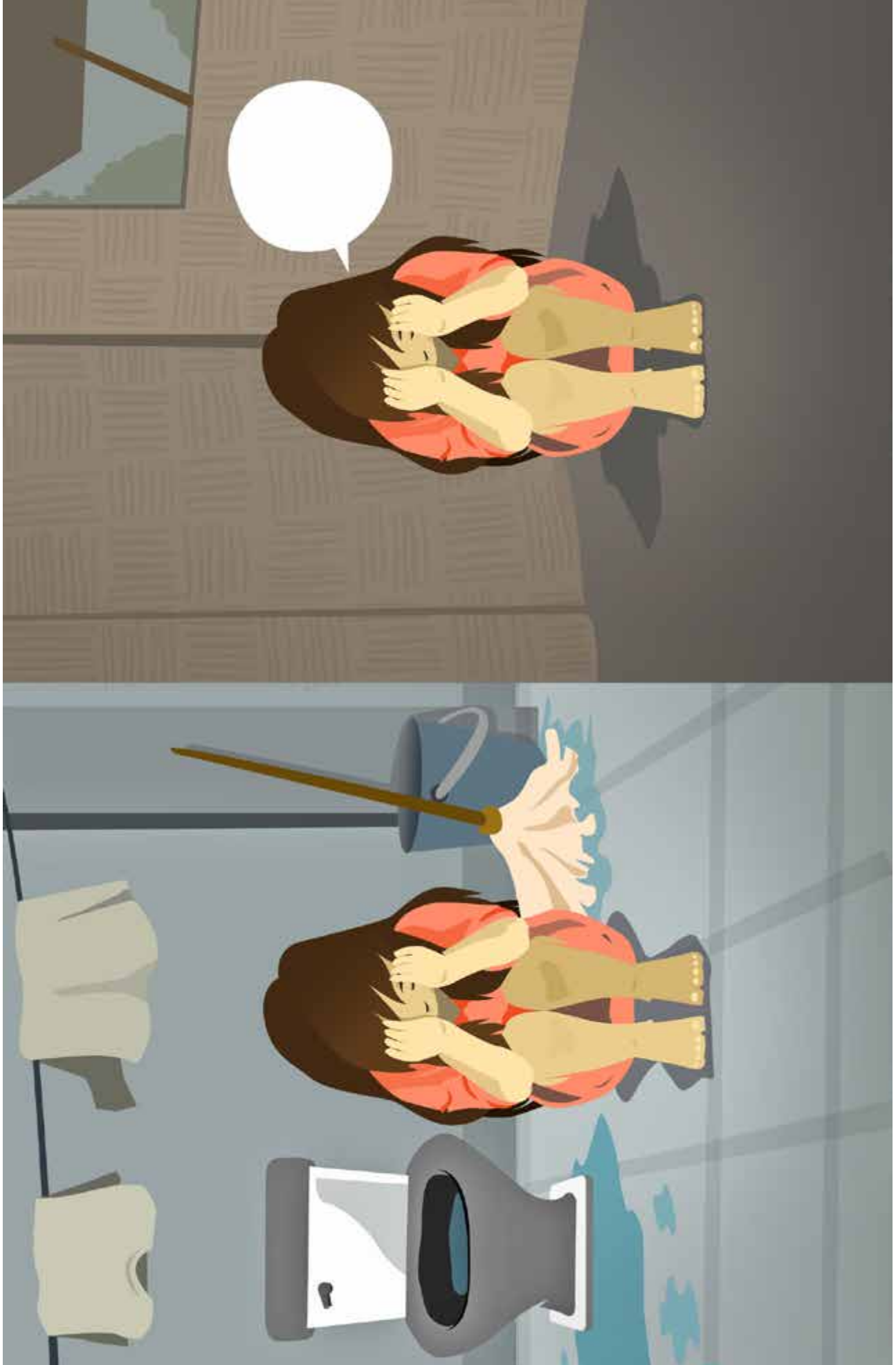
ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมถามคำถามต่อไปกับผู้ปกครองของตน:

- คุณเคยได้ยินเรื่องเกี่ยวกับคนในชุมชนของเราเองที่ถูกค้ามนุษย์จากที่นี่หรือไม่
- เหยื่อของการค้ามนุษย์เลือกที่จะดำเนินคดีตามกฎหมายกับผู้ค้ามนุษย์หรือไม่ เหตุใดเขา/เธอจึงทำหรือไม่
ทำเช่นนั้น

ผู้ดำเนินกิจกรรมอาจขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจดคำถามเหล่านี้ใส่แผ่นกระดาษและนำติดตัวกลับบ้านด้วยเพื่อเตือน
ความจำ

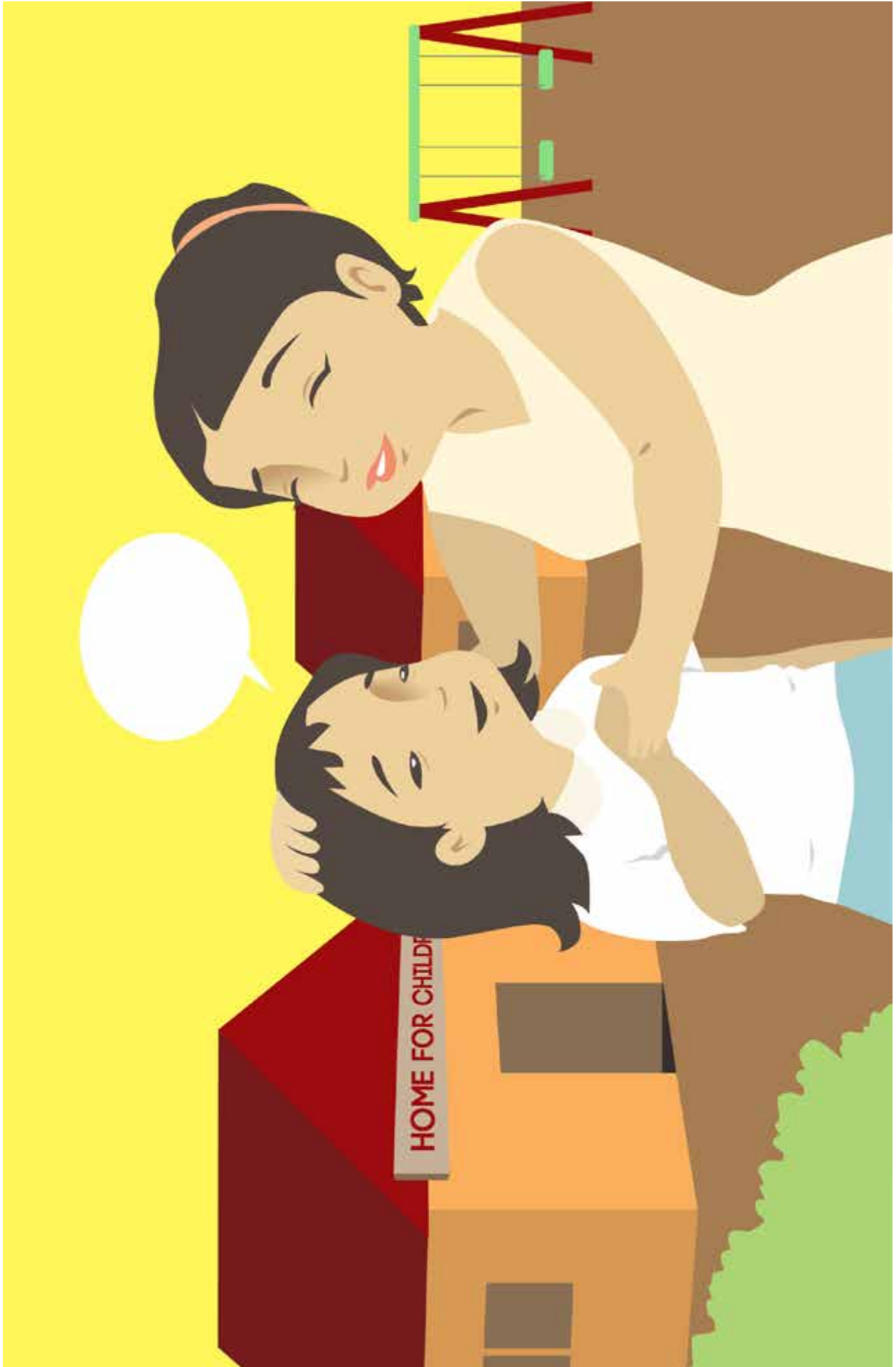
1. ที่หนีรอดจากการค้ามนุษย์มาได้แต่ตัดสินใจที่จะอยู่ต่อในประเทศไทย เขาได้งานใหม่ และก็ถูกค้ามนุษย์ซ้ำอีก แต่ก็สามารถหนีรอดมาได้อีก เขาหวาดกลัวเกินกว่าที่จะติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะเขาไม่มีเอกสารตามกฎหมาย ดังนั้น เขาคจึงหางานใหม่ทำจนกระทั่งได้งานที่ฟาร์มแห่งหนึ่ง เขาไม่เคยรู้ว่าที่ผ่านมาตนตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ เขาคิดว่าเขาแค่หารายได้งานที่ไม่ดี

2. เริ่มหนีหรือออกจากกรงค้ำค้ำมนุษย์ไปเป็นคนรับใช้ในบ้านที่ประเทศมาเลเซีย เธอถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในฐานะเป็นแรงงานย้ายถิ่นผิดกฎหมาย และถูกกักตัวไว้ 3 เดือนก่อนที่จะถูกส่งกลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา เธอกลับไปอยู่กับครอบครัวของเธอและไม่เคยพูดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับเธอให้ใครฟัง

3. เธอได้รับความช่วยเหลือออกจากโรงงานแห่งนี้ในประเทศของเธอเมื่อตำรวจบุกค้นโรงงานแห่งนี้ ตำรวจบอกว่าเธอถูกค้ามนุษย์ และต้องการให้เธอดำเนินคดีเพื่อเอาผิดทางกฎหมายกับเจ้าของโรงงาน แต่เธอรู้สึกแย่มากกับทุกสิ่งทุกอย่างที่เธอได้เผชิญมา และรู้สึกกลัวอีก อ้อ! ดั่งนั้น เธอจึงตัดสินใจกลับบ้านไปหาครอบครัวของเธอแทน

4. เคนี่รอดมาได้ในที่สุดจากโรงงานที่เธอถูกบังคับให้ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างและไม่สามารถหลบหนีได้ เธอพบศูนย์แรงงานย้ายถิ่นแห่งหนึ่งเข้า และพวกเขาช่วยยุติต่อระหว่างเธอกับองค์กรพัฒนาเอกชนแห่งหนึ่งซึ่งให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ องค์กรแห่งนี้งานร่วมกับตำรวจจนสามารถจับกุมนักค้ามนุษย์ได้และปิดโรงงานของพวกเขา ส่วนเด็กก็ขึ้นเงินค่าในฐานะพยานเพื่อดำเนินคดีอาชญากรรมกับคนเหล่านี้

5. แอลหนี้รอดมาได้จากห้องในต่างประเทศแห่งหนึ่ง และโทรศัพท์หาผู้ปกครองของเธอเพื่อขอความช่วยเหลือ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าจะช่วยเหลือเธอได้อย่างไร ดังนั้น เธอจึงไปตำรวจและขอให้พวกเขาฟังถึงสิ่งที่เกิดขึ้น ตำรวจคิดว่าเธอเป็นแค่โศกนาฏกรรมหนึ่ง พวกเขาจึงไม่ยอมช่วยเหลือ นอกจากนั้น ตำรวจยังได้รับเงิน ได้ดีได้จากเจ้าของห้องแห่งนี้เป็นประจำทุกวัน ดังนั้นพวกเขาจึงไม่อยากฟังเรื่องของเธ

แผ่นข้อมูล IS 11a: สถานการณ์จำลองของ การค้ำมนุษย์

11

ตัวอย่างการตอบสนอง:

1. คำอธิบายที่เป็นไปได้: เพราะผมไม่มีเอกสารที่ต้องตามกฎหมาย ผมไม่มีสิทธิทำงานที่ถูกกฎหมาย ผมไม่ต้องการไปพบตำรวจ เพราะผมอาจพบกับความยุ่งยากมากขึ้นอีก
2. คำตอบที่เป็นไปได้: มันเป็นเรื่องผิดของตัวเองที่ทำให้ฉันถูกกักตัวไว้ที่ประเทศมาเลเซียเพราะฉันทำงานอย่างผิดกฎหมาย ฉันไม่อยากจะบอกเรื่องนี้แก่ครอบครัวของฉัน เพราะพวกเขาคงไม่เข้าใจ
3. คำอธิบายที่เป็นไปได้: ฉันไม่เข้าใจว่าฉันมีสิทธิที่จะฟ้องร้องเพื่อเอาผิดตามกฎหมายกับผู้ค้ำมนุษย์ ฉันเหนื่อยและได้รับความบอบช้ำทางจิตใจมากเกินไปจากประสบการณ์ครั้งนี้ ฉันแค่อยากกลับบ้าน และเรื่องดีมีเรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมด
4. คำอธิบายที่เป็นไปได้: ฉันตระหนักดีว่าฉันมีสิทธิที่จะดำเนินคดีเอาผิดกับคนที่ค้ำมนุษย์ฉัน เพราะสิ่งที่พวกเขาทำกับฉันมันผิดกฎหมาย ฉันมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากการแสวงหาประโยชน์ใดก็ตาม
5. คำอธิบายที่เป็นไปได้: ฉันรู้สึกถูกหักหลังเพราะฉันถูกกักขังไว้โดยที่ไม่ได้สมัครใจ และยังถูกบังคับให้คอยให้บริการแก่ลูกค้าทุกๆ ค่ำคืน ฉันรู้ว่าตัวฉันมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากการละเมิดเช่นนี้

12

บทที่ 12: การย้ายถิ่นฐานโดยมีเอกสารถูกต้องตามกฎหมาย

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างการย้ายถิ่นฐานโดยมีเอกสารถูกต้องและการย้ายถิ่นฐานแบบผิดกฎหมาย และเข้าใจว่าการย้ายถิ่นฐานโดยมีเอกสารถูกต้องเป็นทางเลือกที่ปลอดภัยกว่า

อุปกรณ์ที่ใช้

- กระดาษฟลิปชาร์ตและปากกา
- ภาพถ่ายหนังสือเดินทางหรือวีซ่า 1 ภาพ
- เอกสารอ้างอิงจากแผ่นข้อมูล IS 12a: ตารางตัวอย่างการย้ายถิ่นแบบมีเอกสารถูกต้องและไม่มีเอกสารถูกต้อง สำหรับทำกิจกรรม

เวลาที่ใช้

75 นาที

การเตรียมการ

ค้นหาข้อมูลว่าประเทศของคุณกำหนดอายุขั้นต่ำสำหรับเด็กที่จะทำงานได้อย่างถูกกฎหมายไว้ที่เท่าใด เพื่อที่จะนำข้อมูลนี้มาแบ่งปันกับเด็กที่ร่วมกิจกรรมในครั้งนี้

บทนำ

ต้อนรับ: กล่าวต้อนรับโดยชานชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละคน และส่งกระดาษเวียนไปทั่วห้องเพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ลงชื่อ

อุ่นเครื่อง: ให้เยาวชนที่เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมนำสันทนากการที่นำมาจากรายการกิจกรรมสำหรับอุ่นเครื่อง (แต่อย่าเลือกเกมส์ลูกบอลความจำเป็นกิจกรรมอุ่นเครื่องเพราะเราจะเล่นเกมสั้นก่อนจบกิจกรรมครั้งนี้)

ทบทวน: ถามคำถามต่อไปนี้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม
คุณเคยได้ยินเรื่องเกี่ยวกับคนในชุมชนของเราเองที่ถูกค้ามนุษย์จากที่นี่หรือไม่

การย้ายถิ่น

อธิบายว่าเด็กและเยาวชนมีการย้ายถิ่นฐานในหลายรูปแบบที่แตกต่างกัน

การย้ายถิ่นฐานภายในประเทศ หมายถึง เมื่อคนย้ายถิ่นฐานอยู่ภายในประเทศของตน

อธิบายว่าไม่มีการจำกัดอายุตามกฎหมายสำหรับการย้ายถิ่นฐานภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม มีการจำกัดอายุตามกฎหมายสำหรับบุคคลที่มีสิทธิจะทำงานได้ ผู้ดำเนินกิจกรรมควรบอกให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทราบถึงอายุขั้นต่ำสำหรับผู้มีสิทธิที่จะทำงานในประเทศของพวกเขา

การย้ายถิ่นฐานข้ามประเทศ หมายถึง เมื่อคนย้ายถิ่นฐานไปยังประเทศอื่น การย้ายถิ่นฐานชนิดนี้สามารถกระทำได้ต่อเมื่ออายุครบ 18 ปีแล้วเท่านั้น ไม่เช่นนั้นแล้วจะถือว่าผิดกฎหมาย

บอกให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทราบว่าทุกประเทศล้วนมีกฎหมายที่ระบุว่าคุณคนใดบ้างที่สามารถย้ายถิ่นฐานเข้าไปยังประเทศนั้นๆ ได้ กฎหมายเหล่านี้จะบัญญัติว่าคุณคนต้องทำอะไรเพื่อที่จะย้ายถิ่นฐานเข้าไปยังประเทศนั้นได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย และบอกให้พวกเขาทราบว่า เป็นความรับผิดชอบของพวกเขาที่ต้องทำความเข้าใจกับกฎหมายเหล่านี้ก่อนจะย้ายถิ่นฐาน

อธิบายแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่า **การย้ายถิ่นฐานโดยมีหลักฐานถูกต้อง** (หรือบางครั้งเรียกว่าการย้ายถิ่นฐานอย่างถูกกฎหมาย/เป็นประจำ) หมายถึงเมื่อผู้ย้ายถิ่นฐานปฏิบัติตามกฎหมายที่บัญญัติว่าคุณคนใดบ้างที่มีสิทธิเดินทางเข้าประเทศอีกแห่งหนึ่งและทำงานทำในประเทศแห่งนั้น โดยเหตุที่เรียกเช่นนี้เพราะในการย้ายถิ่นฐานชนิดนี้ ผู้ย้ายถิ่นฐานจะได้รับเอกสารทางกฎหมาย เช่น หนังสือเดินทางและวีซ่าสำหรับทำงานตั้งแต่ก่อนที่พวกเขาจะย้ายถิ่นฐานเข้าไปยังประเทศนั้นๆ แต่เนื่องจากมีประเทศอยู่เป็นจำนวนมาก จึงไม่สามารถระบุถึงกฎหมายที่กำกับเรื่องการย้ายถิ่นฐานโดยมีหลักฐานถูกต้องสำหรับทุกประเทศไว้ได้ครบภายในชุดเครื่องมือเล่มนี้ แต่ถึงอย่างนั้น ก็ยังเป็นประโยชน์ที่พวกเขาจะได้รู้ถึงสิ่งต่อไปนี้: การย้ายถิ่นฐานโดยมีเอกสารถูกต้องมักกำหนดให้ผู้ย้ายถิ่นเดินทางโดยมีหนังสือเดินทางและวีซ่า และยังคงอาจกำหนดให้ผู้ย้ายถิ่นต้องถือเอกสารอื่นเพิ่มเติมนอกเหนือจากนี้ด้วย

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทราบว่า **หนังสือเดินทาง** คือ เอกสารทางกฎหมายที่ประเทศของพวกเขาจะออกให้เพื่อไว้ใช้สำหรับเดินทางเข้าและออกจากประเทศอย่างถูกกฎหมาย จากนั้นนำภาพหนังสือเดินทางที่ถ่ายสำเนาไว้แสดงให้พวกเขาดู

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทราบว่า **วีซ่า** คือ ตราประทับทางกฎหมายหรือแผ่นสติ๊กเกอร์ที่ติดลงบนหนังสือเดินทางโดยตัวแทนของประเทศอื่นที่แสดงว่าคุณอนุญาตให้พวกเขาสามารถเดินทางเข้าสู่ประเทศนั้นๆ ได้ วีซ่ามีด้วยกันหลายชนิด วีซ่าทำงาน อนุญาตให้คนทำงานอย่างถูกกฎหมายในประเทศอื่นที่ไม่ใช่ประเทศของตน **วีซ่านักเดินทาง** อนุญาตให้คนเดินทางไปเที่ยวในประเทศอื่นได้ แต่ไม่อนุญาตให้ทำงานในประเทศนั้นๆ

นำภาพวีซ่าที่ถ่ายสำเนาไว้แสดงให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมดู

อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทราบว่าพวกเขาไม่สามารถเดินทางเข้าประเทศอื่นอย่างถูกกฎหมายโดยไม่มีหนังสือเดินทางและวีซ่าที่ออกโดยประเทศที่พวกเขากำลังเดินทางไปนั้นได้

อธิบายว่า หากพวกเขาตั้งใจย้ายถิ่นฐานไปยังประเทศอื่น พวกเขาควรตรวจสอบกับครอบครัวและเจ้าหน้าที่ประเทศของตนก่อนว่ามีทางเลือกใดบ้างในการที่จะย้ายถิ่นฐานไปยังประเทศแห่งนั้นโดยมีเอกสารถูกต้อง

อธิบายว่า มีคนจำนวนมากที่ย้ายถิ่นฐานโดยไม่มีเอกสารถูกต้อง คนเหล่านี้จะหาวิธีอื่นเพื่อที่จะเดินทางเข้าสู่ประเทศที่ไม่ใช่ประเทศของตน คนบางคนใช้วิธีจ้างนักลักลอบขนมนุษย์หรือลักลอบขนคนเข้าเมือง ให้พาพวกเขาเข้าประเทศผ่านทางชายแดน (ถามผู้เข้าร่วมกิจกรรมว่า มีใครอธิบายได้หรือไม่ว่า การลักลอบขนมนุษย์หรือการลักลอบขนคนเข้าเมืองคืออะไร) ขณะเดียวกัน คนบางพวกเดินทางเข้าประเทศที่ไม่ใช่ประเทศของตนโดยโกหกว่าพวกเขาจะพักอยู่ในประเทศนั้นแค่วันเดียว แต่จริงๆ แล้วตั้งใจจะอยู่ต่อเป็นเวลานานหลายปี การทำเช่นนี้เรียกว่า **การย้ายถิ่นฐานโดยไม่มีเอกสารถูกต้อง** (หรือบางครั้งเรียกว่าการย้ายถิ่นฐานอย่างผิดกฎหมาย หรือ แบบไม่ประจำ)

อธิบายว่าการย้ายถิ่นฐานโดยมีเอกสารถูกต้องมักมีขั้นตอนที่ยุ่งยากกว่า เพราะผู้ย้ายถิ่นฐานถูกกำหนดให้ต้องผ่านกระบวนการสมัครและยื่นเอกสารเพื่อขออนุญาตย้ายถิ่นฐานซึ่งใช้เวลายาวนานในการจัดทำ อย่างไรก็ตาม การย้ายถิ่นฐานชนิดนี้มีความปลอดภัยมากกว่า อธิบายให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟังว่า ผู้ย้ายถิ่นที่ย้ายถิ่นฐานโดยไม่มีเอกสารถูกต้องจะถือว่ากระทำการที่ฝ่าฝืนกฎหมาย ดังนั้น พวกเขาจะพยายามอยู่ให้ห่างจากเจ้าหน้าที่ตำรวจของประเทศที่พวกเขาเข้าไปใช้ชีวิตอยู่ การย้ายถิ่นฐานโดยมีเอกสารถูกต้องจึงปลอดภัยมากกว่า เพราะผู้ย้ายถิ่นไม่มีเหตุผลที่ต้องเกรงกลัวตำรวจและสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือจากทางราชการได้เมื่อพวกเขาเผชิญกับปัญหา

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดถึงคนที่พวกเขารู้จักที่เดินทางจากประเทศของตนมาเพื่อไปอาศัยอยู่ในประเทศอื่นและถามตนเองว่า “คนเหล่านี้ย้ายถิ่นฐานโดยมีเอกสารถูกต้องหรือโดยไม่มีเอกสารถูกต้อง”

การอภิปราย

แบ่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-8 คน แจกกระดาษฟลิปชาร์ตให้กลุ่มๆ ละ 1 แผ่น และขอให้กลุ่มอภิปรายเกี่ยวกับคำถามต่อไปนี้ แล้วเขียนคำตอบของตนลงบนกระดาษฟลิปชาร์ตที่แจกให้ นั่นพวกเขาสามารถดูแนวทางคำตอบได้จากแผ่นข้อมูล IS 12a: ตัวอย่างภาพการย้ายถิ่นฐานโดยมีเอกสารถูกต้อง/โดยไม่มีเอกสารถูกต้อง เมื่อคนย้ายถิ่นฐานโดยมีเอกสารถูกต้อง พวกเขาทำอย่างไร

- เมื่อคนย้ายถิ่นฐานโดยไม่มีเอกสารถูกต้อง พวกเขาทำอย่างไร
- เหตุใดคนจึงเลือกย้ายถิ่นฐานโดยมีเอกสารถูกต้อง
- เหตุใดคนจึงเลือกย้ายถิ่นฐานโดยไม่มีเอกสารถูกต้อง
- ผู้ย้ายถิ่นฐานมีความรับผิดชอบที่ต้องทำสิ่งใดต่อประเทศเจ้าบ้าน
- คุณคิดว่าเมื่อใด (ช่วงอายุใด) ที่เป็นเวลาเหมาะสมที่สุดที่ตัวคุณจะย้ายถิ่นฐาน

แบบทดสอบ

เล่นเกมสลับแบบทดสอบลูกบอลความจำที่นำมาจากรายการกิจกรรมอุ่นเครื่องหน้า 10

สรุปเนื้อหากิจกรรม

- การย้ายถิ่นฐานภายในประเทศหมายถึงเมื่อคนย้ายถิ่นฐานอยู่ภายในประเทศของตน
- การย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศหมายถึงเมื่อคนย้ายถิ่นฐานไปยังต่างประเทศ
- การย้ายถิ่นฐานโดยมีเอกสารถูกต้องหมายถึงเมื่อคนต่างด้าวปฏิบัติตามกฎหมายที่ควบคุมว่าใครมีสิทธิเดินทางเข้าและทำงานในประเทศอื่นที่ไม่ใช่ประเทศของตน
- การย้ายถิ่นฐานโดยมีเอกสารถูกต้องกำหนดให้คุณต้องเดินทางโดยมีหนังสือเดินทางและวีซ่าทำงาน และอาจกำหนดให้คุณต้องถือเอกสารชนิดอื่นนอกจากนี้ด้วย
- การย้ายถิ่นฐานโดยไม่มีเอกสารถูกต้องหมายถึงเมื่อบุคคลหนึ่งย้ายถิ่นฐานเข้าไปยังอีกประเทศหนึ่งโดยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศนั้น และโดยไม่มีหนังสือเดินทางและวีซ่า การย้ายถิ่นฐานโดยไม่มีเอกสารถูกต้องเป็นรูปแบบของการย้ายถิ่นฐานที่พบได้ทั่วไป
- การย้ายถิ่นฐานโดยมีเอกสารถูกต้องมีความปลอดภัยมากกว่าการย้ายถิ่นฐานโดยไม่มีเอกสารถูกต้อง

ปิดกิจกรรม

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเขียนความเห็น ถามคำถาม และ/หรือให้ความคิดเห็นสะท้อนกลับที่พวกเขามี และส่งให้แก่ผู้ดำเนินกิจกรรมโดยไม่ต้องเปิดเผยชื่อ

กล่าวขอบคุณทุกคนที่มาร่วมกิจกรรมในวันนี้ ยืนยันวันและเวลานัดประชุมครั้งถัดไปของชมรม และบอกแก่ทุกคนว่าพวกเขาเพิ่งได้รับดาวอีกคนละหนึ่งดวงจากการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้

ขอให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมถามผู้ปกครองของตนว่าพวกเขารู้จักใครหรือไม่ที่เคยย้ายถิ่นฐานอยู่ภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ และบุคคลนั้นใช้วิธีย้ายถิ่นฐานโดยมีเอกสารถูกต้องหรือโดยไม่มีเอกสารถูกต้อง

แผ่นข้อมูล IS 12a: ตัวอย่างภาพการย้ายถิ่นฐานโดยมีเอกสารถูกต้อง/โดยไม่มีเอกสารถูกต้อง

12

ด้านล่างนี้คือตัวอย่างที่นำมาจากโปรแกรมฝึกอบรมครั้งก่อนหน้า

ซึ่งในครั้งนั้น เราใช้คำว่า การย้ายถิ่นฐานอย่างถูกกฎหมาย/การย้ายถิ่นฐานอย่างผิดกฎหมาย แต่คู่มือเล่มนี้เห็นว่าสมควรเปลี่ยนมาใช้คำว่า การย้ายถิ่นฐานโดยมีเอกสารถูกต้อง/การย้ายถิ่นฐานโดยไม่มีเอกสารถูกต้อง

การย้ายถิ่นฐานโดยมีเอกสารถูกต้อง	การย้ายถิ่นฐานโดยไม่มีเอกสารถูกต้อง
<ul style="list-style-type: none"> • บัตรผ่านแดน (3 วัน-P-P) • บัตรคนเข้าเมือง (6 เดือน จากเมืองสู่เมือง) • หนังสือเดินทาง • วีซ่า • หนังสืออนุญาตทำงาน (MoLVT) • บริษัทจัดหางาน 	<ul style="list-style-type: none"> • นายหน้าจัดหางาน • ญาติ • ข้ามชายแดนด้วยตนเอง • เพื่อน • คนแปลกหน้า
<p>ทำไม</p> <ul style="list-style-type: none"> • งานที่ปลอดภัยกว่า • งานที่แน่นอน: ดีกว่า มั่นคง • มีความชำนาญ 	<p>ทำไม</p> <ul style="list-style-type: none"> • ประหยัดเวลา • ไปได้ง่าย • ใช้เงินค่าเดินทางน้อยกว่า • หลบหนีได้ง่าย